

KAMU EMEKÇİLERİ: "13 Ocak'ın hesabı sorulacak"

"Ya grev hakkı ya grev"

İzmir 19 Ocak

13 OCAK- Grev kamu emekçilerinin mücadelesine güç kattı. Türkiye'nin dört bir yanında harekete geçen yüz binlerce memur hükümetin grevsiz-toplu sözleşmesiz sendika yasasına karşı yeni direnişlere hazırlanıyor. 22 Şubat'ta yeniden grev kararı alındı.

DAYAĞA TEPKİ YAĞDI- 13 Ocak'ta Ankara ve Malatya'da polislin memurlara cop ve kalaslarla saldırması büyük tepkilerle karşılandı. Kitle örgütleri ve memurların protesto eylemleri sürüyor.

MEMURLAR SAKARYA CADDESİ'NDE- 20 Ocak günü memurlar Ankara'da polis saldırısına uğradıkları yerde tekrar toplanarak Başbakanlığa protesto telgrafı çektiler.

"Gizli" devalüasyon... Zamlar yolda

- Moddy's'ten Türkiye'ye kırk not. Moddy's Türkiye'nin kredibilitesinin indirildiğini açıkladı. Artık iktidar yetkilileri "kredimiz mükemmel", "dış litemiz arttı" diyemeyecek.
- İktidar gizli devalüasyona göz yumdu... 1.5 katrilyona ulaşan iç ve dış borç toplamı ekonominin iflasını belgeliyor
- Zamlar birbirini izleyecek. Emekçi halk devalüasyon oranında yoksullaşacak.

DÖVİZE NELER OLUYOR?

Döviz kurları neden ve nasıl arttı?
Merkez Bankası neden seyretti?
Şimdi ne olacak?

Burjuva basında MİT imzalı asparagas

Devrimci Sol Avrupa Temsilciliği:
"Yanıtla haberler
oligarşiyi
rahatlatamaz"

20 Ocak tarihli Meydan, Milliyet ve Günaydın gazetelerindeki "Devrimci Sol lideri Dursun Karataş Yakalandı" haberlerinin bir asparagas olduğu ortaya çıktı. Burjuva basının mumu yatışı kadar bile yanmadı.

Devrimci Sol Avrupa Temsilciliği yaptığı basın açıklamasında: "Önder yoldaşımız görevi başındadır." dedi.

Vaat yerine tehdit

- NE VERDİNİZ NE İSTİYORSUNUZ... Kurt halkına yıllardır katliamdan, sürgünden, yoksulluktan başka bir şey görmeyenler artık oy isteyecek yüzü bulamıyorlar kendilerinde. Sokaklarda seçim afişleri, bayrakları yerine yine panzeller, özel timler var.
- SEÇİM HİLELERİNE YASAL ZEMİN... Seçim yasası bu kez de Kürdistan için değiştirildi.
- "ÖZGÜN" BİR KAMPANYA... Partiler seçim kampanyalarını reklam şirketlerine değil, tugaylara havale etti.
- DEVLETİN ADAYI KORUCULAR... Hangi il veya ilçede, hangi parti adayının destekleneceğini generaller kararlaştırıyor.

✓ Kürdistan'da seçim

"Alışamadık..." Ve alışmamalıyız

Turgut Özal Gümüşhacıköy seçildiği zaman, genç bir teğmen Murat Şeref Baba, Özal'ın "Biraz bağırırız sonra alışırsın" sözüne cevapla "Alışamadım" başlığı bir mektup yazmıştı. Genç teğmen Özal'ın birçok özelliğini alışmadığını söylüyordu. Hıca göp eşliğinde, soyetle gıcılendire zekvı sêfê sêrmesine, yengilikli artarken Özal hânedarının ükimen sayılı zenginleri arasına girmesine, insular hastanelerde kuyrukla öklürken Özalın ABD'de tedavi görmesine ve daha birçok şeyi alışmadığını söylemişti.

Bu genç teğmene harkas şegirdi: "Alışamadık" başlıklı mektup insaniydi... Aslında egemenlerin ruh halıydı bu. Onlar göre halk başırsa da çağırırsa da her şeyi alışmalıydı.

"Delikanlı olan öne çıkışın" diyor du emniyet müdürü. Elinde megafon, ağzından salya saçarak bağırıyor, etrafı polise çevrilmiş memurlara "yasaları çiğniyorsunuz" diye cıvıyordu.

Memurlar biraz sonra verilen emri coplu kalası polisinin saldırsına uğradılar. Aslında bu da "alışmadık" bir şey değildi. Polisler kim bilir kaçınıcı kaç yapıyorlardı bunlar. Memurlar kim bilir kaçınıcı göstermelerine bu uygulamaya maruz kalıyorlardı. Emniyet müdürleri ve idareciler alışılsız aslında böyle olmasına. Onlara en doğa gelen şey buydu. Ama emekçiler ve halk alışmamıştı. Memurlar itidardın her gün demokratik bir sendika yasası vaat edip sonra üzerlerine polis yollamasına alışmamışlardı.

Halk alışmamışlardı. Onlara memur kıyasıya dövülürken çevrede halk polise yuh çekiyor, istiklyordu.

Tekplerin beklenmedik şekilde büyümesi üzerine, idarecilerde de sanki hiç "alışmadık" bir şey oluşmuşcasına demerleşmeye başladılar. Çiller hemen memur masalarına yüzde beş zam yapılıca yüzde beş zam ile memurların öfkelerini indirebileceğini sanıyordu. Çiller. Memurlar bunları "dayak tazminatı" olarak adlandırdılar. Ve tabii yarıları açıldı: "Biz dayak tazminatı için yürümedik."

ABD'den alınan SHP lideri Karayalçın işi komşunun kedisini döşen yarımaran çoçudu adına özürlü diyen bir baba gibi memurlardan "özür" diledi. Polis, memurlara vahşice saldırıyor, saldırısı SHP'nin Ankaraya getirdiği Orhan Taşanlar bizzat yönetiyor ve SHP Lideri Karayalçın "özür" diyor du. Başbakan yardımcısı saldırganlar hakkında soruşturma açmak ve saldırganların cezalandırılmasını açıklamak yerine onlar adına özürlü diyerek meseleyi kapatmaya çalışıyor du.

Bu memlekette söpa yiyenle sadece memurlar olmalıdır ve devlet söpasının hak isteyen herkeşin salıya inmek için bekledikini bilmeyen yok. O zaman adama sorular: "niye sadece memurlardan özürlü diyorsun?" diye. Demokratik üniversite müdiresine veren gençler, grevdeki işçiler, insan hakları savunucuları, sosyalist basın çalışanları, demokratlar, devrimciler ve Kurt hakkı hedefleyen, onların yasadınan hemen hiç öksüzü olmayan coplar, panzerler ve nekidir için de "özür" dlenmesi gerekmiyor mu? Yoksa bunları bilmiyor mu Karayalçın? Ya bir başka soru: Özürlü demekle tüm bu kesimleri taleplerine kavuşturmuş mu olacaksınız Bay Karayalçın?

Peki Çiller'in "Bizim dönemimizde ki kay oluyor." sözleriyle özünümsüzleştirmesi ne demektir? Ya Çiller bu ülkede yaşayamıyor, ya da kötü bir yönetici. Yoksa ikisi de mi? Verilen "ş" sözcüğü hatırlatmak için Devlet'den sökün edip kapısına dayanan halka hafif Amerikan aksanıyla "Sevgili Afiyonlular" diye

seslenmesine bakılırsa Başbakan Çiller fiziki olarak bu ülkede yaşayor olsa bile kafası ve ruhuyla bu ülkede değil. Tabii ki böyle bir başbakanın "iyi yalancı" olmasını beklemek haklıdır olur. Daha bir ay önce Dünya İnsan Hakları Günü olan 10 Aralık'ta ve yine aynı yerde Sakarya Caddesi'nde yürüyüş yapan memurlara saldıran polis yüzlerce memuru kan revan içinde bırakmış, onlarıcası gözetlinde almıştı. Çiller o zaman da başbakan, Karayalçın o zaman da başbakan yardımcısıydı. Milletvekilleri de yine aynı milletvekilli, bakanlar yine aynı bakanlardı. O zaman da "dağıtım" emri onlar vermiş, Taşanlar "erkeğe" uygulamış. Yani bu yalanla ki kez olan bir şey yoktu gerçekçe. "İlk kez" olan meyanın polis vahşetini sansürlemeden halka ulaştırmamış. Çiller'den Karayalçın'a, bakanlara, milletvekillere kadar "dayak tazminatı" vaat ederler. "Özür" diyerekler tepkileri yumuşatmaya çalışırlar 10 Aralık'ta hiç orali bile olmamışlardı. Gayet pıgkın ve "alıgkın" davranmışlardı. Öyle ki gözetlinde alınan arkaadamlarının birakılması için SHP ve DYP'ye giden memurlar görüşecek yoneticiler bulmuşlardı.

Bu kez devletlin memurları kan revan içinde bakan vahşet halkın gözleri önüne serilince her şey değişti. "İnsan"lığını tırtı birden. "Bu zamanda olcak şey değildi". Ama olmuytu işte.

Tekpler yumuşatılmalı ancak zülf-yare dokunulmamalıydı. Devlete, devletlin polisine fazla yüklenmek gerekliyordu. Vur dayınca öldürüyordu ama polisi de anlamak lazımdı. Polisin de pekkok sorunu vardı. Polis yoldenirilmiş, polis yitirilmiştir devlet sonra kim korurdu. Devletin koruması ihtiyacı böylesine fazla kayan hem de.

Devlete zeval getirmeydi. Dayatın, işkençenin en küçük karakoldan en büyük işkençehanelere kadar, devlet kurumlarında bir hiyazı getirme yöntemi olarak uygulandığını bilmiyormuşcasına tavırları giriyor.

Ama Orhan Taşanlar'a aptıkan bir tek laf bile söylemediler. "Bir

adam da dörmeyecek miyiz" sözleriyle meşhur Emniyet Müdürü Taşanlar yurinde taş gibi oturmaya devam etti. Onu oraya getirtilen, emir veriler uygulayanlar... Herkes yerinde bir yerdi. Ne istifa eden vardı ne de etiren. Yapanlar çok kötü, yapanlar kötü değildi. Otorite bozulmamalı, devlet kağıt ile oynanmamalıydı. Bu gelenek egemen sınıflara ta Osmalı'dan kalımsı. Devlet korunmuş, devletlin memurları yedekleri dayakla kalmışlardı. Halkın karşısında devleti korumak egemen sınıfların bekası için zorunluluktur.

Ama gel gör ki coplar, kalaslar böyle 60 milyon gözleri önünde nıp kalınca hiç de hoş bir görüntü oluyormuştu. Ve Çiller söz verdi. "Bundan sonra olmayacak" diyor du. "Kaba kuvvet kullanmak hoş değil" gibi sözlerle "yeni teknikler getirmek"ten söz etti başbakan. Kafa-göz patlatıyolar "yeni teknikler"! Tazkoly su sıkın, bomba puskürten araçlar vardı. Plastik mermi atan silahlar vardı. Hem Avrupa'da onları kullanılıyorydular zaten.

Grev yok, toplu sözleşme yok! Yaşasın "Yeni teknikler"!

Coplardan sonra plastik mermilerle alıştırmaya çalışılacakları anlaşılacak emekçiler.

Hayır, belki her gün yapıyorlar ama emekçiler alışmadıkları copla, teröre, Alışmayacaklar. Tüm bunlar olur biterken, alışmamak, unutmamak, kanıksamamak çok önemli insana yaraşan. Teknik yeni de olsa zihniyet aynı. Ve "bu kafa" alışması değil. ☐

Politikada Bu Hafta

Yalan... Terör... Kaos...

Devrimci Sol önderi Dursun Karatay'ın İngiltere'de yalanladığını yazdı gazeteler. Numarları yazıya kadar da "yanmadı... Haber Devrimci Sol Avrupa Temsilciliği imzasıyla yayınlanan bir açıklamaya yalandandı, yalandı

"Dövizle yatırım yapının eli yancak" diye açıklanmış Başbakan. Dolar ve Mark, Başbakan Çiller'i "Ben bir ekonomistim, bu isten anlarım" dedikçe plman ettirecek bir hula yükseldi. Dövizle yatırım yapının değildi, Çiller'i dinleyen eli yancıydı.

Onlarca general, onlarca bürokrat daha kısa bir süre önce oturup, güncelleme hesap kitap yapıp askerlik süresini 15 aya indirmiş, en yakın zamanda da 12 aya indireceklerini açıklamışlardı... Hesapları tutmadı. Apar topur yeniden 18 aya yapmak zorunda kaldılar askerlikli.

Yalan, besapazlık, kaos, başboşluk, yine yalan... ve terör. İşte itkidarin ısratlarınan özet bir panoraması.

Başbakan Çiller bir süredir "önce terör sorununun çözülmesi, sonra ekonomiyi sra geleceği" sözünü daha sık yineliyor başlamıştı. Aslında bir "planın" değil, plansızlığın sonucuydu bu açıklama. Bir taraftan ekonomide bir şeylerin yoldunda gitmediğini ıttırta vardı, bir taraftan da bu kötiye gidince "mazeretli". Önce "terör" sorunu diyerek, Çiller, MGK'nın her istediğine emet demesinin sonucu olarak, kirlı savaş harcamalarını 1993'te 100 trilyon liranın üzerine çıkardı. Harcamaların faturasını da ceşitli zam ve vergilerle emekçi halkın üzerine yıktı.

Sürekli bir kriz yaşayan Türkiye ekonomisinin askeri harcamalarını bu ölçide artırmaması ve böylesine dengesi bir ekonomi politika izlemesinin, sonuçta dengesi ekonomik yapıya da daha derin bir krize sürüklenmesi kaçınılmazdır.

Askerlik süresinin kısaltılup-uzatılmasında olduğu gibi; enflasyon hesaplarında olduğu gibi; kirlı savaşın her ay değitirilen "bitirme" tarihlerinde, da politika manevralarında olduğu gibi, her kadafan bir sesin çıkışı, herkesin gıcılı kurtarma telaşıyla kısa vadeli hesaplar yapıldığı bir kaos ortamı yaşanıyor. Egemen cephe açısından her şey MGK'nın belirleyici olması, böyle si bir gücün ve "otorite"nin varlığı şimdiki durumu kurtarıyor belki. Ancak ekonomik, siyasal ve sosyal krizin hafifletileceğini ilşikin hiçbir göstergeye sahip olmamaması, itkidarecilerinde ki endişeli yene de artıyor. Ve bu endişe itkidarin kendi sınıf çıkarlarını korumak için daha açık ve acımasız sınıflar politikalara yönelmesini, yalandan teröre kadar her yöntemi mübah görmesini kaçınılmaz kılıyor.

Bunun pratikteki anlamı, her kesimin izlenmek için sadece kendi özğücü ve mücadelesi ile ayakta kalabileceği, sınıf çıkarlarının daha şiddetli yaşanacağı bir süreçte giriliyor olmasındır. Ya da fazla yoksulluğa ve sefalet, ya da daha fazla mücadele ve kazanım terketile, kitlelerin, emekçilerin önüne net bir yol ayırmı olarak çıkıyor.

İtkidar, her geçen gün devlet terörü uygulamalarına ağırlık vererek, itkidarda kalma süresini artırmaya çalışmaktadır. Bunun son örneği Ankara'da. Asker memurları lene coplar "bastırma"tan çok, krizi trmandırıyor, memurlara ve halka da nasıl bir devlete karşı yapıyor olduk ve nasıl, kime karşı mücadele etmesi gerektiği konusunda yeni bir siyasal deneyim kazanırdı.

Herkes gördüğü ki, mesele tüm emekçiler açısından yalandanla ve coplarla yönetilmesi kabul edilecek değildiğindendir. İtkidarin gerçekten de yapabilecek başka bir şeyi yoktur. Halkın hemen her kamuyoy yoksulluğunda % 60-70'lere varan oranlarla parlamentoya, düzen partilerine, düzenin politikalarına gövşensiz belirttiği bir noktada, itkidar burjuva demokrasilerinin klasik öfletirici açısından bile mesrulsuzluğa yitirmişti. Uyumlamaları, ilk yillık ısratları, politika adına halka karşı açtığı savaş is zaten hiçbir zaman mesrui olmamıştır.

Artık değitirdik noktada hergeçen gün daha çok teröre yaslanarak itkidarin koruyabilen egemen sınıfların mesruiyetini yazıfırlarken, emekçi halkların mücadelesinin mesruiyetinin güçlenmesi söz konusudur. Bu durum mücadelenin daha genis halk kesimlerini etkilemesini ve kucaklanması beraberinde getirecektir. ☐

Kürdistan'da "özgün" bir seçim kampanyası

Vaat yerine tehdit

Kürdistan'daki yerel seçimler konusunda, düzen partilerinin yaptıkları ilk değerlendirmeler belki bir korku ve telaş yaratıyordu. Partilerin yöneticileri ve milletvekilleri, "ertelenişin", "hiç yapılmaması", "siyasetin ilan edip, yerel yöneticiler atansın" gibi öneriler arasında, hangisinin daha "uygun" olduğunu tartışma noktasına kadar gelmişlerdi. DSP Genel Başkanı Cevdet bu tartışmalara sebep olan esas korkuyu şöyle özetlemişti: "Bu ortamda yapılacak yerel seçimler Türkiye'yi bölünecek götürür."

Cevdet'in bu ortamda" derken kastettiği oğlu, düzen partilerinin Kürdistan'daki durumları idi. Etilte. Tüm düzen partileri birer tabela partisi durumuna gelirken, parti yöneticileri, değil miting yapmak, bu ilere gidemez hale gelmişti. Kürt halkını her gün bombalayan, köylere göbaltarak insanları işsizle, açığa mahkum eden, işkenceden geçiren, katleden bir devletin partileri elbette bir seçim zamanı kalkıp o isteyecek yüzü bulamayacaklardı kendilerinde. Etilte iletmiş etmiş TSK politikalarının savunucusu olan partilere Kürt halkı tıbar etmeyecekti.

Düzen partilerinin seçim telaşının nedeni buydu.

Ancak bu tartışmalar sürenken Genelkurmay'ın bir açıklaması oldu. Aynı açıklamayı Başbakan Çiller de alışıldığı gibi tekrar etti; ordu seçimlerin yapılmasını yanardı ve seçimler olacaktı.

Hatırlanacağı üzere, bu konuda ordu-nun görüldüğüne açıklanan Genelkurmay İkinci Başkanı, "Bölge halkı güçlü olanı yanında olmak durumunda hissediyor kendini. Biz bölge halkını yanımıza çekebiliriz. Bu çok zor bir şey değil" demişti. Ordu böylece "güçlünün yana olmak durumunda olan" halkı etkilemek için "güç kullanmak" gerektiğini ifade ediyor ve bu-nu elbette bilinen biçimlerde yapabileceklereni açıklıyor.

Nitekim, sırası parti yöneticilerinin tartışmaları bir süre sonra kesilince, ordunun bu açıklamaları doğrultusunda adımlar da atılmaya başlandı.

Seçim Hilerleri Yasal Zemin

Önce, seçimi yasaında "güvenlik" gerekçe-si ile sürülerek, ordunun istemleri doğrultusunda "ulufak-letmiş" değişiklikler yapıldı. Bu değişikliklere küçük yerleşim yerindeki sandıkları birleştirilmesini, seçimden sonra sandıkların gerekçesiyle bir-iki gün tabur, aynı gibi yerlerde muhafaza edilmesi, olağanüstü hal bölge-sinde o yermiş süresinin, kesatlıması, bağımız adayların sınırların birleşik o pusulasında yer alması; ve subay, polis, özel tim, özel ordu elemanları ile korucu-ların silahları ile birlikte o kullanabilmesi olanaklı kılınarak, iddian seçimi hilerleri yapılabilecek için daha geniş bir manevra alanı sağlanmış, devletin sandık başında-güçlü artırılmış oldu.

Değişikliklerin her birinin bir başka hile ve tuzağa denn düştüğü tartışma gö-türmeyecek kadar açıktır. Örneğin yurt-sever olarak bilinen köylender ya da mahallelerden gelenek sandık askeri bir-liklerde beklerken, ne uluslararası göz-lemler ne de devil kurulum bu sandika-rın akıbeti konusunda bilgi sahibi olama-

yacaklar. Bu sandıklardan bazılarının ih-lası-ını -ki bu, L Amerika ülkelerinde hile yapmanın en klasik yöntemlerinden-dir-kimse engelleyemeycek.

Ya da örneğin, silahlı devlet güçlerinin yığıldığı sandık başlarında halk ne ölüp-de özgürce o kullanılabilecek? Halk için, silahlı adamların ve daha açığıca özel timin, korucuların içinde yer alan işken-ecilerin, katillerin tehditkar davranışları-na maruz kalmaları bir yana, varlıkların bi-le başlamları bir tehdit unsuru olacaktı.

Devlet elbette, yerel seçimlerde dü-zen partilerini kutarmaya yönelik önlemleri sadece seçim günüyle sınırlamadı. Kürdistan'da "önlemler" seçimden aylar önce başladı. Ülke genelinde siyasal par-tiler daha kendi adaylarını seçmekle meşgulken, Kürdistan'da militarist devlet

güçleri kendi seçim kampanyalarına (!) çoktan başlamıştı bile.

"Özgün" Bir Kampanya; Vaat Yerine Tehdit

Genel ya da yerel seçimlerde, düzen partileri genellikle bol paranın harcandığı, bol vaatli ve renkli seçim kampanyala-rı düzenlerler. Özellikle de son birkaç seçimde profesyonel reklam şirketlerine yaptırılan kampanyalarda sokaklar cüm-büş yerine döner.

Kürdistan'daki yerel seçimlerde ise, reklam şirketlerinin yerini ordu ve polis in aldığını, bol vaat yerine bol tehdit savur-duğu, naylon parti bayrakları ve balonlar yerine silah ve panzerlerin sokakları dol-durduğu bir "kampanya" yaşanıyor.

Bu "kampanya"nın bir özelliği de, se-çim yarışının resmi yetkililerin deyişle partilerarası değil, "devlet yanısı" aday-la-rı, "devlet karıştı" adayları arasında geçen bir yarış olması. Dolayısıyla, "de-vlet karıştı" diye ifade edilen adaylar da, devlet güçleri tarafından yoğun bir baskı-nın hedefi oluyor.

Bir süre önce Cumhurbaşkanı, Baş-bakan ve Genelkurmay Başkanı, birbirle-rinin peşisıra verdikleri demerlerde "ge-rillaya yardım eden de düğmandır", "sempati dayımda da teröristtir" demislerdi. Devlet güçleri tarafından yasa ve hukuk

gibi kavramların uzun süredir dikkate alınmadığı Kürdistan'da, ilerici, demok-rat, yurtsever kişilerin aday olma hakkına saygı gösterilemeyeceği açıktır. Dışarı bu kişilerin "terörist" ve "düğman" mu-aamelesine tabi tutulmaları da pek uzak bir olasılık değildir.

Milletvekili Şirri Sakık, can gü-venliği olmadığı için seçim bölgesine gi-demediğini söylüyor. Dokunulmazlığı olan bir milletvekilinin bunları söylediği bir ortamda, sıradan vatandaşın nasıl bir tehdit altında bulunduğu ve bulunaca-ğı tahmin etmek zor değildir.

DEP'e yönelik baskılar da seçim ö-nesi yoğunlaştı. Kapama davası açılma-sına rağmen her olasılığı karşı DEP'in seçimlere en zayıf biçimde katılması için baskılar yaygınlaştırılıyor, seçim propa-

lerde de tabur ve tugay komutanlarınca tekerarlanıyor. Tüm Kürt halkı tehdit edi-yor. 1993 yılında 850'den fazla köyün devlet güçleri tarafından yakılıp yıkılarak boşaltıldığı dikkate alınrsa, bu tehditlerin halkı ciddi biçimde etkileyebileceği söy-le-nebilir.

Otode yan yerlerinden yurtlarından edilen on binlerce insan, kayıtlı oldukları seçim bölgelerinden çıkarıldıkları için o kulnımla haklarını yitirdiler. Olgarşın partileri bunu kendileri için büyük bir avantaj sayıyorlar.

Halka yönelik baskılar köylere kadar ge-hir merkezlerine de yansıyor. Üst üste yapılan operasyonlarda, son haftalar içinde yüzlerce kişi gözaltına alınıp iş-keneden geçirildi. Bu arada kontroretila katliamlar da sürüyor.

Devlet seçimler öncesinde, devrimci ve yurtssever adayları ve onlara o vere-cek halkı baskı altına almak için elinden gelen her şeyi yapıyor.

Devletin "seçim kampanyasını" ikinci ayağı ise "devlet yanısı" adayların ka-zanması için yapılan çalışmalardan olu-yuyor.

Devletin Adayları Korucular

Kürt halkını temsil etmek bir yana, kendi agretlerinin tümünü bile temsil et-meyen korucubazları yani aşalar, devlet-i "siyasal faaliyet"inin "sosyal temeli" oldular. Dolayısıyla düzenin adayları da bunlar arasında belirleniyor.

Devlet yanısı adaylara verilerek oylar-nın bölünmesi için ordu, düzen partile-rinin ortak aday çıkarması önersinde bu-lunmştı. Düzen partilerinin kendi arala-rında anlaşmaları zor olduğu için, ordu-nun bu önerisi pek rağbet görmedi. Ama ordu oyların bölünmesini için ısrarını sürdürdü ve birçok yerleşim biriminde "hangi parti adayının destekleneceğini belirleme" çalışması başlatıldı. Kesinleş-meyecek olma birliktede devlet adına, Şi-tkanın ANAP aday, Muş, Diyarbakır, Batman ve Cizre'de RP adayları, Midyat, İdil, Dargeçit ilçelerinde DYP adayları se-çim gerek ve bunlar "tek aday" olarak devlet güçlerine desteklenek.

Hesaba göre yurtsever halkı o kul-nılamasını engellemeye çalışıldığı bir ortamda polis, subay, korucu ve özel or-du mensupları ile bunların ailelerinin oylarının çoğunluk oluşturtacağı yerlerde, ordunun oyları bölmeden bir adayla desteklenmesi berriferyi olacaktı.

Korucuların büyük çoğunluğu DYP aday, RP'nin adayları da koruculardan çıkıyor. Örneğin Cizre'de bir önceki yerel seçimler RP listesinden Haşim Hacıbaş kazandı. Haşim, yurtsever ve dindar bir kişi olarak biliniyordu. Şimdi ise RP'nin Cizre'deki aday korucubaş Kamil Atak.

Devlet, 1989 yerel seçimlerinde ya da 1991 genel seçiminde olduğu gibi, tekrar kendi politikalarının iflasını teyit eden bir seçim sonucu ortaya çıkmasını istemiy-or. Bunun için kendi yasalarını, gele-neklerini, kurallarını çiğnemekten çekin-mekler, her türlü önlemleri almaya çalış-ıyor. Ama tüm bunların yapmak zorunda kalması da iflasın baştan ilanı ve kabu-lünden öte bir anlam taşıyor. **Ö**

Halka Tehdit: "Devlet Karşıtlarına Oy Çıkarsa..."

Devlet güçleri, köy baskınlarında, hal-kin köyde kalabilmesi için korucu olma ça-ğırtı yapıyor, bunu kabul etmeyen köy-leri yakıyor, bombalıyor. Zaten sis-temi olarak uzun süredir uygulanan bu politika yerel seçimler öncesinde yoğun-laştırılarak ve seçim değiştirerek sürüyor. Arık, "Korucu olmasanız köyü yaklarız", yerine, "devlet karşıtlarına oy çıkarsa bu köyü yakarız, ilçeyi tehditleri yapıyoruz."

Kars'ın Dığor ilçesi Pazarcık Nahiye-sinin Başpınar Köyüne baskın düzenle-yen devlet güçlerinin komutanı köylülere, "Eğer seçimlerde DEP'e o verirsiniz evle-rinizde yakarsız" diyor.

Tatvan 9. Zirhli Tugay Komutanı muh-tarların toplayarak "devlet yanısı" aday-la-rı o vermelerini kendileri için "iyi" ola-cağını, aksi durumda "kotu" olacağını söyleyebiliyor. Bu tür tehditler başka yer-

Esad-Clinton Zirvesi TC istediğini bulamadı

ABD Başkanı Clinton ile Suriye Devlet Başkanı Hafız Esad'ın Cenevre'de yapacağı görüşme aylar önce-sinden hükümetin gündemine girmişti. "Suyunu keseriz, tanklarla yerle bir ederiz" tehditleri ile kendilerinin "yola getiremedikleri" Suriye'yi "yola getirmek" için Clinton'ın yapacağı baskı, TC dış politikasını en önemli beklentilerinden biri haline getirmişti. Aralık ayı için de ABD'ye giden başbakan T. Çiller'in ABD Başkanı ile yaptığı görüşmede Suriye'ye baskı uygulanması isteği önemli bir yer tuttu. Daha sonra Brüksel'de yapılan NATO zirvesinde de Çiller aynı konuyu tekrar gündeme getirdi. TC açığı kendı yapamadığını ABD'den istiyordu. Tüm isteği "terör konusunda dış destek sorunu'nun halledilmesiydi."

Sonunda Esad ve Clinton geçtiğimiz hafta Cenevre'de bir araya geldiler. ABD açısından sorun Ortadoğu'da kendi ekonomik ve siyasal çıkarlarını tehdit eden sorunların çözümü için Suriye'yi emperyalizme iştirakine zorlamak ve "Yeni dünya düzeni'nin Ortadoğu'da pürüz çıkarmaya-cakı bir konuma getirebilmektir. Bunun somut ifadesi Suriye'yi İsrail'e "barış-tırmak" olacaktır.

Suriye ise bu görüşmelerde önce-likte dış ticaretini geliştirebilmeyi, bu açıla, ABD'nin dış ticaret tericilerini etkileyen "terör destekleyen devlet-ler" listesinde çıkarılması sağlama-yı amaçlıyordu. Suriye, özellikle So-yetler BİT'nin çözümlerinden sonra ABD ile iştirakine, eskiye göre daha fazla kapı açtığını daha önceden gös-termişti. Türkiye'yi umutlandıran da bu son oluydu.

Ancak, ABD açısından Kürt sorunu daha özellikle de PKK sorunu Suriye ile gelişmekte olduğu illde kan alıcı bir sorun durumunda değildi. Kaldı ki,

TC kendı yapamadığını ABD'den istiyordu... Ama Cenevre'de 4 saat sü-ren Esad-Clinton görüşmesinden de istediği sonuç çıkmadı.

Suriye'nin böyle bir savunması vardı. "TC kendi topraklarında sorunu çöz-sün, kendi topraklarında başa çık-madığı bir güce Suriye'nin savaş aç-masını beklemisin." ABD'nin bu yön-de bir baskı yapacağına, hele hele bu basıdan soru çıkacağını bekle-mek, ancak TC hükümeti gibi, başka-sının gücü ile dış politika yaparlardan beklenebilir.

Yine de Clinton, TC istediği için de-ğil ama ABD'nin emperyalist çıkarları gereği, Ortadoğu'daki devrimci ve an-ti-emperyalist grupların tasfiyesi soru-nunu, ikinci bir sorun olarak Suriye ile görüşmelerinde dile getirdi. Görüş-meiden sonra yapılan basın toplantısında bir soru üzerine, Clinton şu açıklama-yı yaptı: "Suriye ile aramızda PKK, Hizbullah, diğer terör örgütlerinin faaliyet-leri de dahil olmak üzere bazı ko-nulara görüş ayrılıkları var. Bunların giderilmesi için Başkan Esad ile iki ko-nuda anlaştık. Birincisi ikili ilişkilerin

geliştirilmesi, ikinci ise dışişleri ba-kanlıklarımız arasında karşılıklı bir görüş alışverişini mekanizmasının olu-şurulması..."

ABD emperyalizminin Ortadoğu'da faaliyet gösteren belli başlı devrimci ve yurtsavır hareketlere tavır alması yeni bir durum olmadığının göre, idi-dar psikolojik üstünlük savaşının bir parçası olarak tersini söylese de, bu görüşmelerden TC'nin istediği doğrul-tuda hiçbir somut sonuçun çıkmadığı açıktır.

Kuşkusuz, sorunun hangi biçimde çıktığı devrimci, yurtsavırlerin açın-dan belirsizlik olmamak durumunda-dır. Atılan her adımı kendi özgüncü-ye halkanın adımı kayınlara dayandı-ran bir tutum içinde olmak, vazgeçil-mez bir gerekliliktir. TC egemenlerin hayallerini, beklentilerini yerle bir ede-cek asıl oğtu budur. Bu gerekliliğin ye-rine getirilmesidir. Ⓞ

Yanlış eylem çizgisi halka zarar verir

14 Ocak akşamı Ankara'dan İstanbul, Samsun ve Rize istikametine gümekte olan 4 otobüse yerleş-tirilen bombaların patlaması sonucu 2 kişi öldü, 15 kişi yaralandı. Telefonla arayarak eylemi ARGK adına üstlenen bir kişi otobüslerin bombalanması-nın "devletin Kürdistan'daki baskılarını ve özel-likle son günlerde Cizre'de halka karşı yapılan bas-kılara, kontra saldırılara, yağma ve talanlara ve köy baltalamalara karşı millîleme olarak yapıldığı-nı" belirtti.

ARGK listelenmeden önce, birçok çevrede eylem bir provokasyon olarak nitelendirilmişti. Çünkü eylem-den zarar gören sadece ve sadece sivil halktı. Ey-lenden hemen sonra, olayı haber yapan 15 Ocak tarihli Özgür Gündem gazetesinde "olayı üstlenen olmadı. Ancak saat 24.00'e kadar olay netleştirilememişti, uzmanlar olayın bir sol örgüt tarafından gör-çekleştirildi ancak oluşumunun olmadığını söyledik-ler. Aynı uzmanlar, 12 Eylül arifesindeki bombala-maları hatırlattılar." diyerek yorumlamıştı.

Ankav sil sil halka zarar verem, hedef ve amacy-la devrimci eylem çizgisiyle ilgili olmayan bu eylem ARGK tarafından üstlenildi. Tüpa Çetinkaya Ma-gazası, Kapaçkarşı, Galleria, ve İTTO bombalama-ları gibi, yolcu otobüslerinin bombalanması da "mi-sillîleme" amacıyla yapılmıştı.

Gecmişte, devrimci, PKK'nın yanlış eylem çizgisini eleştirirdikleri zaman, "Her gün birçok kişin öldüğü bir ucak savaş ortamında, kayımcı ti-tizliği ile eylem yapamaz." türünden cevaplar al-mışlardı. Oysa sorun eylemde titizlik sorunu değil, ilke sorunudur. Bu ilke, "devrimci eylemlerin halkın adaletini sağlaması" ilkesidir. Devrimcinin ve yurtsavırlarının mülcalesinde hedef, devletin ve yurt-savırların, politikaları ve uygulamaları olabilir. Hal-ken karşı görüldüğü, hedef haline geldiği eylemler, mücadelenin amacıyla zıddı etmez, ona zarar ve-rir. Devrimci adalete imajını zedeler, hedefleri bulan-klastır. Aynı şekilde, kişi savıta asırları en büyüğüne çeken Kürt halkına yapılan uygulamala-rın sorumlusu da Kürt halkı değil, emperyalizm, oligarşi ve onun egemenlik düzenini koruyan TC devletinin kurumlardır.

Sivil halkın karşı görüldüğü eylemler yaparak, buna millîleme demek mümkün değildir. Sivil halkın hedef seçilmiş, TC devleti ve kurumlari zayıflatılır, TC politikalarını boşa çıkarmaz. Ter-sine TC, bu eylemleri kullanarak, sivil Kürt halkı-na daha fazla yama çektirir, daha fazla saldırıların ortak etme olanaqları balmaktadır.

Sovetizmi kıykırmak, halkın düşesğini yamaa çekmek için bu tür yanlış eylemler balmazsa raf-tarlar yaratacaktır. Östelik yaratılan belahik or-tam, halkın üzeri kesimlerini sindirmek için kati-lanların yamaa karşı kontergillanin eylemlerine de uygun zemini hazırlamaktadır. Ⓞ

Dicle, ellerini düşmanlarına değil dostlarına uzatmalıdır

14 Ocak '94 tarihli Özgür Gündem gazetesinde "Dicle'den Muhsin Yazıcıoğlu'na başsağlığı" başlıklı bir ha-ber yayınlandı.

DEP Genel Başkanı H. Dicle, ARGK gerillalarının bir karakol baskı-nında yelkeni ölen Büyük Birlik Partisi Genel Başkanı M. Yazıcıoğlu'na gön-derdiği mesajda "Yeğeninin hayatı-nı kaybetmesinden büyük üzüntü duyuyum. Daha fazla Kürt ve Türk gencinin ölmesi için herkesin

eğinden geleni yapması gerektiğini inanıyorum (...)" (abc) dedi.

Eğer başsağlığı dilenen kişi farkli bir konumda biri olsaydı doğal karşı-lanabilir. Ancak bu kişi M. Yazıcıoğlu'nun oluncu durum tamamen değişiyor.

Özellikle M. Yazıcıoğlu'nun kişili-ği, siyasi mayunu ve kişi savıataki aldığı role bakmak gerekiyor.

Yazıcıoğlu 12 Eylül öncesinin ilk ocağın genel başkanıdır. Ve Tür-ke'nin ocağlardaki sık koludur. 12 Eylül öncesi aynı faşistlerin lericileri, yurtsavırları, devrimlere yönelik saldırılarının, Maraş, Çorum, Sivas katliamlarının birinci derceden so-nrularındandır. Bugün Türkiye ile yollar ayrılmakla birlikte Kürdistan'da kişi savıataki kontergillanin tam destek vermesi devam etmektedir.

Yeğeninin cenaze töreninde "PKK'nın bitirilmesi için bin tane Ce-malet'in fedas olsun. PKK'nın bitiri-lmesi için M. Yazıcıoğlu fedas olsun. Biz Güneydoğu'daki terör için hükümet tam destek verdiğimiz daha

önce açıklamıştık." diyen Yazıcıo-ğlu'ndan "Daha fazla gencin ölmesini için elinden geleni yapmasını" bek-lemek büyük bir aymazlıktır. Önce devrimcinin kanına girmiş ve hala Kürt halkına düşmanlıkta ısrar eden bir faşist gele "barış" için umut bağlamak hangi anlayışın ürünüdür? Barış, ya da akan kanın durdurulması bu faşist sefilere gönderilen başsağlığı mesaj-larıyla mı sağlanacaktır?

Faşist sefilere gönderilen başsağ-lığı mesajları, onların kişi savıataki rollerini aaltmaz, tersine onların halk karşı su işleme cesaretini artırır. Ayrıca, başsağlığı diledikten önce düğümlenmesi gereken bir nokta da, Yazıcıoğlu'nun yeğeninin üstemgen rütbesi ile Kürt halkına karşı ne yaptı-ğınadır. Kürt halkına karşı işlenen suç-lara ortak olduğunu herhalde söyle-yemez. Hatıp Dicle, dostu düşmanı daha iyi ayırmalıdır.

Halk düşmanı faşist katillerden ancak sorulacak hesabımız olabilir. El uzatmak değil! Ⓞ

Zirvede ABD-Avrupa çekışmesi

yuna "ABD-Avrupa kavgası" şeklinde yansıtı.

Avrupa ve Fransa'nın öncülüğünü yaptığı BAB ya da "Avrupa Ordusu" projesini dehta Orta ve Doğu Avrupa olmak üzere dünya ölçüsündeki hegemonyasını tehdit eder nitelikte gören ABD, bunun NATO'ya alternatif bir askeri güç haline gelebileceğini öne sürerek karşı çıkarken, bunun yerine "Birleşik Ortak Görev Gücü" adı verilen yeni bir askeri güç oluşturulmasını gündeme getirmişti. Zirvede emperyalistler arası kavga bu noktada kızıştırdı, ABD, çıkartınları her dönem kabusik ettiğ NATO'da bir kez daha baskın çıktı.

13. NATO zirvesinin sonuç bildirgesinde "Avrupa ağırlığının artırılması" gibi ifadeler yer alsa bile kazanan ABD oldu. NATO'nun tespit edilen "görev alanı"nın genişletilerek güneye ve doğuya kaydırılması, önümüzdeki dönemde emperyalistlerin dünya halklarına karşı sürdürdüğü saldırılarında NATO'yu daha aktif bir şekilde kullanacakları anlamına geliyor.

İkinci paylaşım savaşı sonrası emperyalistlerin sosyalist sistem ve ulusal kurtuluş hareketleri karşısında girdikleri entegrasyonun askeri yanını oluşturan ve özünde emperyalizmin dünya halklarına karşı birleşik saldırı gücü olan NATO bu niteliğini korumaya devam ediyor. 15 Aralık 1993'te imzalanan GATT (Gümrük Tarifeleri ve Ticaret Genel Anlaşması) ile çöküşlü burjuvazinin dünya üzerindeki ekonomik hegemonyasını pekiştiren önemli bir adım atılırken, NATO'nun da-

Dünyanın "efendileri" NATO zirvesinde... Zirvenin gündemi ABD-Avrupa çekışmesiyle belirlendi...

ha aktif bir çizgide dünya halklarına saldırıya hazırlanması birbirini tamamlayan projelerdir.

Emperyalizmin, özellikle ABD emperyalizminin dünya halklarına yönelttiği saldırı için askeri üslerden bölgesel paktlara, İsrail gibi jandarma devletlerden Çeçen Güçlere, kontrolara kadar pek çok araca sahip. Bunların da ötesinde Körfez savaşında olduğu gibi Birleşmiş Milletler'i bile çıkartınları korumak için sonuna kadar kullanabildiğini biliyoruz. Ancak NATO'nun öteden beri ve Doğu Avrupa ile Kafkaslar ve Orta Asya için daha uygun bir konumda olması, emperyalizmin yeni politikalarına daha özel bir anlam kazandırıyor.

Sosyalist sistemin ortadan kalkması ile gündeme gelen "NATO kime karşı sa-

vağacak" sorusuna öncelikle "Rusya tehlike olmaktan çıkmadı" diye yanıt veren emperyalistler, Yeltsin aracılığıyla çizgilerini iyice ellerine aldıkları sonra çekimden sıkıntısı (1) köpmeye başladılar. Rusya'nın ve Doğu Avrupa ülkelerinin kontrol altına alınmasıyla birlikte "yeni dünya düzeni'nin bizzat kendisi, yani Balkanlar'dan Kafkaslara, Ortadoğu'dan Afrika'ya kadar baggösteren etnik çatışmalar

bu ihtiyacı bulunan yanıtı oldu.

10 Ocak zirvesinin sonuç bildirgesinde emperyalistler dünya halklarına saldırının simgesi NATO'nun "vazgeçilmezliği"ni el altından besleyip körükleyerek yarattıkları çatışmalar ile açıklarak "soğuk savaşın sona ermesine karşın, yeni istikrarlılık, gerilim ve çatışma nedenlerinin ortaya çıktığını ve bu durumun ittifakın geçerliliğini ve emperyalizminin ortaya çıkardığını" ilan ettiler.

Bu arada söz konusu oyunda emperyalistlerin sosyalist ülkeleri karşı kullanmak için NATO'ya dahil ettiği Türkiye Cumhuriyeti, emperyalistlerin hazırlayıp öne koyduğu anlaşmaları Başbakanı eliyle gölmeçiler saçarak imzalarken, bütün bu politikaların figüran olmaktan öteye gitmiyordu. ©

Brükselden Ankara'ya... "Kürt devleti" kabusu

"ABD'den tam destek"... 13. NATO zirvesi için Brüksel'e giden Çiller'in ABD Başkanı Clinton'la görüşmesinden sonra burjuva basının yazdığı haberlerin çoğu böyleydi.

İlk günlerin Brüksel haberleri, yorumları özellikle ilk noktada yoğunlaşıyordu. Birincisi, Çiller'in zirvede kaçınılmaz "diplomatik başarı" haberleriydi. Ortada konuşmuş böyle bir başarı yoktu. Ama bu iktidar ve basın için önemli değildi. Brüksel haberlerinin ikinci boyutunda ise, Clinton'la Çiller'in ne kadar samimi olduklarını, ne kadar yakınlaştıklarını anlatan magazin yorumları vardı. Ye yapılıyor yorumları, imarlarla yalanlıca kendi ahlağı düğünüklerini ele veriyorlardı.

Zirve gündeminin TCY'i asil ilgilendiren yanı ise, ancak birkaç gün sonra, bu hava dağılmaya yüz tutunca tartışılmaya başlandı. Bu, zirvede bir kez daha gündeme getirilen "Kürt devleti" meselesiydi. Sabah gazetesi yazarı Güngör Menteş konuyu süzünce ilk anlarında birindi.

"Türkiye'nin Washington'dan yöneltmeye başlaması" Özkan'ın dönemin dışişleri bakanı Ali Bozer'i kapının dışında bırakıp, Bush ile baş başa görüşmeye başlatan Güngör Menteş, Brüksel seferinin "cinsellik aknesinden doğan magazin gazeteleri üslubu" ile verilmesine bozulma, meslektaşlarıncı dahi olmaaya çağırıyordu. Ve bu görüşmelerdeki asil tehlikeye

ışaret ediyor: "Kürt devleti tehlikesi."

Evet, Türkiye gemenleri için "Brüksel seferi"nin tantanasından geriye kalan işte bu. Türkiye'nin 50'lerden bu yana Washington'dan yönetildiğini bilmezlikten gelen kalemşörler NATO zirvesinde ABD'nin Fransa ve İngiltere ile birlikte Kuzey Irak'ta bir Kürt devleti kurmasını konusunda anlaşılmaları duyuyor ve tehlike alarmına asılıyorlar.

Olarsının ideolojileri yavaş yavaş "tehlile"nin farkına varıyorlardı. Bir biri peği sıra sunuları yazıyorlardı:

"NATO zirvesinin derinleştirilmesi dalınca kerkünç bir zeminle karşılaşıyoruz... Bu tutuşun adı Kürdistan devleti..."

"Önce Kuzey Irak'ta Kürt devleti resmen kurulur, sonra da bizim tarafta..."

Çeçen Güçü'nün ABD'nin himayesinde, işbirlikçi Barzan'ların liderliğinde kurulacak bir Kürt devleti bile olgarsının uylarını kaçırıyor.

Ve hep birlikte Çiller'in haykırıp "Batının oyunlarını bozmasını" istiyorlar.

Ama nereden görülmüş pasaportu USA dangalı bir uğulmuş endişesine haykırıyordu. Hem 50'lerden bu yana iktidar daha da denilemezler sürdürdüğü emperyalizme bağımlılık böyle bir haykırma koparıp atılabilir mi?

ABD diğer emperyalistlerle birlikte NATO'ya daha geniş bir alana hazırlarken, Ortadoğu'da harıyatı istediği gibi çizirken, sizin vizitizmi mi dinleyecek sanıyorsunuz? "Türkiye çok tehlikeli ve vahim durumdur" diye mi? Başbakanlaştığınız seçimin öne ve sonra Beyaz Saray'ın kapısında efendeğin devan beklerken, neredeydiniz?

Evet, emperyalizm bu. Hani bu 1923'te kapıdan kovulup, 40'lıdan sonra bacadan giren, daha doğrusu Menderes'ler, Morrison Demireller aracılığıyla sizin memleketle sokup, küçük kopyas olmak için can atılmış şey. Gazetelerinizle, televizyonlarınızla, çizitellerini, pa-bucalarını, donları reklam edip, starlarıyla, beğinci sınıf dizileriyle halkı alıyacak için kullandığınız meret. Sizin konukseverlik gösterip, geldiklerinde geneleli boyağıttığınız ve bizim "defol" diye denize döktüğümüz deniz pıdeleri ya-nı. Ve Pentagon'uzla, CIA'sıyla size emirler yağdırıp, bize sızmanızı için kurup, bombalarınızın top, tank, uçak ve iğkence etmenizi için "eğitim" veren aygıt.

Emperyalizm bu, ne yaparsa çöküşlü burjuvazinin çıkartları için yapar. Kürt devletini de aynı çıkartları için planladığı ve TCY'ye çek dirmeyeceği açıktır. Siz emperyalizmi bizen daha iyi bilirsiniz. On yıllardır doğu kaynaklarımızdan, insanımızın altı terinden sömürdüklerini Beyaz Saray kapılarında dilerken geri almaya çalışan siz değil misiniz?

Emperyalizmin işbirlikçileri, görülen o ki, yine emperyalist emperyalistlerinin sayeninde daha çok kabuslar görmeye devam edecekler. Aslında rüyaların gerçeğe kabulas Türk ve Türk halklarının çığnıkları ve çığnattıkları ulusal onurların onlara rağmen boğulmayan sesidir. ©

Gündemde 13 Ocak var; Coplara tepki, memurlara destek

Cop ve suçüstü zammı!

13 Ocak grevi ve o gün yapılan yürüyüşler, mingler siyasi iktidarı memurlara yönelik politikasının saldırı ve coptan ibaret olduğunu bir kez daha gözler önüne serdi. 13 Ocak memurların ilk genel eylemi olmadığa gibi, memurlara yönelik ilk saldırı da değildi. 1991 yılından bu yana memur eylemlerinin karşısında sürekli kafa göz yaran bir iktidar vardı.

Memurların İstanbul Sultanahmet ve Beyoğlu'nda yaptıkları her eylem hemen her seferinde polis saldırısıyla dağılmış, bu saldırılarda memurlar bayılınca ka-

dar dövülmüştü. Keza memurun 1992 yılındaki büyük Ankara yürüyüşü, Ankara günde polislin planlı saldırısına uğramış, yüzlerce memur gözaltına alınmıştı.

Yine 1993 yılı 10 Aralık tarihinde Ankara Sakarya Caddesi'nde memurlar, 13 Ocak'ta yapılan saldırından daha vahşi bir saldırıya uğramıştı. Bütün bunları o günlerde görmesizden gelen burjuva basını, burjuva muhalefeti, sanki 13 Ocak'ta memurlara ilk kez saldırılıyor-muş gibi bir hava yaratıyor. Oysa daha dün memur yürüyüşüne açıkça saldıran polisler için sütunlarında kıbarca "zinsiz yapılan yürüyüş polis müdahale ederek

engelledi" diye yazıyor, partileri adına "polisimizi pasifize etmeyelim" açıklamaları yapıyorlardı. Şimdi bunun yerini seçim hesaplarıyla birlikte, halkın saldırı-lara duyduğu tepki karşısında zoraki bir ilgi almıştı.

İKTİDARIN VE MUHALEFETİN KİYÜZLÜĞÜ VE SUÇU ÖRTBAS ETME ZAMMI

Memura yapılan saldırının, sendika baskınlarının, sendikal haklar konusunda verilen sözleri yerine getirmemenin arkasında hiç kuşkusuz DYP-SHP iktidarı var. Üstelik saldırı emrini bağbakan ver-

mişti. Memurlar taleplerini iletmek üzere her yola çıkıldığında önce polis bankatla-riyle engellenmeye çalışılıyor, barikatla-ırmayı başarıp, hükümetin kapısına her dayandıklarında, sendikal hakların yerine getirileceği, yasal güvenceye alınacağı sözünü alıyorlardı. Ama buna karşın siyasi iktidar bu konuda arpa boyu kadar yol alacak bir adım bile atmıyor.

13 Ocak'taki saldırından sonra "Me-murların gönülden destekliyorum, onların yanındayım" şeklinde açıklama yapan Mehmet Mogutay'ın tavır kusacaı ciddi-yetten yoksun ve iyizücedir. 2 yıldır "Memurların yanındayım" demekten öte bir şey yapmayan Bakan, kamu emekçi-lerine yapılan saldırının, inen her copun ortadığıdır. SHP Genel Sekreteri Halil Çul-haoğlu da olaya tepki duyduğunu belirtir, Bağbakanın "dağıtın" emrini inceleyecek-lerini söyleyerek, yine SHP olarak bu sal-dırıda kendilerine "bostan korkuluğu" ro-lünü biçiyor. Çiller'in tavrı ise ne yaptığını bilmeyen "yaşkın ordek"e benziyordu. "Dağıtın" emrini veren kendisi idi. Ancak yığın tepki sonucunda o da ağır değı-tirdi ve "Memurların seviriyor. Hiçbir za-man sertlikten yana değilim." demagojisi-ne sandı.

Çiller'in, SHP yöneticilerinin ve me-mur eylemi üstüne seçim politikasıyla her gün bir demec veren A'dan Z'ye tüm "muhalefet" partilerinin sözde tepkileri kamu emekçilerinin oylarını avlamaya yönelikti. Başka hiçbir anlamı yoktu. İktidarın saldırından sonra gündeme getirdiği % 5'lik ek zam ise kamu emekçi-lerini çocuk yerine koymaktır. Her şeyi parayla çözeceğini düşünen, rüsvete alışmış burjuvazinin yaşam felsefesinin bir ifadesidir. Kamu emekçilerinin talebi sadaka zammı, suçlu örtbas etme zammı değil, grevli-toplu sözleşmeli sendikal haklar.

SALDIRAN POLİS AKLANDI

Memura yapılan saldırıyı "vahşet", "bret venci", "insanlık dışı" olarak yorum-layan basın, hemen arkasından bu saldı-rıyı gerçekleştiren polisi aklamaya operas-yonuna girişti. Emni, Çiller vermiş, Orhan Taşanlar uygulattı. Polisler ise emr kulu olmanın gerekliliğini yapmışlardı... Sadece bu kadar suçluydular! Ayrıca başka illerdeki meslektaşları da bu du-rumdan utanmışlar(!) belirtmişler ve... Oysa yıllardır halkın devrimi ve demok-ratik muhalefettin önünde "Allah, Allah" ndalarıyla halka saldırın polisin durumu o anki psikolojisiyle açıklanamayacağı gi-bi içinde bulunduğu ekonomik sıkıntılar da açıklanamaz.

Halkın mücadelesine karşı eğitilen po-lis, sadece memurlara değil, her yerde herkese saldırma konumuna sahiptir. Ay-nı işyerindeki meslektaşından, kendi evindeki eğine, çocuğuna kadar saldı-rarak öldürülebile, polisin şimdiki niteliğidir.

"Polisin hakları var. O da devlet me-muru" demek de durumu kurtarmaya yet-

Hak isteyen memurlara tüm iktidarlardan aynı yanıt: COP, GÖZALTI, TERÖR...

28 Mart 1991

İstanbul Büyükşehir Belediyesi'nin önü. EĞİT-SEN, KAM-SEN, BEM-SEN, Tüm BEL-SEN ve Tüm SAĞLIK-SEN'li emekçiler sendikalarının kapatılmasını protesto eyleminde polislin saldırısına uğradılar. Onlarca memur yaralandı. Saldırının ardından ortadaki kırılmış kalas parçaları, ayakta kalan, çantaları doldurmuştu.

22 Haziran 1991

İstanbul'da, Adana'da, İzmir ve daha birçok ilde memurlar sokaklarda. Karşısında yine siyasi iktidarın terörü var.

13 Ocak grevi, kamu emekçilerinin mücadelesine güç kattı. Türkiye'nin dört bir yanında hareket geçen yüz binlerce memur, hükümetin grevizi, toplu sözleşmez sendika yasasına karşı yeni direnişlere hazırlıyor.

mayor. Çünkü, polis memurunun hakkı, hak için yürüyenlere saldırmak değil, içinde bulunduğu durumu teşhir ederek, perçektiren mücadeleye emektir. Ankara'daki polis saldırısını O. Taşanlar'a bağlayarak "Menziri gibi biri lazımsız" diyenler de İstanbul'da yaşananlar ve Menziri'nin suç yasasını açıkça gözleme çabasıdır.

Memura, siyasi iktidar dün olduğu gibi bugün de Emniyet Müdürü ve emmekdeki polisleri saldırdı. Bütün bunlar kurulu düzenin bir parçasıdır ve yapılan saldırıların hepsinin payı ve siyasi sorumluluğu vardır.

Saldırılar Halikata ve Memurlardan Tepki: "ANKARANIN HESABINI SORACAĞIZ"

13 Ocak gazetesini TV ekranlarında izleyen halk, saldırıların ve TV kanallarında toplu telefonları yağırdı. Bunun dışında çok sayıda kişi sendikası ve demokratik kitle örgütü yapıları açıklaması yapıldı. Kınayarak, memurları sendikası vaat eden iktidarı bir konuda adam atması çağırdı. Olayı basın açıklamasıyla protesto eden kurumlar şunlar: Türk Tabipler Birliği, TMMOB, İHD, İHD İstanbul Şubesi, Petrol-İş, Harb-İş, DISK, Veteriner Hekimleri Derneği, Çağdaş Hukukçular Derneği, Dev Maden-Sen, Tüm Sosyal-Sen, Ener-Sen, Demiryol-Sen, Birleşik Metal-İş Sendikası, Bern-Sen, Çağdaş Sinema Oyuncuları Derneği, Sosyalist İktidar Partisi, Bern-Sen Kara Şubesi, Egit-Sen Malatya Şubesi, Malatya Mücadele gazetesi ve Tavrı çalışanları, Malatya DLMK ve daha birçok kuruluş olayı tepkileri dile getirdi.

Memurları yönelik saldırıya karşı olarak ilk tepki yine memurların kendisinden geldi.

İstanbul-14 Ocak'ta Gayrettepe Telefon Başmadruluğu'nun önünde toplanan Tüm Haber-Sen üyesi memurlar 2 saat iş bırakma eylemi yaptılar, "Ankaranın Hesabını Soracağız", "İnsanlık Onuru İçin Yenecek" şeklinde slogan attılar. Aynı günün memurlar basın kuruluşları telefon ve fakslarıyla da kitlelere eylemleri yaptılar. Eylem katılım % 85 dolayında oldu.

Adana-15 Ocak'ta KÇP'de yer alan sendikaları üye yaklaşık 250 memur DYP ve SHP iş binasının önüne siyah pankart bırakarak, polis 13 Ocak'taki tavırını protesto etdiklerini belirttiler. Memurlar il binasına yürümede önce polis tarafından engellenmek istendi. Ancak memurların "Hiçbir güç haklarımızı almaktan vazgeçemeyecek" şeklinde tavan polisleri geri adım atmasını sağladı.

Polisin 13 Ocak saldırısını protesto için Ankara Mamak CHP ilçe yöneticileri 15 Ocak'tan başlayarak 16 Ocak akşamına ka-

dar 30 kişilik bir açık grevi yaptılar. Açık grevi KÇP ve Ankara Halkar ve Özgürlükler Platformu tarafından da ziyaret edildi.

Bursa-17 Ocak'ta postane önünde toplanan 2500 kadar memur hükümete protesto telgrafi çektiler.

Kamu Emekçileri Yine Sakarya Caddesinde... Coplandıkları Yerde Yine... Yine Talepleri Halkın Yürüyor...

Ankara-20 Ocak'ta Kamu Çalışanları Sendikaları Ankara Şubeleri Platformu'nun yapacağı basın açıklaması ve telgraf çekmesi eylemi için 1500'ü aşkın kamu emekçisi Mithatpaşa Caddesinde toplandı. Ardından 13 Ocak'ta yerlerde süründükleri, coplandıkları, hakarete uğradıkları Sakarya Caddesinde dolaşarak, KÇP'den iki temsilci talepli kulübelerini üzerine çıkararak basın açıklaması okudu. "13 Ocak'ta Türkiye çapında iş bırıktı. O gün vergiler toplanmadı, daktilolar sustu, okullarda dersler yapılmadı, trenler durdu, mektuplar dağıtılmadı... 13 Ocak'ta alımlara, sokaklara çıktık. Engellenerek, coplanarak, hakarete uğradık, ama yine de taleplerimizi var gücümüzle haykırdık. Çünkü haklıydık..." sözleriyle başlayan basın açıklamasında, polisin saldırısının işçilerin Bakanın söylediği gibi "psikolojik bunalım" olamayacağı vurgulanarak, polise bir cesareti veren işçilerin Bakan ve Başbakanın istifi atması gerektiği belirtildi.

Basın açıklamasından sonra KÇSP'ye bağlı her sendika adına birer temsilci Başbakan'a protesto telgrafi çekerek, 13 Ocak'ta yaşanan polis terörünün sorumlusu olan işçilerin Bakan'ın istifasını, Ankara Emniyet Müdürü Orhan Taşanlar ve sorumlu polislerin görevden alınarak gerekli hukuki işlemlerin yapılmasını istedi.

Eylem boyunca "Baskılar Bizleri Yıldıramaz", "Yüzde Beş Grevi Toplu Sözleşme", "Memuruz Halkın Yüzüne Kazanacağız", "Yasasız Grevli Toplu Sözleşmek Sendikalar Mücadelemiz" sloganları atan, çevredeki insanlara karıllı dağıtım ve tempolu alkış tutan memurlar, bir kez daha Sakarya Caddesi'ni fetih ettiler. Eylem herhangi bir müdahale olmadan sona erdi.

İzmir-19 Ocak'ta İzmir Büyükşehir Belediyesi önünde toplanan birin aşkın kamu emekçisi, polis 13 Ocak saldırısını protesto etmek için cop yaktılar. "Grev Halkımız, Biz İstersek Yaparız", "Yasasız Sendikalar Mücadelemiz" şeklinde slogan atan memurlar, 13 Ocak'ta yaşanan saldırıyı kınıyorlar. Sorumluları hakkında gerekli işlem yapılmasını, bu saldırıyı meşru görme ve gösteren işçilerin Bakan'ın istifasını istiyoruz" açıklamasını yaptıktan sonra kağıt copu yaktılar.

Tepkileri yükseltmek zorundayız

Haniif SAGLAM
(BEM-Sen Genel Sekreteri)

13 Ocak günü yaşanan gelişmeleri değerlendirmeden önce bugüne naut gelindiğini baktık. 27-28 Kasım '93'te Ankara'da bir araya gelen KÇSP temsilcileri (BEM-Sen olarak bir de bu platformun içerisindeydi) grevli-toplu sözleşmeli sendika hakkının yasal güvenceye kavuşturulması talebini odama koyan bir program çıkartarak, 10 Aralık'ta miting ve 16 Aralık'ta bir tarife de bir günlük yavaş niteliğinde iş bırakma, toplu sözleşme çıkma kararı aldılar. Herkes arkasından bir güdüldü iş bırakma-toplu sözleşme çıkma eylemlerini tarifi de kamuoyuna 13 Ocak olarak açıkladı. 13 Ocak'tan 4 gün önce Kamu Çalışanları Sendikaları temsilcileri bir araya gelerek 13 Ocak günü yapılacak etkinlikleri değerlendirdiler. O güne kadar şubeler düzeyinde ortak eylem karar almaları yerler İstanbul (Anadoluyakası), Ankara ve Soma idi. 13 Ocak tarihinde gelindiğinde iş bazarları hala o gün kitlelerin eylemi sahilenip sahilenmeyeceğini tartışıyor. Çünkü gerek basın, gerekse de kimi sendikaların kendi içlerinde bu yönde bir kamuoyu oluşturulmuştu. Fakat unutulmaz bir nokta vardı. Yürütülen çalışmalar bu eylemin gerektirdiği kamu çalışanlarına bilince çıkmıştı. Yani çalışma, esas yapılması gereken yerde ifadesini bulmuştu.

13 Ocak başlama geldiğimizde iş başta büyük şehirler ve ilçeler olmak üzere kamu kurum ve kuruluşlarında ya iş tamamıyla durmuş, ya yavaşlatılmış olarak yürütülmüştü. Kısacası yüzbinlerce kamu emekçisi filli durum yaratarak hizmet tırtiliminden gelen gücünü kullanyordu. İş bırakmalarda bu kadar yoğun yaşanması rağmen alanlara çıkıp bu kadar kitleleşe geçilemiyor ve kamuoyuna alanlardaki etkinlikler ve polis saldırıları yansıtıyca, yoğun katılımı iş bırakma eylemleri biraz da göğde kalıyordu. Tabii burada iktidarın uygulamaların gözardı etmemek gerekiyor.

Ankara ve Malatya'daki kitlelerin Bzerine polis saldırıları gerekçeleriyle, ektis hale getirilen insanlar dahi vahşet dayatkan perçiyolar, vahşet yerlerde sürüklenerek gözetilme alıyor. Doğalılıkta da eresi gün basında ve TV kurullarında sende (belki de halkı olarak) bu vahşet saldırılar izliyor. Olayın özet olan iş bırakmalarda ya da diğer bir ifadeyle filli grevler, bu grevleri yüz binlerce kamu emekçisinin katılması olmasa ilkindi durumda kalıyor. Halkın aynı iktidar manşını daha önceki anti-demokratik uygulamaların gözünle hatırlamak güçken, polis saldırısının perç de şüphesiz bir durum olmalıdır. Rahatlık gözlemleniyor. Çünkü halk arasında mücadeledeki "terci" olarak etiyelen ve "bastırılması" ezilmesi" gerekten bir olgu olarak görün istiyor, daha önce 15 Temmuz'da, 10 Aralık'ta (Ankara Halkları Günlü) yine Ankara'da kamu emekçilerinin coplanması, dayatkan geçirilmesi, iş bırakmalarla katılımın sendikalaşmazlık çaplarını güç birliğine ulaştırarak da yüz bin dolayında perçektirildi, Ankara'da da yüz binden daha fazla bir kitlenin, diğer illerde de nüfus oranlarına göre yoğun katılmalarını olduğunu göz önüne alarak, iktidarın asıl korktuğu noktayı da rahatlıkla görmüş oluruz.

BÜĞÜNLÜKÜN ÖNEMLİ KAVRANIYOR

Örgün kamu çalışanları ekonomik olarak çok zor koşullarda yaşadıklarını sürdürmeye çalışıyor. Siyaset yapma hakkından da yoksun bulunan kamu çalışanları, toplumun diğer kesimleri gibi anti-demokratik uygulamalara maruz kalmaktadırlar. Örgütlü ve sistemli olarak ekonomik ve politik baskılara karşı kurşun olan emekçiler, yasaklardan öğreniyorlar ve örgütlü olarak karşı koyarak gerektiklerini yavaş yavaş bilince varıyorlar. Bu bilince, sendikaların aldıkları kararları benimsiyor ve hayata geçiriyorlar. Yine yasakların pratik sonuçları onların grevli-toplu sözleşmeli bir sendika içinde örgütlenerek asla beklenilenden de farkına varan kamu emekçileri, sendikaları yasatısına mukadelelerini her geçen gün biraz daha üst boyutlara taşıyorlar.

BU KADAR MÜCADELE HAKLARIMIZI ELDE ETMEK İÇİN YETERLİ MİDİR?

Bu sorunun cevabı elbette hayır. Çünkü 4 yıldan bu yana sürdüğü müz grevli-toplu sözleşmeli sendikalar mücadelemizde iktidar sürükledi alanlara tiki ve girmekten geldi. Buna yapamamış noktaya geldiğinde vadilerde, demojerikler oynamaya çıktı. Bize sorularımıza sahip çıktığını arada sorunun çözümünü bilincindeyiz. Bunun için demokratik tepkilerimizi yükseltmek sürdükçe. Alanlarda, caddelerde, görevlerimizde daha radikal olacağız. Ancak böylelikle yasama ve yürütmece sorularımızın çözümünü konusunda adam atabiliriz. Önemli bir başka konu da içerisinde bulunduğu süreç. Bizler mücadelemizle hakkımızda tüm dünyaya kanıtlandı. Bunun farkında olan iktidar, birileri buğünden kendi daha perçie görecek ve halka karşı ilediği politika çerçevesinde kamu emekçilerinin toplumsal muhalefini bir parçası olarak uzlaştırmak bir yasal düzenlemeye hazırlıyor. Ama biz, bu oyunlara karşı da aynıyık olmalı durumundayız ve aynıyık olacağız. Örgütlülüğümüzden aldığımız güçle bu oyunları bosa çıkartacağız ve istedikimiz doğrultuda yeni grevli-toplu sözleşmeli bir sendikaya kavuşmak için mücadeleye edeceğiz. 13 Ocak kitleleşme arından aramızda söylemek mümkündür; geniş kitleler böyle bir mücadeleye hazır. Yeter ki bir yöneticiler bu anlamdaki gerekli adımları atabilsin.

13 Ocak'tan notlar

◆ Memurların 13 Ocak genel grevi, kamu emekçilerinin gerçek gücünün bir kez daha siyasi iktidara göstermiş oldu. Eylemin daha önceki genel eylemlerden farklı bir yanı vardı. O da eylemin daha öncekileri nicelik olarak aşarak daha değişik işkolundaki memurlarla birlikte 300 bin kişilik bir kitleye ulaşmasıydı.

◆ Kendi işkoluna özgü baskılan yenemeyen sosyal hizmetler, enerji, bankacılık ve gıda işkolunda çalışan memurlar ilk kez kendi pankartlarıyla alanlardaydılar.

◆ EĞİT-SEN'in "Bizde grev ve boykot olmaz" şeklindeki merkezî tavni bu defa Türkiye çapında binlerce öğretmenin okullara gitmemesiyle aşılmış oldu.

◆ Her zaman olduğu gibi grev ve eylemlerde kitleli katılım ve pratik öncülük ağırlıkta belediye ve sağlık emekçilerince aitti. Anadolu'da farklı işkolundaki emekçiler de bu mısyonu omuzladılar. Aynı işkolunda KÇPY'e üye diğer sendikalarla birlikte Sağlık-Sen ve Bem-Sen örgütü bulundukları işkolundaki iş birlikleri ve işyerlerindeki üyeleriyle birlikte miting alanlarında da yerlerini aldılar.

◆ Grev ve toplu sözleşme hakkı olmayan memurun, ekonomik açıdan bugünü olduğu kadar geleceği, yani emekliliği de belirsizdir. Ekonomik sıkıntılar emekçilerin emekli memurlar ilk kez kendilerini örgütlü bir biçimde ifade ettiler ve taleplerini dile getirecek çalışan memurların yanındaydı yer aldılar. Mitingte "Emekliyiz Haklıyız Kazanacağız" sloganı toplumsal muhalefetin taşıdığı derin potansiyel anlamında dikkate değerdi.

◆ Memurların Üretimden gelen gücünün 13 Ocak'ta eyleme dönüşmesi siyasi iktidarı tüm ikizlülüğünü de ortaya serdi. Bir yanda devletin saldıncı ve bir yanda seçim hesabı yapan sözcü muhalefetin "tepkisi" vardı. Ankara ve Malatya'da memurların mitingine azgıncı saldıranlar, İstanbul'da da çalışma saatinin başlamasıyla birlikte memurların geçeceği sokaklar ve toplanacağı alanlar polis tarafından önceden kuşatıldı. İstanbul'da Maltepe'deki maliye memurlarına saldırmaya çalışan polise, memurlar binanın kapılarını kapatarak engel oldu. ☐

"Orhan Taşanlar'ın erkekliği ve Devrimci Sol düşmanlığı"

Kamu emekçilerinin Ankara'daki 13 Ocak eyleminde, kamuoyu, iktidar sözcülerinin bile savunmadığı bir emniyet müdürüyle tanıştı: Orhan Taşanlar... Günlere basının, TV'nin gündeminde kaldı bu "kabadayi" emniyet müdürü... Basında geçmişi, nasıl atandığına ilişkin çok sınırlı bilgiler yer aldı. Ancak onu çok daha önceden, daha iyi tanıyanlar vardı. Devrimci Sol tarafından 17 Ocak'ta yayınlanan 68 No.lu haber bülteninde böyle bir tanıklık anlatılıyor. Orhan Taşanlar'ın kamuoyuna pek bilinmeyen bir yanını anlatan bu haber bültenini aşağıda yayınlıyoruz.

"Orhan Taşanlar'ın hükümet şefleri ve de devlet bürokrasisi fazla tanımaz. İzmir Emniyet Müdürlüğü görevinde "Terör İzmir'e kayacak..." diye kahve kahve toplantı yapın, ne kadar bekar, yeni evli çift varsa tek tek aratan, gazetelere bu konuda demeciler veren, sürekli halkı gergin tutan, işkence ve baskıyla üneüne uyan katan Orhan Taşanlar'ın devlet yetkileri kadar tanınması da bu ülkenin devrimcileri onu iyi tanırlar.

İzmir'de gece gündüz "terör" kabusu ile yaşayan Orhan Taşanlar, ayağının tozuyla Ankara'ya gelip gelmez kendini bir kez daha gösterdi. Devletin gözebeği, katilamcı, işkenceci, İstanbul ve İzmir emniyet müdürleri de himn oluyormuş ki, en büyük Orhan Taşanlar'dı. Ve tüm Türkiye bunu biliyordu.

Memurların Ankara mitinginde kendini göstermeliydi. Kadın, yarı demeden herkese bizzat saldırıyor ve kabadayılık yapıyor. "Öyle arka taraftan slogan atmayın... Erkekseniz ön tarafta çıkın da öyle atın sloganınızı bakayım..." diyor. Küfür, hakaret, cop, tekme ve yerde sürüklenip, yaka paça gözahtına alınan memurlar... Doğrusu Orhan Taşanlar kendini göstermiş, iyi şov yapmış. İstanbul ve İzmir müdürleri sollarış hem de "erkekliğin" ispat etmişli.

Orhan Taşanlar'ı, onu emniyet müdürlüğüne atayanlar yeterince tanımaz. O, faşizme ve kapitalizme hizmet eden devletin bürokratları, işkencecileri, tüm halkı doğranan gibi korkak, öyküzlü, gıcırak, dalkavuk ve her an ihanet edebilecek durumdur. Onların vatani, ulus, halk, dürüstlük gibi hiçbir değerleri yoktur. Tek değerleri çıkarları ve can güvenliğidir.

Orhan Taşanlar'ın Ankara'daki 13 Ocak eyleminde, kamuoyu, iktidar sözcülerinin bile savunmadığı bir emniyet müdürüyle tanıştı: Orhan Taşanlar... Günlere basının, TV'nin gündeminde kaldı bu "kabadayi" emniyet müdürü... Basında geçmişi, nasıl atandığına ilişkin çok sınırlı bilgiler yer aldı. Ancak onu çok daha önceden, daha iyi tanıyanlar vardı. Devrimci Sol tarafından 17 Ocak'ta yayınlanan 68 No.lu haber bülteninde böyle bir tanıklık anlatılıyor. Orhan Taşanlar'ın kamuoyuna pek bilinmeyen bir yanını anlatan bu haber bültenini aşağıda yayınlıyoruz.

ridir. Orhan Taşanlar da bu niteliklerinden dolayı emekçilere, halka saldırmakla peşavaz davranıyor ve biraz daha devletin gözüne girmek için halka karşı her türlü şov yapıyor. Çünkü o, halk düşmanlığının cezasını çok iyi biliyor. Ve yaşamını biraz da tesadüfde borçlu.

12 Temmuz 1991 öncesinde Orhan Taşanlar'ın Ankara'da gidip geldiği, gününün büyük çoğunluğunu geçirdiği tespit etti... Orhan Taşanlar cezalandırılmak üzereyken 12 Temmuz katliamı yaşandı ve O.Taşanlar'ın bu istihbaratı polisin eline geçti. O.Taşanlar büyük bir panikle kapıldı. Her yerde Devrimci Solcular arıyor, görüyor, anlaşılmak istediğini söylüyor. Kendince güvenilir bir kaynak bulamayınca bir tandiğini Ankara Cezaevi'ne gönderdi ve buradaki tutanakla bağladılar emniyetli kendisinin "Devrimci Sol'a karşı hiçbir düşmanlığının olmadığını, ne istesek vermeye hazır olduğunu, kendisini

afletmemizi..." istiyordu. Bütün halk düşmanları canlarını çok severler... Yaşamaları tehlike görürleri an satmasıacakları hiçbir şey yoktur.

Kendisinin işlediği bütün suçları bir teyp kasetine okuması, ayrıca yazması, bir gazete aracılığıyla halktan özür dilemesi ve gelp teslim olması istedik. Ancak binarın yaptıktan sonra kendisini affedip affetmeyeceğimizin düşünülmesi istedik. Ama o bir halk düşmanıydı ve her şey çıkardı, paraydı... Yüzüzcü

bize para teklif etti. Şartlarımızı tekrar belirttik... O.Taşanlar devrimcilerden korktuğu gibi, devlet desteğini ve çıkarlarını da kaybetmek istemiyordu. Adına hem devrimcileri güdülteni çekmeyecek, hem de halk düşmanlığını devam edecekti.

Bir süre sonra bu kez de başka bir devrimci örgütün sempatisini aracılığıyla Avrupa örgütüne aynı haberi ilettiler, yeniden af diledi. Şartlar tekrar belirtildi. Bundan sonra O.Taşanlar'ın İzmir Emniyet Müdürlüğü macerası başladı. O.Taşanlar artık Devrimci Sol düşmanıydı. Hayatta kalması Devrimci Sol'un yok olmasına bağlıydı. Geçecini gündüzüne katarak örgütümüze aleyhine çalışıyordu. Adeta uçan kuştan şüpheleniyordu. Ölüm korkusu tüm hücrelerini sarmıştı... Ve şimdi Ankara Emniyet Müdürlüğü'ne terfi etti Orhan Taşanlar... Yine ölüm korkusu içinde, her yerde Devrimci Solcu görüyor.

Evet, Orhan Taşanlar böyle bir erkekti!

Ne yazık ki korkunun ecele faydası yok. Orhan Taşanlar'ın nasıl bulduysak, yine bulacağız ve bu kez af dileyecek zamanı da bulamayacaktır.

BEM-SEN: "Sorumluları istifaya davet ediyoruz"

BEM-SEN, 13 Ocak'ta iş birakan ve alanlara çıkan memurların Ankara ve Malatya'da dövülmek gözahtına alınmalarını, 17 Ocak'ta SHP İstanbul'da merkezinde yaptığı bir basın açıklamasıyla protesto etti. "Baskılar Bizi Yıldıramaz", "5'lik Zaman Değil Grevli-Toplu Sözleşme Hakımız Yasal Güvence Altına Alınsın", "Memuruz Haklıyız Kazanacağız" yazan BEM-SEN imzalı dövizlerin asıldığı basın toplantısında, polislerin Ankara'da memurlara karşı kullandığı bir copu SHP binasına asarak, SHP'lilere "bunu genel merkezimize gönderin" diyen BEM-SEN yöneticileri, saldırıların, artık tüm kamu emekçilerine mal olmuş haklı mücadelelerini gerileteceğini vurguladılar. ☐

ŞİŞİLETTİRİP NOTLAR...

Ulusal onursuzluğun diplomasisi

Geçen hafta burjuva basının politika gündemini NATO zirvesi oluşturdu. Büyük gürtülleri koparıldı. Çiller, NATO zirvesine danışman vermişti. Clinton kendini pamaşığı çığırması. Hatırla bilgilere yitirileye bile çıkırdılar. Zirvede en yoğun alkış da Çiller almıştı...

Oysa yursun damga ve alkışlar hayalden ibaretti. Burjuva basın kendisini hâlâ üretme politikasına iyice kapırmış olsa gerek, zirve toplantılarının çok dar kadrolu olması ve alkış gibi bir geleceğin olamaması bile önemli değildir...

Balonuna bütün gücünü üfleyen burjuva basın Karayalçın'ı unutmuştu. Oysa "aslan sosyal demokratlar"ın temsilcisi Karayalçın da insan hakları ve Çekil Güç konularında iktidara yakışan görüntüler sergilemişti...

"İnsan Haklarında Aynı Düşünüyorum"

ABD Başkan Yardımcısı Al Gore ile görüşen Murat Karayalçın, insan hakları konusundaki görüşlerini şöyle ifade etmişti: "Sosyal demokrat olarak insan haklarına önem veriyorum. Ülkemizde bu konuda birçok adam atılmıştır."

Görüşmenin henüz bir gün önce, kamu emekçileri polis tarafından coplanıp, yerlerde sürüklenmiş ve onlarca gırtlama almıştı. Dahası, SHP'nin iktidarı ortığı olduğu sürede yüzlerce yurtsaver, devrimci ve demokrat katledilmiş, işkence görmüştü. Kürdistan'da peşirler, köyler yakılmış, Kürt halkı katliamlara uğramış, göç zorlamıştı. SHP'nin Mehmet Altın, ilk devrimciyi ibhar ederek polis insafına ortamı olmuştur. SHP'nin Mehmet Kahraman infaz izlemiştir...

Bunlar unutulmuş mudur? Yoksa insan haklarının başka anlamı var mı?

Tabii ki unutulmamıştı ama saflar açıkça seçilmişti. İnsan hakları halk için katledilmiş, işkence görme, toprakların çalınması hakları anlamıydı. Böylece, "İnsan haklarına önem veriyorum, birçok adam atık..." sözleri tutuklu haklarıydı...

Dünyanın en büyük terör organizatörü ABD insan haklarından ne anlıyorsa, iktidar ve SHP de aynı şeyi söylemişler. Gore da tabii ki Karayalçın'ın söylediklerine kafa salladı. Ertesi gün gazetele Karayalçın'ın söylediklere konusunun üzerine yapılan başlıklar atmışlardı: "İnsan haklarında aynı düşünüyorum"...

"Bu daha ne kadar devam edecek?"

Gore-Karayalçın görüşmesinde Çekil Güç konusundaki rahat-sızlıkları ifade etmek durumunda olan Karayalçın söz cesaretiyle toplayarak şunları söyledi: "Türkiye'nin Körfez Savası'ndaki zararlarını karşılamadığı bir ortamda Çekil Güç'ün göç sürsün, ıztımlasın, bir defasında daha da zor olsun. Milletvekillerinin bu konuyu sorguluyor, 'Bu daha ne kadar devam edecek' diyor-lar..."

Türkiye'nin hiçbir çıkarının olmadığı bir savaşta 'dostlar' ile grilmişti. Öyleyse zarar karşılanmalıydı. Milletvekilleri, çıkarlarına hizmet etmeyen kararları almak zorunluluğuna verdikleri skandalla "bu daha ne kadar devam edecek" diye sorguluyorlardı!

Ne diyecek, ölünken yakacaklarını ve halkın emeğini hiç beş kurşun emperyaliteler satanların temsilcilerinde de ancak böyleli "onurlu, bağımsızlık ve cesur" davranışları beklenirdi...

SHP'de yeni bir sınav

MİT istihbarat Teşkilatı, PKK militanlarına yardım ve yataklık ettiklerini belirttiği kamu görevlilerinin sorumluluk içermeyen başka görevlere atamalarını isteyen bir yazıyı Başbakanlığa gönderdi. Başbakan Çiller, bu yazıyı tüm bakanlıklara ve bu arada Bayındırlık ve İskan Bakanlığı Onur Kumbarcasına da la havale eder. Kumbarcaya iletildi. Hemen MİT raporlarında adı geçen bu kişiler gövdeni alar.

MİT, ABD'deki "Mc Cartizy" döşemini anmsatın yöntemlerle son dönemdeki "PKK yandaş"ı aydınlatma yönündü. On bilincine insanın, özellikle de devrimci, demokrat kişilerin işkence görmesi, işinden atılması ve ya katledilmesinden sorumlu olan MİT için bu durum normaldi. Ama kendisine "sosyal demokrat" adını verene-ri ne oluyordu? MİT'e sadakatin kaynağı ne olacaktı acaba?

İki SHP'li milletvekili, Mustafa Kült ve Ali İbrahim Tutu, Kumbarcaya'ya bu tutumun protesto ederek istifalarını verdiler. Murat Karayalçın'ın olay karıştırdık tutumu ise "Bakanın takdir-i" demekle emirle...

SHP'de yaşanan bu olay, ihtarçılık ve onursuzluğu bu yoksul onurun mu seçileceği konusunda sınav niteliği taşıyor. ○

Sağmalcılar Cezaevi'nden açıklama:

Direniş ve zafer Devrimci Sol geleceğidir

"Oligarşinin terörüne karşı toplumsal muhalefeti direnişini örgütlemeye perspektifimiz, anlamımız, örgütümüz direnişimizle somutlarıdır. Düğman saldırılarına set oluşturacak ve görülecek olan olgunun, dağılını olan muhalefet odaklarını bir araya getirmek, düğmanın karşısına dikmekti başmaktan geçtiğini söylüyoruz. Direnişimizi bu açıdan örnek teşkil etme anlamı var.

Ayrıca direnişimiz şu anda kendi somut sorunlarının çözümü için diğer cezaevlerinde direnen yoldaşlarımızın yaşam koşullarının düzeltilmesi talebiyle, sahiplenmenin, yoldaşça dayanışmanın somutlarıdır.

Zafer türüklerin gimside çek nasil ki, savasınlar, direnerek soyıldı ise, bu kez de öyle olacak." (Özgürleke Doğru, Aralık '93)

Cezaevlerinde Devrimci Sol tutsakların örgütlediği genel direniş, dağılını örgütlediği bir araya getirmeler, düğman karşısına dikilmesi, ideolojik sağlamlık, keskin gücüne güven, sahiplenme, yoldaşça dayanışma ve zafer olan kesin inçinç 10 Aralık 1993 tarihinde başladı. 12 Ocak 1994'te de son buzlu her zaman direnenlerin söyleyeceği garçer bir kez daha yaşanarak, devrimci tutsakların onurlu genel direniş zaferine sonlandı.

Halklarımız özgürlük mücadelesini "topyekün savaş" politikalarını ezmeye çalışan iktidarı saldırılarında cezaevlerinde devrimci tutsakları da "nasbini" alıyor. Siyasi iktidarı cezalarına yönelik etkisizleştirme, rehabilitasyon politikalarının odağında bu kez sürgünler, tecritler ve hak gaspları vardı.

Devrimci tutsaklar, tecrit-sürgün, geneleleri kırarak, parça parça değici cezalarını dağıtlar, bölünmeye, gücüne dönüşümüne çalışıyor. Böylelikle devrimci tutsakların siyasi kırılmı ve insanlık onuru, yönelik saldırıları uygun zemini hazırlanıyor. Genel olarak tüm cezaevlerinde yaşanan bunlar saldırı dalgaşı, keşif uyardımları, hak gaspları ve askarların gıdelerinden...

Düğmanın bu saldırılar karşısında durup beklemeye, saldırılara göz yummak, suskun kalmak topyekün savaşçı genel direnişle at etme perspektifinden hiçbir pay anlamaksız olurdur. Nitekim, Devrimci Sol tutsakların zindanlarda 10 yıldır can bedeli yaratılmış olan direniş ve zafer geleceğine bağlı olarak 10 Aralık 1993 tarihinde beldenleri-ri ağıla atarak, devrimci tutsakların genel direnişini başlattılar. Genel direniş temel olarak iki talep üzerinde şekilleniyordu:

1) 9.9.1993 tarihli Tecrit-

Sürgün Genelgesi kaldırılmasını ve bu genelgeye bağlı olarak şu anda farklı cezaevlerinde konulan siyasi tutsaklara, bundan sonra tutulup bırakılacak olanı Bayrampaşa Cezaevi'nde tutul-sun.

2) Kendi somut sorunları ne-den ile açık grevde olan Anadolu Cezaevindeki siyasi tutsakların talepleri bir an önce karış-lansın.

Genel direniş bu iki temel tale-p üzerinde başladı ve dalga dalga tüm cezaevlerinde yayıldı. Toplam 14 cezaevinde 500 civarındaki Devrimci Sol tutsağın kısa bir süre içerisinde bir bir vücut, tek bir yurek olarak düğmanın saldırılar karşısına dikilmesiyle de direniş zaferine ki-tilendi.

Genel direniş, düğmana tüm Devrimci Sol tutsakların hesaba katmak ve politikalarını ona göre belirlemek zorunda oldu-ğuna kavırdı.

Zindanlarda on yıldır can bedeli yaratılmış olan direniş ve zafer geleceğine sahip çıcma ve buna yeni değerler ekme konusundaki dayanışmalar, karlılığı bir kez daha tek bir yurek, tek bir vücut oldu, birbirini sahneye gösterilmesi direnişini yaptırım gücünü arttırmış ve zaferi kucaklamasını sağladı. Direnişin henüz ikinci haftasın-da temel talepleri bir an olan 9.9.1993 tarihli Tecrit-Sürgün Genelgesi fiili olarak uygulanma-dan kaldırılmıştır. 27 Aralık '93 tarihinde tecrit-sürgün genel-gesini çöpe atarak, somut kazanımları devam eden genel dire-niş, bu tarihten itibaren somut talepleri ile açık grevine devam eden Canakale, Aydın, Çankı-rı, Yozgat cezaevlerinde devrimci tutsakların desteklenmesi-ne dönüştü.

Sahiplenme ve Yoldaşça Dayanışma Kültürü

Bu kültür 14 cezaevinde 500'e yakın Devrimci Sol tutsağın bedenselini ağıla yata-rak, fiili direnilecek eylemlerini güçlendirmek, yoldaşça sahip-somulmasını, biriciliği ve dayanışmaçılığı vuran bir darbe oldu.

"Sadace Devrimci Solcular direnirler, sorun varsa diğerleri neden direnmiyor?" diye genel direniş hakkındaki, karlılığı, verdiği mesajın etkisizleştirme-yi çalışan yetkililer, direnişin gücü karşısında geri adım ka-mak zorunda kalyorlardı. Evet, sadace Devrimci Sol tutsakların direnirler. Bir-iki cezaevinde istenialar hariç, başka yurtsaver tutsaklar olmak diğer diğer sol-siyasetler, Devrimci Sol tutsakların tüm devrimci tutsakların haklarını savunma ve ona des-

tek veren direnişine bütünüyle seyrir kaddılar. Yine kendine ilericiler-demokrat, yurtsaver sıfatı yakıştıran bazı kurumlar direnişin görmezlikten gelmeyi ya da olağın bir durummuş gibi geçici-tirmeyi yeğlediler.

Bir yanda düğmanın direniş çarpıtmaya ya da yaygınlaştırmayı mesajlarını gizlemeye çalışması, bir yandan da devlet binle-ri-ri objektif olarak direnişin etki-sini zayıflatma davranışlarına rağmen, direnme karatılığ, öz-güç güven ve direnişin genel yayılarak ortak hedefe yönelme-si ile zaferi yakalamak zor olma-mıştır. Kuşkusuz TİYAD'ın, tut-sak ailelerinin ve Halklar ve Ö-zgürlük Platformu'nu oluşturan DKÖ'lerin tutsakların genel dire-nişini bütünlmesi ve cabaları zaferin kucaklamasında etkili olmuştur.

"Topyekün savaşçı genel dire-nişle at etme" perspektifine sahi-p olmak, savaş garçerini karı-lamak "güçlü bir inanç ve bilinç olulduktan sonra her yer sa-vas alanıdır." anlayışıyla hareket et-mek, düğmanın politikalarını çö-zümleyerek, bunlara karşı tak-tikler ve destek güçleri sürece uygun ve sonuç alıcı bir tarzda örgütlemek, her koşula tek ba-şına kalınma dalga zafere kilen-miş politik çürete sahip olma za-fere kucaklamayı sağladı.

Zaferi Kucaklayan Genel Direniş Kazanımları Dolu

Genel direnişin çok yönülü-ğün salt açık griv temelinde de-ğil, aynı zamanda fiili direnile-r de zenginleştirilmiş, eylemler etki gücü arttırmıştır.

Özellikle fiili direnileşer sonu-cu eylemler irtımdanmış süre-cinde ve sonuçta operasyon gi-rişimine değin varan gelişmeler eylemlilik içerisinde politika ve taktik üretme konusunda olumlu bir deneyim yaşamısını sağla-mıştır.

Devrimci Sol tutsaklarının bulundugu tüm cezaevlerinde direnişin organize olması, dire-niş içinde bu örgütlenişin (birtan-km ekakilelere rağmen) güç-lenmesi olumlu bir deneyim sü-recine dönüşmesi ile mevcut ek-sikliklerin ağırlık daha güçlü bir cezaevi örgütlenişine yata-rımını zemini geliştirmiştir. Genel direniş perspektifi ile beraber düğmünün içinde önemli bir mis-yona sahip olan cezaevi örgüt-lenmiş olmuştur ortak ruh ve davranış birliği ile pekiştigi ölçüde daha büyük zaferlerin güvencesi ol-maya devam edecektir.

Direnış ayrıca birçok cezaev-inde hak kazanımın temelin-de yaşam koşullarının düzeltil-mesi fiilen kullanılan birtakım olanakların da kalcılaşma-sı vb. birçok kazanımı da sağlamıştır. ○

"Gizli" devalüasyonun eli halkın cebinde

Geçtiğimiz hafta, gündem baş konusu Türk Lirasının özellikle Dolar ve Mark karşısında bir anda tepatıkları gelecek önemli ölçüde değer kaybetmesi, yarı bir başka deyişle, Doların başını alıp girmesi...

Para piyasalarındaki herkeşi çok eden bu dalgalanma, ekonomiyi de altüst etti. TUSİAD'dan döviz bütçesi izletilenler, Kapalıçarşı'dan elindeki paranın değerini biraz olsun koruyabilmek için mağazı aralı almaz döviz bütçelerine koğan işçi ve memura kadar hemen herkes "Bu iş ne-reye varacak?" diye soruyordu. Her şey 18 Ocak Salı günü, Doların Türk Lirası karşısında 630 lira birden prim yaparak, 17 bin liraya aşmasıyla başladı.

Bu yükseliş Salı'yı takip eden günlerde de büyük bir hızla devam etti. Dolar adeta çıkmış gibiydi. Çok kısa bir süre içinde, özellikle Anadolu'da Dolar 24 bin liraya kadar çıktı. Merkez Bankası ve Hazine, bütün bu olan biteni sadece seyrete-mekle yetindi. İktidar "telatilanca bir şey yok" diyor, ama buna kendisi bile inanmıyordu. Köşe yazarları Doların aniden yükselmesiyle bağladığı Çarşamba'yı, ABD'deki "Kara Cuma"ya benzeterek "Kara Çarşamba" olarak niteliyorlardı.

Pazartesi gününe gelindiğinde, Merkez Bankası yavaş yavaş devreye girme-yi başlatarak Doları 17 bin lira sınırına indirdi. Çiller bunu "Kimsenin ülkeye, koruyacağı bir durum yok. Merkez Bankası işte bu yüzden işi gördüğünü göz Doları yerine tutturdu" diye açıkladı. Ama el-eletti zevahiri kurtarmaya yetmedi. İlk gün içinde bir lirali arttı, onun yerine oturduğunda üç, ayakta durduğunda gös-teniyordu. Sonuçta, yapılmak istenen ol-gu, resmen ilan edilmede de, el altın-dan devalüasyon operasyonu "başarıyla" tamamlanmıştı.

Küme Düşen Kredi İtibarı ve Moody's

Doların Türk Lirası karşısında aniden değer kazanmasından önce Türkiye'ye gelen ve yeni sömürge ülkelerin kredibilite-si Moody'se göreli olan Amerikan Moody's şirketi, Türkiye'de yaptığı ince-lemeiden sonra kredi limitini indirgini açıkladı. Moody's de borcu çok yüksek bulmuş, ekonomik durumu ise felaketin eşiğinde olarak niteliyor. Bu gelişme Çiller'in geçmişiz ya yaptığımız ABD ge-zirinde "Kredimiz mukemmel" deyişin hemen arkasından yapışmasını, Moody's'in Türkiye'den, Venezuela'ya ve Ce-maliye'ye yaşıyor tuttuğunu açıklama-sı, Hazine Müsteşarının "düşürülmesiye düşürülmüş" deyişine işi gece karıştırdığı mezarlıktan geçenler için çalacak korku-sunu bastırmaya çalışılan bir benzeriydi.

Aslında Moody's'in bu tavır, ABD'nin isteklerinden bağımsız değildi. Emperyalizm bu tavırta "Artık eski gibi rahat borçlanamayız, mali disiplini önem vermeliyiz" diyor ve Türkiye'yi "kredi verilebilir ülkeleri" grubundan "riskli ülke-ler" grubuna diyor. Nitekim Moody's buna karşılık söylemekten geri kal-mıyor, kredi notunun düşmesini kamu fi-nansmanındaki kötüleşmeye, yüksek enflasyona, yüksek bütçe açıklarına ve her şeyden önemlisi bunun gelecek yil-larda da süreceği inancına bağlıyor. Eh, hakısı da sayılmazdı hanı... Çünkü ekonomik kriz her geçen gün hem kendi-

ni biraz daha fazla hissettiriyor, hem de derinleşmeye devam ediyordu.

Ekonomideki Hlas Tablosu

İç ve dış borç toplamının 1 katlının 500 trilyona yaklaştığı, dış ticaret açığı-nın sürekli katlandığı, dış ticaret açığı-nın DİEN'in açıkladığı %7.1 rakamının çok üzerine çıktığı bir ekonomide, emperyalizm elbette öncelikle kendi verdiği parayı sağlamla alamak isteyecekti.

970 trilyon dövizle denkdeki dış borç, zaten olduğu yerde dövizin değer kazan-ması oranında artıyordu. Daha Ocak ayı-nın ilk on sekiz gününde Türk Lirasının döviz karşısında değer yitmesinden ötürü, dış borç 90.5 trilyon daha eklenmişti. Türkiye'de doğan her beşbin 29 milyon borç olarak dünyaya göçlediğünü düşün-düğünde, gerek Moody's'in kredi notunu düşürmesi, gerekse Doların iki-üç günde üç-beş bin lira değer kazanarak el altın-dan bir devalüasyona neden olması te-

da, 1958'de Dolar/TL kuru 18.32'ye indi-rildi. Daha sonra 1971'de kur 17/5 olarak geriledi. En son devalüasyon işi 24 Ocak 1980'de kurun 140/24n 17/5'e in-diği. O günden bugüne Türkiye'de devalüasyon yapılmış, ancak kurun devlati-fatif olarak "sıyarlama"nı. Aslında bu durum bir aldatmacadan başka bir şey değildi. Çünkü resmi olarak devalüasyon yapıldığı açıklanıyor, ancak pratikte devletin izlediği politika sonucu Türk Lirasının döviz karşısında değerli olduğu ve sistemati olarak düşürülüyordu.

Bir ülke parasının yabancı paralar karşısında değer yitmesi olan devalüas-yon, aynı zamanda iki para birimi arasın-daki enflasyon farkıdır. Ne şekilde he-saplanırsa hesaplanırsa, kapitalist ülkeler arasında gerçekleştirilen dış ticarete, enflasyon farkı kadar devalüasyon ya-pmayan ülkelerin ihracatı düşer. Döviz gr-di azalır, yani dış borcu artar. Bu du-rum, yeni sömürge ülkeler için tam bi-

rdındaki hızlı tımarın bilinçindedir ve onun gitmesi gereken yere kadar ilerlemesi işi serbest bırakmaktadır. Bu işi ise emperyalizmin öngördüğü, işbirliği kıl-dıran onayladığı halkın fakirleşmesi ge-reken noktadır.

Doların Değer Kazanması "Arzı" Değil Kalıcılığı

Adeta halka yaptıkları devalüasyonu utanmazca "arz" olarak açıklıyor Çiller, yalan söylüyor. Bu Çiller'in söylediği ya-nıların ne ilki, ne de sonucunu. Daha Ekonomiden Sorumlu Devlet Bakanısın-"Döviz yatırım yapılarını eli yanacak, biz borsa aracılığıyla dövizdeki kur farkı-nı azaltacak, faiz oranlarını indireceğiz" diyen Çiller, bugüne kadar söylediği de-ğil, ama terini yapmayı bapardı. Döviz yatırımları yapıları yanması bir ya-na, adeta iz takip omadılar.

"Gerçek müdahaleler yapıyor ve ya-pılacak" diye Hazine yetkililerinin işe hiçbir inandırıcılık yoktu. Çünkü Merkez Bankası'nın piyasaya müdahale ede-cek takali kalmamıştı. 700 milyar Türkiye Cumhuriyetinin en güçlü döviz rezervle-ri ne girdi sahbiz" diyenler, bu işe ancak 2 milyar Dolar ayırmakla "güce" sahipti-ler. Bu rakamın işe işleye kuyu kaz-maktan öte bir etkisinden olmayacağı ap-tı. %80 bula enflasyon ortamında, kur makasının açılmasıyla ekonominin iki ba-cağı zaten ayrılmıştı. Üstelik ihracatın frenlenip ithalatın özdenirindisi süreç de-vam ediyordu. 1994 bütçesinin dengele-rine göre, Doların yılı boyunca ortalama alacağı döviz 17.750 lira olarak hesap-lanmış, bütçe de esas olarak bu hesabin üzerine oturtulmuştu. Bu hesap da-giminden kökünden çöktü. Türkiye'nin yaklaşık 65 milyar dolarlık dış borcunun (%25) dolar üzerinden olduğu için de, ül-kenin dış borcu bir günde 32 trilyon arttı. Bütün bu olan bitenler karşısında Çiller'in "Her şey yoluna girer, dengeler yeni bi-
lur" demesi işe hiçbir anlam ifade etmi-yor. Çünkü her şeyin yolunu bulması bir yana, her şey üstü oluyordu.

Döviz neler oluyor?

1-Döviz neden arttı?

Yerel seçimlerden dolayı piyasaya 23.5 trilyon lira sü-rüldü. Moody's ve Standart and Poors Türkiye'nin kredi notunu kıldı. Dolar ve Dolar karşısında arttı. Her şeyden önemlisi ABD verileri krediyi sağlamla alması için lira-catı artırma yoluyla dış ticaret açığını azaltılmasını öngördü. İktidar işe bundan dolayı "gizli" devalüasyona göz yumarak TL'nin değerini düşürdü.

2-Merkez Bankası neden seyretti?

Bütün afra tafirasına rağmen, Merkez Bankası'nın elinde piyasaya müdahale edebilecek kadar yeterli döviz stoku yoktu. Olup olacaktı işe işe ayıracak 2 milyar dolar vardı. Bu işe devade kulak demekti. Kaldı ki, böyle bir niyet de yoktu. Çünkü ABD'nin ve ekonomik krizin ortak istegi TL'nin Dolar karşısında bir kez daha boynun öçüstünü almasıydı.

3-Şimdi ne olacak?

Emekçi halk devalüasyon ortamında fakirleşecek, faizler artacak, döviz ve faiz oranlarındaki artış maliyetleri yükseltecek; ve bu kaçınılmaz olarak enflasyon oranı-nın daha yükselmeye başlamasına yol açacak. İçinde-miz, köylünün, küçük üreticinin elindeki avucun-da hızla erimeye devam ederken, zamlar birbirini ta-kip edecek.

sadif değildi. Böyle bir ekonomik tablo-da bu değil, aksi şaşırtıcıdır.

Fili Devalüasyon, Billeçli Bir Tercih mi?

İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra ABD'nin Bretton Woods şehrinde topla-nan emperyalist ülkeler, "sabit kur" siste-mini benimsediler. Bu anlaşmaya göre, her ülke parasını ABD Dolarına göre ayarlayacak, ABD de Dolar altına göre sabitleyecekti. İhracatı artırmak için devalüasyona başvurmak ilke olarak yasak-lanmıştı. Ancak IMF'den izin alarak de-valüasyona yapılabilecekti. Bundan amaç da, yeni emperyalizmin çıkarlarını koru-maktı. Sabit kur sistemi ABD'nin su koy-ver Doların karışığı olarak altın verme-yecilerin ilan ettiği 1972 yılına kadar sür-dü.

Türkiye'nin bu anlaşmaya göre yaptığı ilk devalüasyon, 7 Eylül 1946'da Do-lar/TL kurunu 1/1.32'den 1/2.82'ye indire-rek oldu. Bundan sonraki devalüasyon-

sırdındı. Çünkü yeni sömürge ülke-ler devalüasyon yapıp da, orta ya da uzun vadede ekonomisi krizleri hiçbir zaman aşamazlar. Çünkü kur yavaşlar. Devalüasyon zincirleme olarak enflasyon oranını yükseltir, yükselen enflasyon ora-nı faizlerin yükselmesiyle beraberinde ge-rir, faizlerin yükselmesi maliyetleri dolay-sıyla da hayat pahalılığı artırır. Artır, Artır hayat pahalılığı işe almı gücünü düşürür. Kısa bir süre sonra da yeniden, yeniden devalüasyon yapıp zorunluluğu ortaya çıkar. Bu kısırdöngü böyle sürüp gider...

İşte geçtiğimiz hafta gerçekleştirilen "gizli" devalüasyon hem böyle bir kısır-döngünün sonucu, hem de bir yenisinin başlangıcıdır. İktidar dış ticaret açığını kapatabileceği işi biliyor bir şekilde de-valüasyona girmiş, onun için de döviz mü-dahale etmeyecek kurlarını yükseltmesine göz yummuştur. Doların bu anda değ-er kazanması karşısında Merkez Bankası ve Hazine'nin seyirci kalmasını başka hiçbir anlamı yoktur. İktidar döviz fiyatla-

Dolar Depremi Dala Dağa Yatacak

İhracatı artırmak dış ticaret açığını ka-patmak ve ülkeye döviz girdisi sağlama-yı düşen rezervlerini artırmak işi ger-çekleştirilen bu devalüasyon, girdimi ka-dar olduğu gibi, bundan sonra da bek-le-nen sonucu yaratmayacaktır. Dolar de-premi ekonomiyi dalağa dalağa yatacak, döviz ve faiz artışının maliyetleri yükselt-mekle daha yüksek bir enflasyona yol açacaktır. Bunun sonucunda da bütüme giri-şli azalacak, kırlar yavaşlayacak ve 79. sayımda belirttiğimiz gibi, 94 kıtlar için daha bağtan kaçbedilmiş işi yili olacaktır. Benzinde daha gımdiden yapılan zam, ufak bir başlangıçtır... Bu işten en zararlı çıkan işe, her zamanki gibi emekçi halk olacaktır. Çünkü onun yaşamı devalüas-yon oram kadar daha fazla pahalıla-nacak, kazancı, geliri, mal varlığı bütü-nüyle Dolar ya da dolar olmayanlar da bu fakirleşmeden nasibini alacak. Vurgunçuna, spekülatoire, holdinglere, bankalara yine hiçbir şey olmayacak. Çünkü onlar bu devalüasyon acısını halttan çıkarmak için daha gımdiden kolları a-vadiller bile. Ama neredeyse kadardır... Elbette kendi kazdıkları kuyuları kendilerin dü-şeceği zamana kadar... 9

Demokratik hukuk devleti demagogların yükünü kazandığı her süreçte terörün dışına çıkması esirlik ettiği bir ülkede yapıyor. "Demokratikleşme paketleri", işkenceyi, infazi, katliamları "meşrulaştırır", işkencecileri, infazcılarını yasalar üstü bir konuma getiren ve halkın mücadelesine daha ağır "ceza"lar önören düzenlemelerle sonuçlanır.

Bu ülkede adına "Devlet Güvenlik Mahkemeleri" denilen bir tür "yargı organı" tüm yasaların, kurulların üstüne çıkar; gün öykü idkânı içinde iktidar olur, hukuk bilinen tüm kuralları pas-pas yapıyor ve kelleler isteyip "ceza"lar yapıyor.

Mevcut düzende, hukuk, hükümet programlarında vardır, demecilerde de-

ğildir. İnsanlık tabirinin ilk aşamalarında, komünal toplum diye adlandırılan, toplumun henüz sınıflara ayrılmadığı dönemde, anladığımız anlamıyla bir hukuk yoktu. Zaman içinde oluşmuş ve uygulanması topluluğun bütünü tarafından denetlenen kurallar, gelenekler söz konusuydu.

İkel komünal toplumun son evresi, sömürünün ve sınıfların ortaya çıktığı bir dönemdi. Artık sömürü ve sınıflar vardı. Bunu devletin oluşması izledi. Hukuk dediğimiz şey de, kolleci devletle birlikte gündeme geldi. Sömürünün devamını güvence altına almayı hedefleyen bir hukuk da bu süreçte paralel olarak oluşmaya başladı. Ve hukuk, yüzyıllar boyunca ekonomik sınıf ve siyasal iktidarı elinde bulunduran sınıfların iradesinin egemenliğini yansıttı.

Engels'in deyişiyle "Bütün tarih bo-

Düzenin kendi sınırları, kendi koşulları içinde hukuk mücadelesi verilecek zorundadır. Ancak bu hiçbir zaman faşizmin hukukundan "adalet" beklemek anlamına gelmez. Hukukun sınırlarını belirleyecek olan halkların mücadelesinden başka bir şey değildir.

Çatıların seltleri DGM'yi Anayasa

Adöletsizliğin evrimi İstiklal mahkemeleri

majorelerde sıkça geçer, yüzlerce, binlerce sayısız yazı vardır... Ama yazarda yeni nedir hukuk? Türkiye olgularının sömürü düzeninde hukuk neyin hukuktur? Yukarıdaki tablo aslında işte bu sorunun yanıtıdır.

Faşist devlet, burjuva demokrasisinin "güçler ayrılığı" prensibi açısından bakıldığında, her şeyi yürütmeye tabii kılın bir işleyişe sahiptir. Ülkemizde de devlet '50'lerden başlayan ve daha keskinleştiğimiz 1960'ları 80'li yıllarda yapılan "düzenlemelerle" bütü bir evrimde bu noktaya gelmiştir.

Bu işleyiş sisteminde yargının, hukukun yerini de belirliyor. Ebbette bu noktada, rejimin odağına yürütmeyi oturtan faşist devlet, tarihsel olarak biçimlenmiş devlet mekanizmasını diğer aykırıları dayıyor mu diye sorulabilir. Çok özel bazı durumlar hariç, bu sorunun yanıtı "hayır"dır. Faşist devlet, zaman zaman yasamayı ya da yargıyı görünürde kurumlaşmalar da dahil olmak üzere bütünüyle dışlayarak, asıl olarak burjuva devletin mantığı -devletin biçimi ne olursa olsun- bunları dışlamadan yürütmeye tabii kılınarak sona kadar kullanmayı gerektirir. Ve pratikte de genellikle böyle olur.

İşte bu anlamdardaki ki, yeni sömürge ülkelerdeki faşist devlet mekanizmasında, yargı, yürütmenin emrinde, egemenlerin halka karşı kullandığı en önemli baskı, saldırı araçlarından biri haline dönüşmüştür.

Bugün düzen, iktidarına yönelen devrimci muhalefeti "infaz"larla, idam etmekle, onlara yitlik hapis ve miyavirli para cezalarıyla tatil ederken, demokratik kitle örgütlerini, sosyalistleri, "kapite-ma" cezalarıyla yitirmeye çalışırken, kullandığı silah "yargı"dır baskı bir şey değildir. Hukuk hukukun da bu silahın halka yönelen mermileri oluşturmuyor.

HUKUK TARİH SAHNESİNE, EGEMEN SINIFLARIN HUKUKSUZLUĞUNUN PERDESİ OLARAK ÇIKIŞTIR

Hukukun ve yasaların tarihi, gerçek anlamda insanlık tarihi kadar eski de-

yuna, başlangıçtan günümüze dek, şu ya da bu ölçüde, yürürlüğe konulmuş yasalar, yalnızca sınıfın egemenliğine ve sınıf sömürüne dayalı toplumsal ilişkileri korumalardır."

"Hamurabi kanunları" tarihin ilk yazılı hukuk belgeleri olarak anılır. Miletan 2000 yılı önce yapılmıştı bir yasalar. Hamurabi bir bilim adamı, bir düşündürer değil, Babil kralıdır. Ve doğallıkla, yaptığı yasalar da kolleci devletin hukukunu oluşturmuştur. Bu ilk "hukuk" düzenleme de egemen sınıfın, yani kolle sahiplerinin haklarını güvence altına alır.

Hukukun özü bu olmakla birlikte, egemen sınıfların çıkarlarına ve sınıflar mücadelesinin içinde bulunduğu aşamaya göre bu ölçüler değişebilirler. Örneğin, toprağın devlete-padişaha ait olmasıyla burjuva feodal Osmanlı egemenlerinin hukukunu, mevcut çıkarları gereği "miras" yadsınırken, kapitalizm tersine bunu adeta katılaştırmıştır.

Bir başka karakteristik örnek, burjuvazinin gelişiminde görülür. Burjuvazi ilk dönemlerinde, yazılı tüm belgelerinde, feodalizmin baskı ve zorbalığına karşı, halkın direnme hakkının meşruluğunu ifade ederken, sonraki dönemlerde bu meşru hakkı kullananların her ne yolla olursa olsun bastırılması kendi hukukunu bir parçası haline getirmiştir.

Hukuk Arapça hak sözcüğünden oluşur. Bu anlamıyla ele alırsak da, hukuk, bir haklar dizesidir. "Kim hakları" sorusunun yanıtı ise sınıflar mücadelesi içerisinde yanıtlanır. Sosyalizme kadar bu sorunun yanıtı "sömürücü sınıfların hakları" olmuştur. 20. yüzyıla kadar bu hukuk kolleci, feodal, burjuvazinin hukukudur. Sosyalizmde de ezene de, ezilene de uygulanacak mutlak bir "eşitlik" ifade etmez hukuk. Sosyalizmin yasaları işçi sınıfının hukukunu oluşturur. Bu tarihselliğin ortaya koyduğu sonuç, özcesi şudur; belli bir düzende tanımlanan hukuk, o düzendeki egemen sınıfların hukukudur.

Hukukun, sınıfı sömürücü toplumlar da yüzyıllardır bu şekilde biçimlenmesinden, egemenlerin çıkarlarını koruyan ve

ezilenlerin haklarını gasp eden ikerinden dolayıdır ki, emekçi halkın "hak ve özgürlükler mücadelesi" de yüzyıllara uzanan bir geçmişe sahiptir. Hak ve özgürlükler mücadelesi, bu anlamda bir yasayla da egemen sınıfların hukukuna karşı verilen bir mücadeledir. Hukukun, burjuva hukukunun ezilenler yararına olarak içerdiği her madde, bu mücadelesinin sonucu olmuştur. Ancak burjuva devlet hukukunun belirleyicisi hiçbir zaman asla bu maddeler olmamıştır. Sistemin ideolojisi ve sisteme bütünlüğü kimi aydınlar, burjuva demokrasisiyle belirlenen "demokratik hukuk devleti"nin, "paçda insan hakları ve temel özgürlükleri siyasal iktidarlara karşı korumakla yükümlü olduğu"nu söylemektedirler. Oysa bu bir yanıltma ve yanıltmadır. Burjuva demokrasisinin reformist bir yorumdur.

Burjuva hukuku, ister burjuva demokrasisinde, ister faşizmde olsun, burjuvazinin çıkarlarını ve sömürünü, burjuvazinin mülkiyet haklarını güvence altına almak içindir. Bu noktada ifade edilen ve biçimsel olarak da yasaların vitrinini oluşturan "hak-hukuk" değişleri, gerçekte burjuva sistemdeki haksızlıklar ve hukuksuzlukları perdellemek içindir.

KEMALİZMİN HUKUKUNDAN, 12 EYLÜL HUKUKUNA

Ülkemizde ekonomik, siyasal, askeri hermen her konunun, her olgunun ele alınışında olduğu gibi, hukuk açısından da sürece bakarsak, '50 öncesi ve sonrası diye iki dönemi ayırt etmek mümkündür. İlk dönem, güçlü burjuva diktatörlüğünün "tek kel" esprisinin yansıması olan bir hukuksal biçimleşme söz konusudur. Gerektiğinde muhalefeti zayıflığı, gerekse de burjuva devletin klasik kurumlarından bazıları Osmanlı'dan devralınan devlet yapısı içinde bir yere oturtulmaması sonucudur ki, mevcut hukukı yapı ve normlar fazla tartışılmamış, güçlü burjuva diktatörlüğünün hemen her türlü tasarrufunun toplama bu dönem hukukunu oluşturmıştır. Yasalar genellikle fiili durumun takip etmiştir.

Bu sürecin hukuku İstiklal Mahke-

melerinde özetlenir. Kurtuluş savaşıyla ele geçirilmiş bir "İhtilal iktidarı"nın mantığı ve kuralları yansıtan İstiklal Mahkemeleri, hukuksuzlukta var olan bir "yargı" mekanizmasıdır. Bu mahkemelerle Kürt insanlarını bastırmak için girilen soykırıma "hukuk" kılıfı geçirilmeye çalışılmıştır. Ama bu kılıfta da biçimsel bir kaç yanıt dışında, bir "yargı"nın gerekli parçalarını bulmak olanı değildir. 1925'te Diyarbakır ve Ankara'da kurulan iki İstiklal Mahkemesi'nden ikincisinin verdiği ölüm cezalarını yerine getirilmesi için "TBMM onayı" zorunlu kılınırken, ikinci verdiği ölüm cezasını hiç bir prosedürü öngörmemiş, insanı önderleri, savcılarını duruma salondan darağacına göre gönderilmişlerdir. Aynı yasağa göre kurulan iki mahkeme ve iki ayrı uygulama. Atanmış yargıçlar, bizzat Kemal iktidarı dikte ettirdi iddiaların yerleştirilmesiyle bu yargılama Kürt halkına karşı gencizmin uyguladığı bir "hukuk terörü"dür. Ve başta belirtmişimiz gibi, dönemin hukukunu karakterize eder. Dönemin tüm siyasal yargılamaları temelde aynı özellik gösterir.

'50'lerden itibaren ise hukuk ve yargı sistemi de içine yeni girilen ilgililere paralel olarak yeni düzenlemelerle sömürge tipi faşizmin gereklerine uydurulmaya

İlyla '61 Anayasası' Mahir'in deyişle kuş çevrimi, 12 Eylül'de kuşun kafası kasılıp atılmıştır.

12 EYLÜL YARGININ DİSTALANMASI DEĞİL, FAŞİZME GÖRE YENİDEN BİÇİMLENDİRİLMESİDİR

12 Eylül hukuku diyoruz. Bir sürece tatımlamak, bir sürece "yargı"sının özel yanını anlatmak için sıkça kullanılıyor bu kavram. Oysaki, hukukun içerdği -içmesi gereken- en temel haklar açısından ele aldığımızda, 12 Eylül bir hukuksuzluktur. Ancak bu meselelerin bir yanıdır. Öte yandan, sımsıkı iğnigöyle baktığımızda, 12 Eylül'den de bir hukuku vardır. Anayasadan, TSK'nın İç Hizmet Kanunu'ndan alınan üç genel maddeyle ifade edilen ve ötesi 5 benzerin dudakları arasında devredilmiş bir hukuktur bu. Bu 5 genelari aşzından diye getirilen teker bulvarızın açığı sıfır çıkarılan da, gerek cunta dönemi boyunca, gerekse

ye'de hukuk sisteminin temel esprisi olarak kabul edilen "vicdani delil sistemin"nin hakim ve savcılara sağladığı hareket serbestisi daha bu düzenlemelerle ortadan kaldırılmıştır.

"Vicdani delil" belleyle ölçülerden biri sayan '61 Anayasasında "Hakimler görevlerinde bağımsızdır. Anayasaya, kanuna, hukuka ve vicdani kanaatlerine göre hüküm verirler" denilirken, bu ifade cunctalar için fazla "esnek" görülmüş ve '82 Anayasasında bunun ifade edildiği "küçük" bir tadilatla tabi tutulmuştur: "Hakimler görevlerinde bağımsızdır. Anayasaya, kanuna, hukuka uygun olarak vicdani kanaatlerine göre hüküm verirler." Aradaki fark oldukça "küçük" ve "önemsi" görünüyör. Ancak bu değişiklikle gerek duyan mantık önemli; hakimlere "siz-zin önünüzde koyduğumuz maddeler neyi emrediyorsa, ona göre cava vereceksiniz" deniyor. Cezaların hafifletme yapmasını önü kesiliyor. Artırmı serbest, bunu çaren baka maddede edilebilir za-

İşte TC adaleti: İşkenceli hukuk

Bir mahkeme kararı:

"Bir an önce işkence yapıldığı kabul edilse bile, işkence, sanıktan doğru cevap almak için yapılmaktadır. Eğer doğru olmayan, yudurma cevaplar verilirse, işkencenin geyasi doğru cevap almak olduğunu göre, işkence daha da artırlacaktır. O halde, bu durumun sanıkla da bilimsel tabii olduğunu göre, bu önermenin mantığı sonucu, işkenceye maruz kalanın doğru cevap vermesidir. Öyleyse, ifadelerin işkence altında alındığı sabit bile görülsün, bu ifadenin gerçek dışı olduğunu, itibar edilemeyeceğini ortaya koymaz. Şu halde, işkence ayrı, işkence sonucu verilen ifadenin doğruluğu ayrı şeylerdir." (Erzincan Sıkıyönetim Mahkemesi, 1984/107 sayılı karar. Karar Ask. Yarg. 3. Dairesi tarafından verilen benzer bir başka kararda pekiştirilmiştir.)

"İşkence altında elde edilen anlatımlar, işkenceden başka hiçbir kimsa aleyhine kanıt olarak kullanılmaz." (Bilirmiş Milletler Genel Kurulu, "İşkenceye Karşı Sözleşme", 15. maddesi)

Evet, işkence bir tek peyi kantılar: işkencenin ve buna imkan veren sistemin suçluluğuna.

sada:

"Bütün dünyada olduğu gibi, son yıllarda memleketimizde de yeni suç ve suçluluk kavramları ortaya çıkırdın... doğrudan doğruya devlet güvenciliği ilgilendiren suçların kovuşturulması ve yargılamasında gerek ceza müesseselerini artırmak için, gerekse de süratli yargılamaya sağlamak için bu mahkemelerin kurulması gerekmiştir."

'82 Anayasası bu gerekçeyi daha açık formüle ediyor: "Devletin varlığı ve devamlılığı ile ilgili bazı eylemler vardır ki, bunların işlenmesi halinde hem cabuk ve hem en isabetli karara varılabilmek için özel bir uzmanlık ister. Bu gibi hallerde Devlet Güvenlik Mahkemelerinin bulunması gerekir olur."

Bu yasa çıkarıldığında ortaya sözü edilen eylemler, en azından emsali sınıfları zorlayacak ölçüde, yoktur aslında. Ve devlet de bir yandan "bitirici, köknür kazıdık" demagojisi yapmaktadır. Ama öyle olmadığın en iyi olarak biliyor, bu yüzden de kargılarına daha güçlü olarak çıkacak olan devrimi müdaceleye karşı baştan önlemleri alıyordur. Evren o dönemi "çine bulundugunda" dönemi normal bir döneme değil" diyerek tanımlıyor ve cuntaı bu tür yasalarda bir haklı kazandırmaya çalışıyor. Ancak kuvvuz bu bir demagojiydi, çünkü o uygulamaları, onlara göre "normal" döneme geçtikten sonra da sürdüren aynı düzenlemeler yapıyor ve normal olmayan dönemin uygulamalarına süreklilik kazandırıyor.

Çünkü mevcut yasaların bile yadsın-

12 Eylül'den DGM'ere

çalışmıştır. Ancak bu süreç bir anda her peyin toptan dağıtılması biçiminde değil, özellikle yargının biçimlendirilmesi açısından, daha çok ölkede sınıf mücadelesinin boyutuna ve gerekliliklerine paralel bir seyir izlemiştir. Bu süreçte yapılan hukuki düzenlemelerin ana kaynağı faşist İtalya'nın cava yasası olur; müdacele boyutlarındaki değişikliklerin boyutu da büyümüş, yargı yüzünü daha fazla "ceza"ya, daha geniş bir keyfide döndürmüştür. Hukuk açısından klasik burjuva normlardan uzaklaştırılan yapılan ilk geniş çaplı düzenlemeler 70'lerin başına rastlar. Bir sonraki değişikliği ise elbette açık faşizmi kurumsallaştırma amaçlayan 12 Eylül düzenlemeleridir.

'61 Anayasası ise, bu süreçte bir ara durak gibidir. Bir yandan bu anayasada yeni sömürgeciliğin gerekli kıldığı devlet işleyişine ilişkin düzenlemeler yapılırken, diğer yandan da işi doldurulmadan, altıyısı olmaksızın, "demokrasinin" hemen bitiş göstermek kurulan, hak ve özgürlükler biçimsel olarak "anayasa maddesi" haline getirilmiş. Bunların kimileri hiç uygulanmamış da olsa, bu demagojik nipsi bir demokratik ortam yaratmış ve bu ortam kısa süre sonra ege-men sınıfları rahatsız ederek yeni düzenlemeleri gerekli kılmıştır. 12 Mart cunta-

de sonraki yıllar içinde yasalastırılmış ve ortaya 12 Eylül hukuku dediğimiz "hukuk" çıkmıştır.

Cuntanın eği Kenan Evren yükündeki misyon gereği, bu sınıf çıkarılanı, dolayısıyla oligarşik devletin hukukunun mantığını hemen her seferinde açıkça ortaya koymuştur.

Evren televizyondan cuntanın gerekçesini açıkladığı ilk günü konuşmasında şunları söylüyor: "Ağızlarından dümdürediken hukuk devleti kavramı, bir kısım anayasa kuruluşlarca devletin parçalanması pahasına da olsa, yalnız kişilerin müdafaası olarak yorumlanmış, devletin ve milletin savunulması ise sahipsiz kalmıştır." Hukuku, anayasaları "bireyi devlete karşı koruyan" metinler olarak nitelendiren burjuva hümanist yorumlara Evren açık bir yanıt verir: "Bizim oluştura-cağımız hukuk" diyor, "devletin savunulması üstlenilecek."

Evren, Devlet Başkanlığı görevini üstlenirken sonra da Anayasa Mahkemesi üyelerine yaptığı konuşmada onlara şu nu öneriyor: "Anayasa Mahkemesi'nin önüne gelen sorunları, öncelikle devletin ülkesi ve milletiyle bütünlüğü, cumhuriyetin ve milli egemenliği üstünüğü ve milli güvenciliği idamesi açısından ele alması, bilahare iktisadi, siyasi, sosyal yönlerini düşüncesini sorumluluk ve görevinin gereğidir."

Türkiye'de genel olarak "olağanüstü dönem" olarak adlandırılan açık faşizm dönemlerinin hukuki düzenlemeleri 12 Eylül'e kalıcılaştırılarak, olağanüstü dönemler olağanlaştırılmıştır. Bu noktada devletin, düzenin bekası anlamında da en önemli rolü yargıya verlmıştır.

12 Eylül, hemen tüm kurumlarda yasal düzenlemelerin ötesinde, kadrolar bazında da bir faşistleştirme politikası izlerken, kurumun özel niteliği gereği yargıda bu bire bir böyle olmamıştır. Gericiler, faşistlerin siyasi ve hukuk fakültesine yönlendirilmesi, atama ve terfileri bu çerçevede genellelere yakınlık ölçüsüne göre yapılması gibi ek tedbirler de alınırken, "yargı" da açık faşizmi kurumsallaştırmasına uygun hale getirildi. Türk-

ten.

Cunctalar daha başka düzenlemeler de yapıyorlar. Ve bu düzenlemelere yargı, siyasi alanın ötesinde, organik olarak da, bürokrasinin kendi hiyerarşik yapısı açısından yönümlüye bağlanıyor. Başmış yargılar ve savcılar, mülki erkânın önünde, bakanların önünde elpençe din durdunuluyorlar. Bu boyun eğmeyle ve daha fazla, daha fazla cava vererek kantıyalabılıyor ancak kendilerini. Eğer içlerinde hala tek tük "idealist" savcılar, yargıçlar kalmışsa, onlar da bu mekanizmayla eilenmiş ya da etkisizleştirilmiş oluyor. Sonuçta 12 Eylül yargıyı distalıyor. Yalnızca onu terörücü politikasına uygun hale getiriyor.

AÇIK FAŞİZMİN HUKUKUNUN LEGALLEŞTİRİLMESİ

DGM'ler her şeyden önce düzenin kendi yasalarını, demokratikci görünümün bir parçası ve gereği olarak koyduğu yasaların yadsınmadır. DGM'lerde, faşizmin kendini en açık ifade ettiği '82 Anayasası da dahil olmak üzere, tüm anayasalarda önörülen "halkın güvencisi", "doğal hak" gibi, "savunma hakkı" gibi temel yargı kurallarına yer yoktur. DGM'ler burjuva hukukun ve yargının klasik normlarının dışında oluştunmuşlardır. Benzer örneklerde de bu yüzden ancak faşist rejimlerde rastlanabilir. DGM'lerin eni kaynağı da zaten İtalya'da Mussolini faşizminin iktidarı ele geçirmesinden kısa bir süre önce oluşturulan "Devletin Korunması için Özel Mahkemeler"dir. DGM'ler, doğrudan, açıkça, ege-men sınıfların çıkarlarını korumak için oluştunmuş ve doğrudan, ege-men sınıfların çıkarlarına yönelik halkın müdacesinin yargı yoluyla bastırılması işlevini üstlenmişlerdir.

Ege-men sınıflar '61 Anayasasının "bo" geldiğini tespit ederek, 12 Mart cuntasıyla birlikte anayasacı revizyona gidiyorlar. DGM'ler ilk olarak bu dönemde giriyor yargıya. 12 Mart 1973'te '61 Anayasasına eklenen bir maddeyle DGM'ler kuruluyor.

Kuruluş gerekçesi şöyle yazılıyor ya-

Devlet,
sürmü ve
zulmün
devleti...
Jandarma
stingisi ve
polis copuyla
koruyor
kendini...
Adalet onun
temeli...
DGM'ler
onun
becçileri.

İstanbul imalat sektöründe işçiler

İstanbul'un en eski merkezlerinde, en yeni mahallelerine kadar dört bir yanı ırfı ufakı çok sayıda atölye ve fabrikalarla donatılmıştır. "İstanbul'daki işletmeler neler üzerine üretim yapar", şeklinde sorulabilecek bir soruya, verilecek yanıt, sanırsız "her şey" şeklindedir. Çünkü İstanbul üretim anlamında Türkiye'deki bütün illerde yapılan işlerin adeta bir bileşkesi durumundadır. Pamuk işlemlerinden dokumaya, ormeğe, elbise dikmeye kadar tekstil ile ilgili her konuda iş ve üretim vardır. Bu bütünlük tarım ve hayvancılık ürünleri için de geçerlidir. İlaç üretiminden ağır sanayi araçlarının üretimine, beyaz eşya üretiminden, her türlü ev ve kişisel sınıf eşyası yapımına, mobilyadan, mutfakla ilgili her türlü ev eşyası yapımı ve daha yüzlerce ırfı ufakı malzemenin üretimini İstanbul'da yapar.

En eski merkezlerinden başlayarak hızla çoğalan diğer mahallelere kadar binlerce imalatthane bulunan İstanbul'un dışı son yıllarda organize edilen büyük işçileri siterileye dölmüştür. Tuzla Organize Sanayi Bölgesi, Gebze Organize Sanayi Bölgesi, İktelli Sanayi Bölgesi, Haremderi Sanayi Bölgesi vb. gibi

İstanbul'da çeşitli nedenlerden dolayı kapanan imalathaneler yanında her gün açılan yeni imalathaneler her türlü çalışmaları denetiminden uzak olduğundan çalışan işçilerin sayısı tam olarak bilinmemektedir. Ancak Türkiye'deki bütün işçilerin yaklaşık 1/3'ünün burada olduğu

İstanbul, iki milyona aşan işçi sayısıyla Türkiye'nin en fazla işçi bulunduran kent.

sanılıyor. Bu da yaklaşık 2 milyon civarında bir sayıya denk düşmektedir.

Peki İstanbul'daki sanayi işçilerinin durumu ne? Daha çok hangi işkollarında yoğunlaşmışlar, hangi yaş grubunda kiler çoğunlukta, hangi bölgelerden gelenler ağırlıkta, İstanbul'a gelirken ne amaçla gelmişler? Bu sorularla yanıtlanmak için DISK Araştırma Merkezi (DISK AR) bir araştırma yaptı. Örnek ve belli sayıda işçi kitlesi üzerinde yapılan bu çalışmada, İstanbul'daki işçiler açısından yaklaşık bir fikir verebilmektedir.

İSTANBUL İMALAT İŞÇİLERİ

Kaç yaşındalar?

20 yaşından küçük % 15,7, 20-25 yaşından küçük % 28, 20-30 yaşından küçük % 19,3 31-39 yaşından küçük %

24,3, 40 yaş ve üzeri % 12,7.

Eğitim Düzeyleri:

% 5 ilkök, % 2,9 eğitimsiz, % 1,4 yüksesokul, % 22,4 ortaokul, % 15,5 lise

Neden Geldiler?

% 68,3 çalışmak, % 23,0 aile göçü, % 5,2 okumak, % 37 diğer nedenler, % 0,4 cevap yok.

Ne kadari sendikali?

% 22,5 sendikali, % 77,5 sendikası.

Hik greve kaddınız mı?

% 11,2 katıldı, % 88,5 katılmadı.

Sigortalı mısınız?

% 87,7 evet, % 12,3 hayır.

İşinden memnun mu?

% 80 evet, % 19 hayır.

İşsiz kaldınız mı?

% 32,5 evet, % 57,3 hayır. ©

BAB Deri patronu işçilere silahla saldırdı

Bab Deri Sanayi Dış Ticaret A.Ş. deri işçilerinin yeni karargahı olan Tuzla Organize Deri Sanayi Bölgesi'nde kurulu bir işyeri. 30 işçinin çalıştığı Bab Deri'ne, Türk-İş'e bağlı Türkiye Deri İş Sendikası uzun bir çabadan sonra örgütlenmiş. "Sendika" sözünün duyduğunda panikleyen, köşe bucağı kadar deri patronları bu işyerinde örgütlenmeye karşı da saldırıya geçmekte gecikmemişler.

Bab Deri işvereni sendikalaştırdıkları için 30 işçinin iş hakkını tümen feshetti. Bab Deri'deki 30 işçinin 13 Ocak tarihinde atımsayışa birlikte Tuzla'da işten çıkartılanların sayısı 230'a yükseldi.

Bab Deri'deki işten çıkarmaya protesto için Deri İş Sendikası aynı gün Pendik Cumhuriyet Savcılığı'na suç duyurusunda bulundu. Suç duyurusunda, işverenin 2821 sayılı yasanın 31. maddesine ve 1475 sayılı yasanın 13. ve 24. maddesine muhalefet ettiği de vurgulandı.

İşçileri isten atmakta yetinmeyen işveren, ayrıca dışardan yeni işçi alarak işine aynı verimlilikle devam etti. Bütün bunlarla da yetinmeyen Bab Deri işvereni 18 Ocak'ta iş hakkı için işçileri önünde bekleyen işçilere fedailiyle birlikte saldırarak işçilerin yaralanmalarına neden oldu. Hastaneye kaldırılan işçilerin çoğu ayakta tedavi edildikçe, Sedat Bayсал adlı işçi hake Kartal Devlet Hastanesi'nde yatıyor.

İşçilere saldırılan eli silahlı işveren Ali Tanrıyar jendarm tarafından gözaltına alındıktan hemen sonra serbest bırakıldı.

İşçilere yapılan silahlı saldırıya protesto eden Türkiye Deri İş Sendikası bir basın açıklaması yaparak, işverenin silahlı saldırısına karşı yöneticilerin tavır almasını istedi. ©

Polar Giyim Sanayii'nde işçi kıyımı

Polar Giyim Fabrikası'nda sendikal örgütlenme yapıldığı gerekçesiyle 40 işçi işten çıkartıldı. '93 Eylül'de sendikal çalışmanın başladığı Polar Giyim'de işveren yeni işçi kıymılarıyla mücadeleyle engellemeye çalışmıştı. İşçilerin direnişi ve DISK Tekstil Sendikası'nın sahiplenmesiyle işçi kıymında bazarı olmayan işveren bütün işçileri geri almıştı. Bugün Tekstil işkolunda toplu sözleşme hakkını elde eden Tekstil Sendikası işçilerin mücadelesini "Sendikaya zarar veriyor gerekçesiyle" engellemeye çalışıyor.

18 Ocak günü işten atılan Polar işçileri Merte'de bulunan fabrikaların önünde toplanarak DISK merkez binasına kadar "İşçiyiz Haklıyız Kazanacağız", "Sendika Hakkımız Engellenmez" sloganlarıarak protesto eylemi gerçekleştirdiler. DISK Tekstil Sendikası'nın direnişleriyle ilgilenmediğini açıklayan işveren "Sendika direnişi kırmak için elinden gelen her şeyi yapıyor" dedi. 19 Ocak'ta işçilerin yavaşca basın açıklamasını sendika başkanı Rıdvan Budak "Biz yaparız" diyerek engelledi. Sendikaların da işçiler için bir basın açıklaması yapmasını üzerine işçiler sendikaya protesto ederek suç açıklamaya yaptılar. "Türk Dis Sendikası ilk örgütlenmeye başladığı zamanlarda bütün işçilere sahip çıkarak haklarını açıklamışlardı. İlk örgütlenmedikleri zaman da bütün direnişlere sahip çıkmaya çalıştılar. Ama bugün toplu sözleşme hakkını kazanan Tekstil Sendikası gımdı işçilerin direnişlerini engellemeye çalışıyor." Polar işçileri sendikadan engellemelerine rağmen direnişlerini sürdürdüklerini açıklıyorlar. "Atılan bütün arkadaşlarımız geri alınmaya kadar direnişimiz devam edecektir." diyorlar. ©

İşçilerden kısa... kısa...

◆ Türk-İş bir işçi kurultayı da Samsun'da yaptı. 16 Ocak'ta yapılan kurultay Samsun ve çevresindeki sendikaların yönetici ve temsilcileri katıldı. Burada yapılan kurultay da geçtiğimiz aylarda Türk-İş'in başka illerde yaptığı kurultaydan pek farkı değildi. Yine hiçbir politika belirlenmedi, yine uzun uzadıya tahliller sunan B. Meral ve diğer sendikacıların konuşmalarını işçiler uyuklayarak dinlediler. Ancak Samsun Liman İş Şube Başkanı Gültekin Zincir'in konuşması dikkatle dinlenerek çokkula alkışlandı. Gültekin Zincir'in yaptığı konuşma şu sözlerle bitiyordu: "(...) Baydığım tüm bu olumsuzlukların giderilmesi için Türk-İş'in önderliğinde tüm ülke çapında genel grev ilan edilmelidir. Taban bu na hazırız. Bu tavırdan sonra tabanın hazır olmadığı söyleyen sendikacılar o makamlarını ya gerçekliği gibi kullanırlar ya da boşa işçi etmesinler."

◆ "Yetki itirazı" Tarsus Belediyesi işçileri için de önemli bir sorun haline geldi. Tarsus Belediyesi'nde çalışan 1200 işçinin 646'sı üye oldukları Belediyeli İş Sendikası'ndan ayrılarak DISK'e bağlı Genel-İş Sendikası'na üye olmuştular. Belediye Başkanının hoşuna gitmeyen bu durum, işveren işçileri aleyhine baskısını artırmaya yol açtı. Belediye Başkanı Bedrettin Başkaya ile Belediyeli İş Tarsus Şube Başkanı Yusuf Can işçilere baskı yaparak Genel-İş'ten ayrılmalarını istedi. Bu yetmeyince işverende nasyon üye yapmaya başladı. Bunun üzerine Çalışma Bakanlığı sözleşme yetkisini çoğunlukla üye sahipli olan Genel-İş'e vermek yerine Belediyeli İş Sendikası'na verdi. Ancak Genel-İş de bu yetkiye karşı dava açmış bulunuyor.

Toplu sözleşme görüşmeleri süzürünce tehlikesiyle yüz yüze olan Tarsus Belediye işçileri bu olumsuzluklara karşı ümitlenmeden gelen güçlerini kullanma kararındalar.

◆ Gebze Polisan Boya ve Kimya Sanayi A.Ş. işçilerinde çalışan 327 işçi ile, İzmir Kimyada çalışan 35 işçi işyeri temsilcilerinin işten atılması sonucu işyerini işgal eylemi yaptılar. Ekonomik krizde olduğunu söyleyen işveren, işçilerin Ocak ayı maaşını ödemediği gibi, iş durdurarak kendisini ekonomik zarara soktuğu gerekçesiyle, Petrol-İş hakkında dava açtı işyeri temsilcilerinin işten çıkarttı. Bu gelişmeler üzerine işçiler 17 Ocak'ta üretimi tamamen durdurarak işyerini işgal ettiler. ©

Çalışma yaşamında kadın

Kadını mücadelede etkili kılan politikaların oluşturulması ise, devrimci işçilerin çalışmasına bağlıdır. Genel olarak işçilerin sorunlarına duyarlı kalan sarı sendikalarla sağlıklı politikalar üretmesi beklenemez. Bunu sağlamak ancak ve ancak devrimci bir anlayış ve çalışmayla olanaklıdır.

Türkiye'de evinin dışında çalışan kadınların sayısı giderek artıyor. Kadınlar her geçen gün yeni işlere ek atarak emeklerini olduğu kadar, kendilerini de geliştirme devam ediyorlar.

Kapitalizm Türkiye'de giderek derinleşmesine bağlı olarak ortaya çıkan işgücü gereksinimi, kapitalist işletmeleri piyasada daha ucuza kadın emeğine yönlendiriyor. Ucuza bulunan yani sarı, kadın işçilerinin kim alanlarda daha verimli olması ve kimi sektörlerdeki farklı özelliklerini nedeniyle kadın işçilerin tercih edilmesi, ekonomik olarak zor durumdaki emekçi ailelerinin toplu feodal değer yarılarını ve geleneksel yapıyı bastırarak kadın evden çıkarıp işçi, memur yapıyor. "Ev kadını" olmanın kısırdöngüsüne girilerek çıkararak "para kazanan" kadın, bir parça özgürlükten, toplumsal yaşama daha fazla katılmanın yolunu açıyor. Elbette bu yol bir şekilde örgütlü olmayı, örgütlü yaşam içinde yer almayı gerektiriyor. Fakat, emekçi kadın ne kadar örgütlü? Ya da örgütlü sendikada yaşamada kadının sözü ne kadar geçiyor?

Ücretli Her Üç Kadından Bir Sendikali

Türkiye'de resmi verilere göre, 2 milyon yakın sendikali olmak üzere, 3,5 milyon işçi statüsünde çalışan var. Bu işçilerin işlerinde ise ancak 300 bin dolayında sendikali kadın bulunuyor. (İşçi-memur ücretli kadın sayısı 1 milyon 100 bin civarında). Bu verilere 657 sayılı yasa kapsamında devlet memuru olan kadınlar da eklenmelidir.

Sigortalı olan 1 milyon 100 bin kadından ancak 300 binin sendikali olduğu bilinmektedir. Ancak 300 bin sendikali kadının sendikaları içerisindeki etkisi oldukça zayıf ve hissedilmeyecek düzeylerde seyrediyor.

Son yıllarda dikkat çeken bir olgu ise, kadınların grevlerde, iş kıyımlarına karşı dirençlerde yer yer eşlerindeki çok daha ileri yer almaları... Bunun en somut örneklerini Pağabağbağ direnişinde, Mafaciler Ankara yürüyüşünde, Kağıthane ve Küçükçekmece işçilerinin direnişlerinde birlikte yapıyorlardır. Tabii bunda günlük geçim sorununun kadında doğrudan yansıyor olmasının rolü büyük.

Kadının sendikali yaşam içindeki etkisi ya da etkileşimi, fabrika veya atölyedeki işçi-sendikali ilişkilerine bağlanan har par olanı kabullemeye, "Olursa olur olmazsa olmaz" ya da "Önce diğer arkadaşlar yapmış, ona göre biz de gelizir" türündeki

tavrının sonucudur. Sorunun kendilerinde düğümlendiğini bilince çıkarmış olmalarından kaynaklanmaktadır. Bugün fabrikalarda, temsilcilik seçimlerinde kadınlar, genel olarak seçen rollerindedir. 20 erkek temsilciye karşılık, ancak bir kadın temsilci bulunmaktadır.

Kadının işyeri temsilciliği konusundaki edilgenliği, işyeri komiteleri ya da sendikalarla komisyonların oluşturulmasında da kendini gösteriyor. Aynı durum sendika yönetimini seçecek delege seçimi için de geçerli. Sendikaların şube kongrelerinde tek tük de olsa kadın delegeler göze çarparken, sendikaların merkez ve konfederasyon yönetiminin oluşturulmasında kadın delege sayısı yok denecek kadar azdır. Hatta Türk-İş içinde yalnızca bir kadın delege vardır. O da, kadınların çoğunlukta bulunulduğu bankacılık sektöründendir. Bunun dışında yine birkaç sendika şubesinin yönetiminde parmakla gösterilebilecek kadar az sayıda kadın yönetici bulunmaktadır.

İşçi sendikalarında kadınlara ilgili komisyonlar yok denecek kadar az ya da işyeri olmanın çok uzak... Bu açıdan Türk-İş bünyesinde bulunan, ancak hiçbir işyeri olmayan Kadın İşçiler Bürosu'na etkili hale getirmek için Temmuz 93'te yapılan kadın temsilciler toplantısından sonra yayınlanan bildirgede, "Türk-İş'e bağlı sendikalarda kadın komisyonlarının açılın kurulumu, var olan kadın komisyonları, komiteleri ve kadın bürolarının bu yeni komisyonlarla birlikte aktif bir kadın komiteleri ağı oluşturulması, kadın komisyonları arasında haberleşme aracı olarak işyeri göreceği, işyeri kadın işçilerin sorunlarını ve çözüm önerilerini dile getirecek, kadın işçilerin sendikali faaliyetleri aktif katılımları sağlayacak bir kadın işçi bülteni çıkarılması" gereklerine işaret edilmiştir. Ancak o günden bu yana göze görülür bir çalışma yapılmış değildir.

Kısaca, ülkemizde yapıldığı diğer sorunlara bağlı olarak kadınlar, sendikali örgütlenme ve mücadelede erkeklerle göre oldukça geridir. Bu nedenle sendikalarda erkek egemen bir yönetim ve politika hakimdir. Böylece bir yarımdan feministler bir eğitim almakla ise son derece yetersizdir. Çünkü sorun kadın sendikalarında erkeklerle göre üstünlük sağlama sorunu değil, çalışmaya hayatının genel sorunları dışında kadının denetim özgü sorunlarını da gözeterek, örgütlü yapı içinde bu doğ-

rultuda daha etkili bir biçimde mücadele edip etmemesi sorunudur.

Kamu Emekçisi Kadınların Sendikali Örgütlenmedeki Yeri

Çalışan kadınların işçi sendikalarındaki rolünün zayıf ve geri oluğu karşılık, memur sendikalarındaki durum işçi sendikalarına göre oldukça farklıdır.

Bilindiği gibi, memurların sendikalaşması, işçi sendikalarına göre oldukça yenisidir. Bu örgütlülüğün başlangıç tarihi, derinleşmeyi de hesaba katarsak 1989 yılıdır. 12 Eylül politikalarının memurları yoğun bir yoksullaşma cenderesine atarak sendikali faaliyet için sekte soktu. Çalışan kamu emekçisi kadınların bu yoksulluğu evinde her geçen gün hissetmesi, onun da sokaklara dökülmesini sağladı. Öyle ki, "Sadaka Değil Zam" talebi atıldık ilk çıkışlarında her eylemde, her örgütlenmede kadınlar en önde oldular. Bu durum sendikali örgütlenmenin oluşturulmasına da yansdı. Birçok işkolunda sendikaların kurulmasında kadınlar daha etkili oldu. (Belediye, sağlık, sosyal hizmetler...) Hem sendikaların merkez yönetimlerinde, hem şube yönetimlerinde çok sayıda kadın bulunuyor. Bunun yanında birçok memur sendikası bünyesinde kadınlarla ilgili özel komisyonlar çalışmaları sürdürüyor.

Toplu Sözleşmelerde Kadın Hakkarı

Sendikaların, işçilerin A'dan Z'ye temel haklarını ve ücretlerini yıllık artışla belirlenip toplu iş sözleşmelerinde, kadının kadın olmanın kaynaklanan sorunlarına ilişkin çözüm üretme, yeni haklar sağlama konusunda hiçbir çabası yoktur. Kadınların sendika işyeri olmakta öyre çıkmayın edilgenliği, toplu sözleşme komitelerinde yer almamaları ya da sözleşme döneminde sendikaya öneri götürmemeleri, toplu sözleşmelerin kadınlara ilgili konularda neredeyse standartlaştırmış maddelerle kalmasını iyi açmıyor. Toplu sözleşmelerde kadın hakları ile ilgili maddeler, 1475 sayılı İş Yasası'nın 81. maddesindeki Gebe ve Emziren Kadın Çalıştırılması Koşulları, Emzirme Odaları ve Kreş, Analık Durumunda Çalıştırma Yasası ile ilgili maddelerde yer alan hakları anımsıyor. Yani sendikaların bu konuda devletin "sağla-

dığı" haklara ek olarak yeni bir hak eklediği söylenemez. Hatta incelediğimiz sendika TİS metinlerinde, bu maddelerin arası bile değişmez. TİS'te yazılanlar, İş Yasası'nın kadınlara tanıdığı hakların birer kopyasıdır. Ortaya çıkan bu sonuç, kadınların örgütlenme ve hak alma mücadelesindeki geriliğini de ortaya koyuyor.

Sendikaların Kadınlara Yönelik Özel Politikaları Olmaz

Kadınlarımızın örgütlü yaşamda çok geride yer almasının nedenleri arasında kuşkusuz kadının evdeki konumu önemli rol oynamaktadır. Kadın her ne kadar ekonomik olarak belli bir bağımsızlığa ulaşsa da, iş yerinin, çocuk bakımının kendisi üstünde olması, mücadelede aktif olmasını önemli ölçüde engellemektedir. Kadın emekçilerin ev işlerini azaltıcı ve kolaylaştırıcı teknoloji satın alamaması, kreş sorununu çözmemesi gibi nedenler onun evin kölesi haline getirmektedir. Toplumsal değer yarımların da etkisiyle kendini sendikali mücadeleden çekken, öncelikle hep erkek arkadaşlarına tanyan kadın işçiler için sendikaların özel politikası olmazdır. Bu politika, kadının emekçi ve kadın olmanın kaynaklanan sorunlarını çözmeji gündemine alarak aktif mücadelesinin paçası haline getirmeyi hedeflemektedir. Böyle bir hedefe sendikalar ancak ve ancak sınıf sendikası anlayışıyla varabilirler. Sadece ücretlerde katkılıp kalmak, sınıf çıkarlarının ana ilkeğini gözardı etmektir. Sınıf sendikacılığı ise, ekonomik öcret artışları dışında, işyeri- ne yönelik demokratik hak mücadelesini esas almakla yaşam bulacaktır. Kadının sendikada, mücadelede kazanılması bu demokratik anlayışın yaşama geçirilmesiyle etkilidir.

Kadını mücadelede etkili kılabacak politikaların oluşturulması ise, devrimci işçilerin çalışmasına bağlıdır. Genel olarak işçilerin sorunlarına duyarlı kalan sarı sendikalarla sağlıklı politikalar üretmesi beklenemez. Bunu sağlamak ancak ve ancak devrimci bir anlayış ve çalışmayla olanaklıdır. Bu bakış açısı yakalanan bir yolda geçirilmediğinde, kadınların örgütlenme ve mücadele içerisinde üzerlerine düşeni yapıyla yerine getireceklerine kuşku yoktur. Kadınların mücadelede şimdiye kadar yaptıkları bunun kanıtıdır. ○

Yozluğa, dejenerasyona karşı kampanya sürüyor; Gençlik burjuvazinin yoz kültürüne hayır diyor

Burjuvazi, eğitim kurumlarından gazetelere, TV'lere kadar tüm araçları kullanarak gençliği, yozluğa, dejenerasyona itiyor. Burjuvazinin gençliği sunduğu yaşam biçiminde her türlü pislik var. Fuhuş, uyuşturucu, rüwet... Gece kulupelelerinde seks amleri, sokak serseriliği, Amerikan hayranlığı, uyuşturucu partileri... Düzenin ahlaki bunlara ifade ediliyor. Ve bu ahlaki gençliği bulaştırarak, kirlenmeye çalışıyorlar.

Televizyonlarda radyolarda hazırlanan gençlik programları ile "Michael Jackson" hayranı, konuşmaları "hey cocu"la başlayan bir gençlik yaratılken, seks filmleriyle insanlığın bütün ahlaki değerleri ayaklar altına alınıyor.

Burjuvazinin gençliği futbol fanatizmi, "küçük Amerika"nın yaşı büyük "aklı küçük" gençleridir.

Gençliğe sunulan bu ahlaki yozlaşmayı içeren kültürün, bütün basını-yayın tekelileri aracılığıyla sinizir bir şekilde pompalanması artık tahammül edilemez bir noktaya geldi.

DLMK'liler gençliği yozluğa dair demek için "Yozluğa, Dejenerasyona Hayır" adıyla bir kampanya başlattılar. 8 Ocakta Show TV önünde yapılan basın açıklamalarıyla başlayan kampanya devam ediyor. Öğrencilerin Show TV önünde eylemi, kış gazetelerinde öğrencilerin Show TV'ye protesto ettiği şeklinde yer aldı. Ancak DLMK'liler öğ-

Devrimci gençlik devrimci kültürü yaşam biçimi olarak seçiyor. Konuşmaları, şenlikleri, gösterileri bu kültürü yaygınlaştırmak için...

renciler yalnız Show TV'nin değil, bütün TV kanallarının yayışına hizmet ettiği bilerek "Show TV sadece bir semboldür" dediler.

Kampanyanın ikinci etkinliği 15 Ocak günü düzenlenen alternatif şenlikti. Gece kulupeleinde, içki partilerinde yapılan çirkofizik aksine, bu şenlikte dostluk, dayanışma vardı, düzenin pisliğine bulaşmamış gençliğin ahlaki değerlerini

yanı sıra kültürü sergiledi.

Bağcılar Lisesi Öğrenci Birliği ve DLMK'liler öğrencilerin Bağcılar Başpözü Düşün Salonu'nda düzenlediği şenlik, çevre işlemlerden gelen öğrencilerin katılımıyla 500'ün üzerinde bir öğrenci kitle sine seşlendi. Elektrik kasintisi yüzünden yaşanan gecikmeye rağmen, öğrenciler arasında oluşturan sıcak sohbet ortamı karıştı ve gecikmeyi unuttu. Program Erzurum Çayırli Tercan Dayanışma Derneği Halk Oyuncuları Eki-bi'nin gösterisiyle başladı. Daha sonra ise Özgürlik Türkiye'nin söylediği tür-külere öğrenciler hazırlayarak katıldı. Bu arada polislin sahneye gelerek "şüpheli görülen paketlerin kendilerine bildirilmesini" istemesi dikkat çekiyordu. Kisa bir girişimden sonra sıra DLMK müzik grubu "Grup Güneş"i'ndeydi.

Öğrenciler çekilen hazırlayarak, söylenen türküler ve marşlarla, yapılan konuşmalarla halkın öz kültürüne sahip çıktıklarını ve devrimci kültürü özümse-diklerini gösterdiler.

DLMK'liler 16 Ocak günü de Petrol-İş Sendikası Genel Merkezinde konuşa ilişkin bir panel düzenlediler. Panelde konuşmacı olarak yayıncı Aydın Iğaz, Kültür ve Sanatta Tarih Deri-sinden Ibrahim Karaca, TIYAD'dan Sultan Eser, EĞİT-SEN Üyesi Öğretmen Yılmaz Şanlı, Devrimci Gençlik Deri-sinden Özkan Köylüoğlu ve DLMK'liler öğrenciler adına Aydın Odabaşı katıldı. Konuşmalarla yaşanan dejenerasyona önlemlik 12 Eylül darbesiyle birlikte boyatıldığını ve halk örgütlenişleştiri-len, öncelikle gençlik üzerinde kültür-sözleşün politikalarının uygulandığı be-lirtili. Bugünkü çarkılığın, kültür em-peryalizminin ülkemizdeki şekillenmiş ol-duğu ve meyanın da bunu körüklediği be-lirtilerek bütün bunlara karşı mücade-lenin yükseltilmesi, herkeşin kendi kül-tür ve geleneklerine sahip çıkması ge-rektiği vurgulandı. Konuşmalar Aydın Odabaşı'nın gençliğin bu şekilde yüz-lanmasına karşı DLMK'la zıfırlanmış örgütlü mücadeleye katılma çağrısıyla başladı. Panel DLMK müzik topluluğunun kısa bir dinletisiyle sona erdi.

Kız öğrenci yurtlarına polis baskını

Dişarbakır (Mücadele)-Dişarbakır'da bulunan Mehmet Akif Ersoy Kız Öğrenci Yurdu'na 18 Ocak 1994 günü gece on ikide baskın düzenleyen Terörle Mücadele ekibleri, baskılarda bulunan öğrenciler içerisinde yaklaşık 20 öğrenciyi gözaltına aldı.

Baskından sonra götürüldükleri bazı öğrenciler baskına erkek polislerin de katıldığını ve kız öğrencileri yataktan çıkararak ağır hakaretler ettiklerini belirttiler. Ayrıca demokrat devrimci öğrencilerin dolaplarını talan edildiğini, birçok kitaba yasak olmalarına rağmen el konulduğunu söylediler. Böyle bir baskına karşı yurt müdürlüğünün hiçbir tepki göstermediğini belirten öğrenciler: "Bu olay polisin işbirliğinin açık örneğidir." dediler. Gözaltına alınan öğrencilerin isimlerini öğrenci dernekleri sunan: Reyhan İpek, Melek Devrim Türkdoğan, Duru Doğan, Gönül Doğan, Kadriye Genç, Süha Saroğlu, ayrıca soyadı öğrenci olmayan Fadime, Bahar ve Sevgi adlı öğrenciler. Bu öğrencilerin Reyhan İpek ve Mevhide adlı öğrenciler serbest bırakırken, diğerleri hala gözaltında bulunmaktadır.

Balikesir'de TÖDEF Tanıtım Masası Açıldı

Balikesir Üniversitesi Necati İyigün Eğitim Fakültesi Kantininde 13 Ocak günü TÖDEF tanıtım masası açıldı. Kantin duvarlarına "Kahrolsun Faşizm" yazan Devrimci Kurumlar Mücadelemiz YÖKÜ Yüce Edebiyatı, "Halkın Kazanacağı" dövizleri ve çeşitli karikatürler asıldı. Utur ve Şengülün katledilmesi protesto eden afişin yanına Erol Yazıcı ve Selma Doğan'ın resmi asılarak "Erol'ları Selma'nı katletmedik Bitiremezsiniz" yazıldı. Öğrenciler daha sonra Grup Yorum üze-rindeki baskıdan protesto etmek için tüm öğrenciler telgraf eylemine katılmaya çağırıldı.

Yıldız Teknik Üniversitesi'nde Birtan Altunbaş İçin Anma

İYÖ-DE'li öğrenciler üç yıl önce 16 Ocak günü Ankara DAL'da işkencede katledilen Dev-Genç'li Birtan Altunbaş'ı andılar.

17 Ocak günü Yıldız Teknik Üniversitesi Beşiktaş Kampüsü'nde yapılan anma "Devrim Şehitleri Ölümlerinde" sloganıyla başladı. Birtan Altunbaş ve tüm devrim şehitleri için yazı duvarından sonra yapılan konuşmada, emekçi halkların yükselen mücadelesi karşısında devletlen kayıp ve infaz politikalarına başvurduğu, Türkiye halklarına karşı bir kirliliş yası yürüt-tüğü fakat basarılı olamadığı belirtildi. Konuş-malardan sonra çeşitli şiirler okundu. "Kahrolsun Faşizm Yazan Dev-Genç" sloganından atıldı. Anma "Cezalet" ve "Dev-Genç" marşının söylenmesiyle bitirdi. Anmadan sonra üniversiteyi giren polisler öğrenciler tarafından alkış-lanarak ve "Katil Polis İşçileri Devrimin Defol", "Po-lis Dışarı Bilm İçeri" sloganlarıyla protesto edildi.

Hozat'ta subay bir öğrenciyi öldürmeye dövdü

Derisin (Mücadele)-Derisin'in Hozat ilçesinde rütbeli taşatların halka karşı keyfi saldırıları sürer-ken, özellikle gençler üzerinde te-rör estiriyorlar. Bunun son ürünü bir subayın keyfi olarak bir öğrenciyi öldürmeye dövdü.

10 Aralık günü Hozat Karabekir Lisesi'nin önünde birleştirilen taş atarak ataklanan iki öğrenciden birinin atıldığı taş yoldan geçmekte olan bir subaya çarptı. Bunun üzeri-ne subay, Ali Ateş isimdeki öğrenciyi yu kenarına çekerek dövdü. Dayak sonucu sağlık ocağına kaldırılan öğrencinin yaşı yara basamayacak halde, bu olay duyan DLMK'li ve devrimci-demokrat öğrenciler saldırıya protesto etmek için yürüyüş gerçekleştirdi. Yaklaşık 600 öğrencinin katıldığı yürüyüş parkınamın subay hakkında so-ruşturma açılmasına karşı vermesi üzerine bitirdi.

Yürüyüş sonrası görüştüğü-müz DLMK'liler öğrenciler bu olayın bardsayı taşıyan son damla olduğunu söylediler. Daha önce yoldan geçen kış arakadlarına subaylar tarafından laf atıldığını söyleyen öğrenciler, bundan sonra taşatları- nı topluca dağıtacaklarını ve çağdaş demokratik bir eğitim siste-mi ile edene kadar mücadelelerine devam edeceklerini açıkladı-lar.

Afyon'da TÖDEF'li öğrenciler SHP'yi işgal etti

Afyon'da TÖDEF'li öğrenciler 13 Ocak günü SHP il binasını işgal ederek süresiz açlık grevi başlattılar. İşgali gerçekleştiren öğrenciler çeşitli nedenlerle açlık grevinde olan taşatların taleplerinin kabul edilmesini, Grup Yorum elemanları için çıkartılan tutuklama kararının kaldırılmasını ve Afyon'da devrimci-demokrat öğrenciler ve öğrenci derneği üzerinde artan polis baskısına son verilmesini istediler.

Binanın balkonuna çeşitli nedenlerle taşatların itababen "Dire-nişinizi Selamlayınız-TÖDEF" yazıtı pankart astılar. İşgalin başlan-masıyla taşatlar provokasyona başvurmakta gecikmediler. Bina-nın önüne gelen Bizi Ocak ve Türk Ocakından taşatlar "Kahrol-sun PKK" diye sloganlar atarak binayı taşatladılar. Yaklaşık 3.5 sa-at süren işgal ve açlık grevi olayı yerine gelen polisin 3 öğrenciyi birlikte 4 kişiyi gözaltına almasıyla sona erdi. İşgal sırasında SHP tam bir ikizlülükte sergiledi. Öğ-rencilerin taleplerine karşı duyuru olacaklarına ve polis teahhüt et-meyeceklerine dair söz verirken, bir yandan da polis çağırıldı. 3 gün gözaltında tutulduktan sonra mahkemeyle çıkarılan 7 kişiden 4'ü serbest bırakırken 3 kişi tutuldu.

Ankara DAL'da işkence devam ediyor

14 kişi hala gözaltında

KEYFİLİK, PERVASİZLİK- Demokratik kitle örgütlerine saldırıda polis sivil faşistlerle açık işbirliği yaptı... Av. Zeki Rüzgar, düzünün kendisi yasaları çiğnenerek gözaltına alındı... Gözaltındakilere daha fazla işkence yapabilmek için gözetim süresi gerekçesiyle uzatıldı...

SALDIRIYA PROTOSTOLAR- Sanatçılar, Avrupa'daki çeşitli kitle örgütleri saldırını protesto ettiler. Sanatçıların protestolarını açık griyle dile getirirken, Konya'da SHP il binasının önüne siyah çelenk bıraktı. Konya'da tutsa- lar duruşmalarda sorgu vermediler.

Geçtiğimiz hafta gazeteminiz ve Devrimci Gençlik dergisinin Ankara büroları ile Ekin Sanat Merkezi (ESM) Terörle Mücadele Şubesi polisleri tarafından başlatarak talan edildi. Baskınlar sırasında gözaltına alınanların hepsi DAL'da yedi gün boyunca geçirildiler. Temsilciimiz Burhan Karadayı birikte ESM'den 4. Devrimci Gençlik dergisinin 9 olmak üzere toplam 14 kişi hala işkence altında.

Gözaltından serbest bırakılanlar, ESM'den alınan Avukat Zeki Rüzgar'ın rahatsızlığı ve görüldüğü içkenden dolayı hastaneyne kaldırıldığını, Grup Ekin üyesi İhsan Cibebe'ni de yine ağır işkenceler sonucu durumunun kötü olduğunu söylediler.

ESM Baskınında Polisin "Halk Desteg"i Faşistler de Görevde
Bizim Ocak dergisi ve Ülkücü İşçiler Derneği, Ekin Sanat Merkezi'yle aynı binada. Burada bulunan sivil faşistler de polis baskınına katılarak büyük bir istihale saldırıları gerçekleştirdiler. Anlaşılan polisin "halk desteği"ni oluşturan amigolukla yetimlere istemeleri bu kez ve doğrudan saldırıya katıldılar.

Polisler ve faşistler ESM'nin kapısını balyozla kırkıktan sonra içinde barikat

kurup, sloganlarıyla direnen sanatçıların üzerine açınca saldırılar. Bu saldırının bilanzosu da talan edilen bir sanat merkezi ve 16 gözaltı oldu

Ankara DAL'da Avukatlık Kanunu İşleniyor

Av. Zeki Rüzgar hala gözaltında. ESM baskınında içeride bulunan Av. Zeki Rüzgar polislerle arama izni olmadan içeri girilmediğini söylediği için ilk dayak yiyenlerden birisi oldu. Ankara Barosu'na kayıtlı olduğunu polislerle söyledi ama "Demek sen Dev-Sofun avukatlığını yaparsın ha" denilerek dövüldü, sürüklendi.

Oysa avukatlık kanununun 58. maddesi ve Adalet Bakanlığı'nın genelgesi gereği bir avukatın Türkiye'de polis tarafından gözaltına alınması mümkün değildir. Halkın Hukuk Bürosu bunu hatırlatırsa 17 Ocak'ta Adalet Bakanı Seyfi Oktay'a, Türkiye Barolar Birliği'ne, Ankara Barosu Başkanlığı'na, Uluslararası Sınır- sız Avukatlar Örgütü'ne ve CHD İstanbul Şube Başkanlığı'na Av. Zeki Rüzgar'ın serbest bırakılması için başvurdu. Ancak gözaltından itibaren Ankara'da hukuk da, kanun da DAL'ın işkenceleri- ni ve 26 Ocak'a kadar gözetim izni alınmıştı bile.

Ote yandan kemik ithalplanması ne-

Konya Hakim ve Özgürlükler Platformu polis terörünü SHP il başkanlığına siyah çelenk bırakarak protesto etti.

deniye Av. Rüzgar'ın sürekli sağlık kont- rolü altında bulunması gerekiyor.

Avrupa'dan Saldırıları Protesto

12 ve 13 Ocak'ta Ankara'daki baskın- ların ardından Avrupa'daki çeşitli kitle örgütleri ve kuruluşları bir basın açıklama- sıyla polis terörünü protesto ettiler. Al- manya, Avusturya, Hollanda, İsviçre ve Yunanistan Özgür Halklar Komiteleri, Londra, Köln, Dortmund, Temiz, Salz- burg, Duisburg, Bremen, Stuttgart, Wup- pertal, Hannover, Amsterdam, Roter- dam, Paris, Viyana, Linz, Ulm Halk Kültür Dernekleri, Almanya, Londra, Hollan- da, Paris, Viyana Mücadele büroları ile Avrupa DEV-GENÇ, Almanya Devrimci Gençlik Bürosu, Den-Haag Türk Koar- disha Bibliothek ve Küçükamutlu Ko- miteleri ortak açıklamaya yaparak, açık grevinde olduklarını bildirdiler ve "Bizler ülkemizde baskıları protesto etmek ve halkın direnişine destek olmak amacıyla açık grevinde olan kurumlar olarak, An- kara'daki kurumlara yönelik polis terö- rünü protesto ediyoruz" dediler.

Tutsaklar Avukatlarının Gözaltına Alınmasını Protesto Etti

Korpo sonucu tutuklanan Ankara ÖZGÜR-DER YK üyeleri Cihan Arkan, Volkan Güney ve tutuksuz yargılanan

Adnan Küpeli, avukatları Zeki Rüzgar'ın gözaltına alınmasını protesto ederek 18 Ocak günü yapılan duruşmalarında sor- gu vermediler. Avukatlarının kemik has- talığını vurgulayarak, herhangi bir olum- suzluluğun sorumlusunun DGM Savcılığı olacağını belirttiler.

Aynı protesto 20 Ocak günü Devrimci Sol-SDB davasından yargılanan Gülnihal Yılmaz ve arkadaşları ile Devrimci Sol Halk Mücadeli davası tutsağı Selman Öz- can tarafından sürdürüldü. Tutsaklar avukatları serbest bırakılma kadar mah- kemeleri protesto edecekler.

Sanatçıların Ekin Sanat Merkezine Destek

15 Ocak'ta bir basın açıklaması ya- pan Ortaköy Kültür Merkezi, Ekin Sanat Merkezi baskınında gözaltına alınan ve halen gözaltında bulunan Grup Ekin üye- si İhsan Cibebe'nin hayatından endişe et- tiklerini belirttikçe, gözaltında bulunan- ın serbest bırakılmasını istedikler. Açıkla- ma devrimci sanatçılar "Bu saldırıların hukuk dışı demek bile yetmiyor. İnsanlık dışı ve vahşicedir. Yapılacak istenen in- sanın en temel hakkı olan yargama hakkı- nı, örgütlerine haklarını gasp etmektir," dediler.

Ayrıca yazar Ali Balıkcı, Şahin Keleşli, İsmail Gençtürk, Ahmet Yıldız, Ekin Sanat Festivali Yürütme Kurulu Üyesi Ha- cer Koç, Serdar Aygöl, Oktay Bulgaç ile gazeteci Adnan Yüce, Dağarcık Halk Bil- imi Araştırma-Eğitim Derneği, Ankara Halk Sahnesi, Grup Yorum, Özgürlük Türküsü üyeleri 18 Ocak'ta saldırını pro- testo için bir günlük açık grevi yaptılar.

Ankara ve Konya Hakim ve Özgürlükler Platformu'ndan Kimna

Ankara Hakim ve Özgürlükler Platfor- mu 17 Ocak'ta Adalet ve İçişleri bakan- lıklarına telgraf çekerek, gözaltındakilerin derhal serbest bırakılmasını istedi. Kızı- lay Postanesi'nde gözaltına bulunanların aileleri bir basın açıklaması yapıp devlet terörünü kınadılar.

Konya Hakim ve Özgürlükler Platfor- mu ise 16 Ocak günü SHP Konya il bina- sının önüne siyah çelenk bırakarak, Al- fyon'da ailelerin SHP'lerin tarafından po- lise teslim edilmesini, Ankara'da memur- ın çarpmasını ve sosyalist basın ve sanat merkezlerinin basılmasını protesto ettiler.

Ote yandan Temmuz Yayıncılık ve Ereğli ÖZGÜR-DER de birer açıklamaya yaptılar. Saldırıları kınayan kurumlar, göz- altındakilerin serbest bırakılmasını istedikler.

Röportaj

MUSTAFA ABATAY (DG dergisinin alindir. Bir gün sonra serbest bırakıldı.)
"Sihahiler üzerimize doğrultarak 'Kimdayıyın vurunuz' dediler. Biz kol kola girdik, saldıran atmayla başladık. Bir bayan arkadaşım bürüda soyunma kalkıştılar ama başaramadılar. Dördüncü kattan aşağıya kadar ve bürüde sürekli dövüldük. "İnsanlık Onuru İşkenceleri Yenecek" sloganıyla orayı inlettik. Halkıyız Kazanacağız, Çay Bella, Ulaşır Bana marşlarını söyledik. Sorguda muhbirlik teklif ettiler, ben de kendimi öldürdüm de kabul etmem cevabını verdim."

"Çünkü bizimle aynı binada bulunan Bizim Ocak dergisi ve Ülkücü İşçiler Derneği polise içli dışlı, bürürlarin karpında polise nöbet tutuyor. Ögle yemeklerini orada yiyorlar. Daha önce de sivil faşistler ESM'ye gelen insanlara kimlik sorarak, çalsanlarımıza silah göstererek tehdit etmişler ve bir arkadaşımızı tartahtaklamışlar. Baskın sırasında sivil faşistlerin birisi elindeki copla gözüme vurdu. O andan itibaren hiçbir şey göremiyordum. Özellikle vurgulamak istediğim bir şey var. Halen gözaltında olan İhsan Cibebe, Aylin Ürmek, Ülkü Coşkun ve Av. Zeki Rüzgar hayatı tehlike altında."

Hemen Tavrı odasına koştuk, telefon etmek için. Buna fırsatımız olmadı. Saldırıda birlikte sloganlara başladık. Bana "Susmazsan beynini dağıtırız" dediler. Slogana devam edince, silah kabzasıyla kafama vurdular, beni yere yatırarak aramaya çalıştılar. Dayak merdivenlerde, polis otosunda ve DAL'da devam etti. Otobüste İhsan'ı gördüm, bayıymıştı. Bir başka arkadaşın da Kürdistan'da amcasının ölümünü öldüğünü söyleyen bir çevik, sırında zıplıyordu.

DAL'da dayakları bağlarını çıkarması istedik. Çıkartmadım. Benim için on bey dakika arakıştı dövüldüm. Benim arakıştı sloganlarını ve onların dayakları sürerken, "Av. Zeki'nin sesi geliyordu. "Ben avukatım, gözlerimi bağlayamazsın." Hücre, tekrar sorgu derken ertesi gün bizi serbest bıraktılar. "

ÖĞÜZ AKSAÇ (ESM'den alindir. Bir gün sonra serbest bırakıldı.)
ESM'ye polis ve sivil faşistler tarafından bir baskın gerçekleştirildi. Pek şaşırmadık.

AYLIN TEZ (ESM'den gözaltına alindir. Bir gün sonra serbest bırakıldı.)
"Kapıyı balyozla kırmışlardı.

Malatya Cezaevi'nde kampo

Malatya (Mücadele)- Malatya Cezaevi'nde tutulmuş Nail Çavuş 11 Ocak günü saat 19.30'da ifadesi alınacağı bahanesiyle savcılığa çağırıldı. Çağırma nedeninin ifade olunduğu anılan Nail Çavuş tekrar konuşma dinlemek istemesine rağmen revire götürülmeye çalışıldı. İdare tarafından zorla pıncakla tehditlenmeye çalışılan Nail Çavuş'un konuşma geri vermesini idare bizzat Ceza ve Tefkil Evi Genel Müdürü Zeki Güngör'ün talimatıyla hareket ederken Nail Çavuş'un konuşma da değiştirildi.

Sorunlu diğer okullar cezaevi idaresiyle görüşen Devrimci Sol Timsizci Cümhuriyet, idare tarafından Nail Çavuş'un Adıyaman Cezaevi'ne yollanabileceği şeklinde tehdit edildi. Cezaevlerindeki açık grevleri sonucu edilecek kararın maliyetini hazmedemeyen Zeki Güngör şimdiki tutukluları idarisiyle görüşüyor.

Malatya'da yaşananlar sorumlusunun başta Ceza ve Tefkil Evi Genel Müdürü olmak üzere tüm cezaevi idaresi olduğunu açıklayan Devrimci Sol tutukluları hak düşmanlarının cezasız kalmasını istediğini vurguladı. ☐

Tokat'ın Durudere Köyü'nde jandarma baskısı

Tokat'ın Durudere Köyü'nde jandarma ve özel tim baskısı devam ediyor. Devrimci Sol gerillalarına yardımcı oldukları gerekçesiyle 2 Ocak tarihinde köyü basan devlet güçleri, bütün köylüleri okul bahçesinde toplayarak tehdit ettiler. Yağlı, genç ayırt edilemeyen köylüler içkenden geçirilerek muhbirlik yapmaya zorlandı.

Durudere Köyü'ndeki devlet baskısını protesto etmek ve köy halkıyla dayanışmak için 13 Ocakta köye giden Haklar ve Özgürlükler Platformu köylülerle görüştü.

Köylüler devlet baskısını şöyle anlatıyorlar: "12 Eylül'den bu yana köylümüzün baskı altında. 2 Ocak günü köylümüz asker ve özel tim tarafından basıldı. Hepimiz okulun bahçesinde toplanıp yağlı genç ayırt edilmek için gözaltına alındı. Gözaltında herkes resimler göstererek bunları tanyör musun, gerillaya niçin yardım ediyorsun gibi sorular sorular, bizleri muhbirliğe zorladılar. Genellikle subaylar

babacan bir tavır takınırken özel timden olan kişiler içkence yapıyorlardı. Gece köyümüzde karartma yapmamızı istiyorlardı. Camlarımızın önlerine yataklarımızı koyarak dışarıya ışık sızdırmamamızı ve gece dışarıya çıkmamamızı istiyorlardı. Böylece perillaya uzaktan işaret vermemizi engellemeye çalıştılar ve gerillalara yardım etmemizi konusunda bizleri tehdit ettiler. Köyün karşısında bulunan dağa 100 asker yığıldığını söyleyip bizleri tehdit etmeye çalıştılar."

Köylüler ayrıca köy muhtarı Cermal Ozen ve Abdullah Çağlar'ın gözaltında olduğunu söyleyerek hayatlarında endişe ettiklerini de belirttiler.

14 Ocak'ta köyden ayrılan heyet, 1992 yılında Adana'da şehit düşen Ali Aygülden Amasya'nın Merkez ilçesine bağlı Halas Köyü'ndeki mezarını ziyaret etti. Mezar başında bir dakikalık saygı duruşunda bulunan heyet, geleneklere uygun olarak mezarın başına çiçekler sundu. ☐

Özgür Karadeniz gazetesine polis baskını

T Trabzon (Mücadele)- Orta ve Doğu Karadeniz'de yayımlanan Özgür Karadeniz gazetesinin Trabzon'daki merkez bürosu polis tarafından basıldı. Onlarca polisin gerekçesiz bir baskından sonra büroda bulunan gazetesinin sahibi ve yazarı işleri müdürü Mehmet Devrim Uçar ile bir arada büroda bulunan okurlardan Ali Şahin Kuzu ve Süleyman Çelep gözaltına alındı.

Trabzon Üzüm Sokak'taki Eba Çarşısı'nda bulunan gazetesinin merkez bürosu 19 Ocak günü polisler tarafından basıldı. Daha önce de birçok kez basılan muhabirleri gözaltına alınan ve dört saat süren toplantılar Özgür Karadeniz gazetesini kınan baskın yeni bir uygulama değildi.

Özgür Karadeniz gazetesinden yapılan açıklamada polis in köyü davranışları protesto edilirken "Bize karşı yapılan bu saldırıya daha önce onlarca kez yaşıyadık. O günden söyledik bu güne söylüyoruz, yazdıklarımızı yazmaya, söylediklerimizi söylemeye devam edeceğiz. Çünkü bu halkın gazetesi. Birileri rahatsız oluyor diye söylediklerimizi söylememiz etik değil, bundan sonra da etmeyeceğiz," denildi.

Gözaltına alınanlardan Ali Şahin Kuzu ve Süleyman Çelep bir gün sonra serbest bırakılırken Mehmet Devrim Uçar salıverme tutanağında adı bulunmasına rağmen serbest bırakılmadı. Bunun üzerine SHP İl Başkanı Müslüm Tokgöz ile görüşen Özgür Karadeniz çalışanları "Muhakkak suçu vardır. Beni niye gözaltına almıyorlar. Hem siz bana ne yaptınız ki size yardım edeyim," cevabı ile karşıştılar. SHP İl başkanı bu kez demokrat maskesini takmaya gerek bile duymamıştı.

Mehmet Devrim Uçar daha sonra çıkartıldığı savcılık tarafından serbest bırakıldı.

Ayrıca Meram ÖZGÜR-DER 20 Ocak'ta yaptığı basın açıklamasıyla Özgür Karadeniz gazetesinin basımını protesto ederek "Sosyalist basının kapısına kilit vurarak susturamazsınız," dedi. ☐

Geleneksel Aydınlık tavrı

2 Ocak günü Aydınlık gazetesinde "Uşak'ta Sosyalistler İşçi Partisi etrafında birleşti" başlıklı haberin gerekçeleri tartışıldığı söylenen Uşak Mücadele okurları bir basın açıklaması yaptılar.

Mücadele okurları yaptıkları basın açıklamasında söz konusu haberde "İşçi Partisi Uşak İl Örgütü'nün aralarında Mücadele okurlarının da bulunduğu farklı kökenlerden gelen sosyalistler tarafından kurulduğunda söz ederek şunları söylediler.

"Bir dönem devrimci-demokrat insanları deşifre edip polise katletti. Aydınlık gazetesi, gerçekliği tavırını yendikleni getirdi. Yalnız antitaktikler bir şey var. Devrimci dostum düşmanımı değil birlik seçmez. Bütün bunlar yetmezmiş gibi, dağınık ve örgütsüz olan bu insanları İşçi Partisi'nin göya "sağlık" olan çatısı altında toplamaya karar vermişler. Bizim İşçi Partisi'ne hakkı açmıştı. Hiçbir şekilde ve hiçbir zaman onlarla iktidara gitme gibi bir davranışımız olmaz. Biz, Uşak örneğinde İşçi Partisi kuralardan defalarca İşçi Partisi'nin burjuvazinin sol maskesi altındaki utanması olduğunu belirttik. Gerçekten devrimci gibi bir sorumluluk almışlığı için, amaç kafa karışıklığı ve güvensizlik ortamı yaratarak düzenin sol içineki liberalizmi sürdürmekti."

İşçi Partisi devrim karşıtlarının, korkakların ve burjuvazinin sol içineki utanmalarını topladığı bir düzen partisiydi. ☐

Gazetemizin dağıtımının engellenmesi ve gözaltı

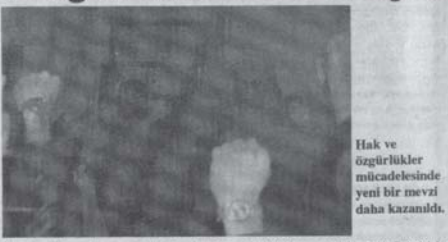
Bolu (Mücadele)- Bolu'nun Mengen ilçesi Göksu Beldesi'nde 11 Ocak günü gazetemizin dağıtımını ve satışını yapan temsilcimiz Bircan Tuncer ve okurumuz Hülya Kazancı gözaltına alındılar. Jandarma tarafından kimlik soruları bahanesiyle durdurularak şüpheli şahıs oldukları gerekçesiyle gözaltına alınan temsilci ve okurumuz Göksu Jandarma Karakolu'nda 4 saat keyfi olarak tutulduktan sonra Jandarma Ali Komutanlığı'na götürüldü. Jandarma Ali Komutanlığı'nda iki saat tutulduktan sonra savcılığa çıkarılan Bircan Tuncer ve Hülya Kazancı serbest bırakıldılar. Gazetemize topladığı gerekçeleri de kundu.

Yine aynı gün Bolu Muduru'nda gazetemizin satışını yapan okurlarımız İsmail Pehlivan ve Özgür Ökmen silive polis gazete satıcımız şahıncı silive polis çağırıldı açık tarafından gözaltına alınarak karakola götürüldüler. Karakolda 5 saat bekletildikten okurlarımız çıkarıldıkları savcılıktan serbest bırakıldılar. Bu arada 18 adet gazetemize de el konuldu. Polisler okurlarımız gazetemizi satmamaları için tehdit ettiler. ☐

Konya (Mücadele)- Ereğli ÖZGÜR-DER hakları ve özgürlükler mücadelesinde yerini 15 Ocak günü yaptığı açılış aldı. Açılış Konya'dan gelen Meram Özgür-Der'ler, DLMK'lar, TODEF'iler ile Cihanbeyli ve Karapınar'dan halkın yorgun kabiliyeti ile gerçekleşti. Ayrıca Ereğli Halkı, CHP İlçe Teşkilatı, EĞİT-SEN'de açılışa katılarak destek ve dayanışma mesajları sundular. Devrim şehitleri için yapılan bir dakikalık saygı duruşundan sonra bir açılış konuşması yapan Ereğli ÖZGÜR-DER yönetim kurulu başkanı Hatice Öğüt "Ereğli ÖZGÜR-DER olarak hakları ve özgürlükler mücadelesinde yerimizi aldık. Onurlu ve özgür bir yaşam yolunda haklı mücadelemizi, katlihlak da, öldürülsek de savunmaya ve Ereğli ÖZGÜR-DER olarak halkın haklı sesi olmaya devam edeceğiz," dedi.

Konuşmalarından sonra gelen mesajlar okundu. Ve Ereğli ÖZGÜR-DER tarafın-

Ereğli ÖZGÜR-DER açıldı

Halk ve özgürlükler mücadelesinde yeni bir mevzi daha kazanıldı.

dan hazırlanan "Ferman padişahın dağılar bizindir" adlı oyun canlandırıldı. Konya DLMK'ların verdiği müzik dinletisiyle süren açılış halaylarıyla bitti. ☐

Medyadan iktidarı zoraki eleştiri

Burjuva basının kalemlerini uygulayacak devlet politikaları ile ilgili olarak akıl hocası yapmaya devam ediyor. Geçtiğimiz hafta memurların Ankara'da polis saldırısına uğramasının ardından, bir taraftan sözde memurlardan yana görülen kalemler ve yorumcular, diğer taraftan da polisle akıl verirken ve dostluk mesajları göndermekten geri kalmadılar.

Memur haklarının en ateşli savunucusu görünümlündeki ATV'nin 75 bin dolar maaş yorumcusu Güleri Cıvaçoğlu kendini o kadar kapattırmış ki, KÇP dönen sözcüğü Vıcdan Baykara'na "Bizim kendimize ait televizyon kanalıma yaz radyomuz yok" şeklindeki sözleri karşısında "Pes yani size, o kadar imkan sunduk, biz varız ya," diyerek cevap veriyordu. Cıvaçoğlu memurların coplanmasını eleştirdikten sonra "Bata-lı ülkelerde polis taşıyız sa, gaz bombası veya plastik mermi kullanır" diyerek polis dostlarına akıl veriyordu. Knaças "Bu işi o kadar aleni yapmayın, mecburen haberlere yer verip eleştirmek zorunda kalıyoruz" demeye geçiyordu.

Her ne kadar burjuva basının büyük çoğunluğu memurlara destek veriyor görünse de Mehmet Ali Birand gibi emekçi düşmanları göstermek de olsa efendilerine ihnet etmeyeceklerini ispatlıyordu. TV'de yayınlanan Çapraz Atma programına Vıcdan Baykara'yı çağırın Birand'ın yönettiği "Sizler de polis tahrik etmişsiniz. Katil Polis" diye slogan attınız mı?" şeklindeki soruları amacının ne olduğunu daha baştan ortaya çıkartıyordu. Birand iktidarın bile eleştirip, "Ötür dilemek" zorunda kaldığı saldırdı mevrü göstermeye çalışıyor. Elbette Birand'ın başına gelenlere baktığımızda bu çabalarını anlamak zor olmuyor. Milliyet gazetesinde yayınlanan Abdullah Öcalan raporlarından sonra generaller tarafından istenmeyen adımı atan efendilerin Birand'ın sevimli görünmek için yaptığı görüne bile başına iş açtı. Şu TV'de askerliğin uzatılması ile ilgili yaptığı program nedeniyle bir kez daha Birand'a sinirlenmiş generaller, geçmişte yaptıkları görüne-minin buntlarını Emin Çölaşan'a sızdırverdiler. Emin Çölaşan da köşesinde "küçük küçük" kendisine itelttiği bant çözömlerini yayımladı ve generallerle yalvarıncasına Birand'ın "dö-lanmak istemediğini" söylediğini yazdı. Birand'ın gazetecilik oynamaktan başka bir iştegi olmamasına rağmen başına gel-medik kalmamıştı. En sonunda çörel darbeci Evren'i programına çıkararak generallerle dostluk mesajı göndermekle buldu. Bunun üzerine bir de memurları savanlara tekrar şingelleri üzerine çekmek olmaıdı.

Sokak infazları, içkenciler, emekçilere yönelik saldırılar karşısında hiçbir tepki göstermeyen burjuva basını, herkesin gönlünde saldırdığı yayınları memurlara destek vermek zorunda kalmıştı. Destek verirken kimi izleyici kapama, kimi ise burjuva basına olan güvenliği kırma gibi niyetler taşıyor. Ancak İnterstar gibi sinematik yapı çıkarmaya bilenen ise ne olursa olsun kör emeli biliyorlarmış. Hürriyet gazetesine karşı patronunu savunmak için yaptığı programlardan ya-kından tanıştığımız Kadir Çelik bemen mini bir referandum düzenledi. Referandumda katılanlar "Memurlara sendika hakkı verilsin mi?" sorusuna "evet" diyorlarsa 990/10 telefonlardan birini, "hayır" diyorlarsa bir diğerini arayacaklar-dı. Böylelikle herhalde Kadir Çelik memura sendika hakkı verilir verilmeyeceğini karar verecekti. Burjuva basını kör etmek için yarattıkları şunı tanımlıyor. Kimbilir belki de an-sikopedi dağıtmaktan vazeleşice 30 kupona grev ve toplu sözleşme hakkı verebilirlerdi.

Aralarındaki çıkar çatışmaları ve pazar kapma savaşları sürdükçe, burjuva basını daha çok demokrasizlik oynamak zorunda kalacak. Kaçınılmaz olarak kimi zaman da Birand gibi efendilerini kızdıracaklar. Bu arada generaller de tavsi-yemiz kalemlerine birer bağışık söylemesi imzalatılsın. Böylelikle her seferinde mahkemeye kapıldırma sürünecekleri-ne için kaçartıveriler. O da olmasın Sevdar Güre'nin havale etdikler. O sorunu kaçartıma kökünden hallediverir. ©

Yalancı şahit

Malatya Devlet Hastanesi'nde 13 Ocak günü kamu emekçilerinin yaptığı iş bırakma eylemi sırasında saldırın polislerden biri son günlerde garip bir ifade içerisinde.

Malatya Emniyeti'nde görevli Ali İsmindeli sivil polis, ifade vermesi için DGM'ye çağırıldı. Görev aşkı ile mahkemeye giden poliste mahkeme herkesin içinde polisin akıl kılığını tutanına yazdırdıktan sonra adresini de açıkladı. İşte polis Ali'nin telası o anda başladı. Mahkemeden çıkan polis hummalı bir faaliyete koyuldu. Polis Ali şimdi her önüne gelene sanki birilerine du-yurmak istemişçesine "Bu işin arkasında kimler var anlamıyoruz. Hepsi gizleniyorlar, hep bizi öne sürüyorlar. Mahkemede adımı, adresimi okudular. Beni öldürmek mi istiyorlar? Bu de-lete ne çalışır, ne güvenir. Ben de mahkemede her şeyi inkar ettim. Slogan attım da pankart açam da görmedim dedim." diyerek günah çıkartıyordu.

Evren'in vıcdan azabı

Emekçi darbeci general Evren gazetelere verdiği demeçte vıcdan azabı çektiğini söylemiş, İşadamların "biz hazırlattık" dedikleri '82 Anayasası'nı ateşli savunucusu emekçi darbeci Evren, memurlara sendika hakkı veremediği için şimdi çok üzgünmüş.

Yaptığı açıklamada "Bazı kamu bankaları memurların grev yapması nedeniyle iflasın eşiğine gel-mişti. Bunu gözönüne alarak memurlara sendika kurma ve grev yapma hakkı vermedik. Bu konuda hata yaptığımızı kabul ediyorum ve vıcdan azabı çekiyorum." diyerek okuyanların gözlerini yaşarttı.

Ayrıca darbeci general ekonomiyi düzeltmek, ülkenin makus kaderini değiştirmek için de bir formül bulmuş. "Nüfus artışını önlemek için sert tedbirlerle başvırmamız gerekiyor." diyerek çok çocukla aile-lere caza verilmesini istemiş. Öyle ya besleyeceği-ne aserin gitsin...

Arife tarifi...

"Eşge sermi ağır gelmez, bi-çe de İstanbul'a hizmet vermek işi gelmez."

Bedrettin DALAN

"Hava kirliliği artınca çok rahatsız oluyorum. Uykularım kayıyor."

Hayri KOZAKÇIOĞLU

"Siyaset hoş gitme sanatıdır. İncitme sanatı değildir. Bir in-citme oluyorsa ki oluyor. De-mek ki mecburiyet var."

Süleyman DEMİREL

"Öptüğüm insan sayısı 3 milyonu aştı. Vatandaşların birçoğunu el ense çekerek öp-mek zorunda kalıyorum. Camı-anıların oluyorsa ama böylece insanların aklına kalıyorum."

Hasan Çeltik GÜZEL

"Pat diye emrediyor, şak diye yapıyorum."

Doğan GÜRÜŞ

İt ite ite kuyruguna

Seçimler öncesinde protestu kutlama adına yapı-lan Malatya ziyareteinde gördüğü tepkiyle protestu fena hal-de sarılsan Çiller, hırsını Vali'den çıkarmış. Çiller'den fırca yiyen Vali Saffet Arıkan Beşik de korumasını bir kenara çekerek acısını ondan çıkartmış ve hıyarını bir kere daha şlemiş.

Malatya'daki polisler şimdi ellerinde fotoğraflarla Vali'ni korumasını eğitmiş kahve kahve doluyorlar. Eğer gazetelerde fotoğrafçı can protestoculardan birilerini bulurlarsa Başbakanların sevmelerinin gereklikli(1) üzerine komusacaklar... Belki de ikna ederler, kim bilir...

Bamteli

Zapatistalara destek büyüyor

"Biz halkın tepkisi olacağız"

EZLN'nin ülkede hızla gelişen mücadelesi karşısında, Chiapas eyaletinde açık katliamlara girişen Salinas hükümeti Meksika halkının kitlesel tepkileriyle karşılaştı.

Ordu birliklerinin bölgeyi uçaklarla bombalamasının ardından Chiapas'a giden insan hakları kuruluşlarının elleri arkadan bağlanıp kurşunlanan gerillaların ve köylülerin gömülü olduğu toprak bir mezar bulmaları Salinas'a olan öfkenin patlamasına yol açtı. Sol partiler, sendikalar, öğrenciler ve Kızılderili demoklerin ortaklaşa düzenlediği mitingde bir araya gelen yüz bin kişi başkent Mexico City'de başkanlık sarayının kapısına dayanarak hep birlikte "Bombalamayı Durdurun", "Viva Zapata", "Salinas'a Ölümlü" diye yaktı.

12 Ocak'taki mitingden sonra Salinas hükümeti aldığı bir kararla tek taraflı ateşkes ilan ettiklerini ve EZLN gerillalarına karşı sürdürdükleri saldırıları durdurduklarını açıkladı. Katliamlar yüzünden açığa çıkması iyice teşhir olan Salinas hükümeti ateşkesini yanı sıra EZLN ile görüşmelerde bulunmak istediğini de açıkladı.

14 Ocak'tan bu yana Salinas hükümetinin ilan ettiği tek taraflı ateşkes gerillalar da uyuşurken ama silahları "hilesiz bir seçim garantisi" edildi, yerillerin yaşam koşullarını iyileştirileceğine ve köylülerin sefaletten kurtulacağına söz verileceğine kadar" bırakmayacaklarını da ısrarla vurguluyorlar.

Bu arada eyaletiminin ülkeye sınırlı tutmayan Zapatistalar 18 Ocak'ta Paris'teki Meksika konsolosluğunu işgal ettiler. Ve Kızılderili katliamlarını durdurulması için çağrıda bulundular.

Kızılderillerin yaşadığı Chiapas bölgesinde yoksulluğun her yıl giderek daha fazla artması bölgedeki tepkinin de patlamasına yol açıyor. Yoksulluk sınırdaki insan sayısının 1984'te 6,7 milyonken 1992'de 8,8 milyona çıkması bile tek başına Chiapas'taki Kızılderillerin ayaklanmasını açıklamaya yeterlidir.

EZLN gerillalarına destek olmak ve Kızılderillere yönelen baskıları yerinde incelemek için Chiapas'ta bulunan Uluslararası Yeriller Konseyi Başkanı Antonio Gonzales durumu "Hepimiz aynı sorunlarla boğuşuyoruz: yoksulluk, ayrımcılık, toprak kavgaları..." diye özetlerken, EZLN komutanlarından Mario diğer yerli halklar için "Onurları için ayağa kalkacaklar. Çünkü yoksul kalmak ve asayişsizlik istemiyorlar" görüşünü savunuyor. "Serbest seçimler, insan hakları ve yerillerin yaşam koşullarının iyileştirilmesi..." EZLN bu taleplerini hükümetle aralarında arabulucuk yapan Manuel Camacho Solis aracılığıyla hükümete ilettili. Herkes dolaylı görüşmelerin sonucunu beklerken, bu sayımızda San Cristobal Delas Casas kasabasının ele geçiren EZLN lideri Marlos ile eyaletin ilk saatlerinde Alman gazeteci Heilmuth Santer tarafından yapılan röportaj yayınlanıyor.

EZLN'nin temel hedefleri nelerdir?

Temel hedefimiz, özgürlük ve demokrasi. Zenginliğin eşitsiz dağılımı, yüksek fiyatlar, düşük maaşlar gibi ciddi sosyal problemlere karşı çözüm olabilecek adımları özgür ve demokratik koşullar altında atabiliriz. Meksika'nın ikiseli problemi meşru olmayan hükümettir. Çünkü bu hükümet seçimlerde yapılan sahtekarlığın ürünüdür. Salinas de Gortari hükümeti gibi halkı hiçe sayan baskıcı bir hükümet değil, kararlardan tepeden inme almayan bir geçiş hükümeti istiyoruz. Bu tarafsız, partizis, kabinesinin öncelik görevi özgür ve demokratik seçimlerin yapılmasını sağlamak olmalıdır.

Sorunların çözümü için şiddet ten başla yok mu?

E! Salvador'daki savaşta olduğu gibi, kurşunla ölme bise ishal ve kızmaktan Chiapas'ta her yıl 15 bin insan ölüyor. İlahi güç çok basit bir hastalıktan 15 bin insanın öldüğünü düşündüğümde kanım donuyor. İnsanların kızmaktan öldüğünü hiç duymadık mı, böyle şey olur mu, ana ölüyorlar. Şiddet öldürüyor onları ve ezileri bile ediyorlar. Meksika'da yerli halkın asayişsizliği ezelden beri süregelen. Bu durum öyle bir hal almış ki artık insanın hiçbir şey yapamaz duruma geliyor... Burada şu ana kadar olan doğru ve yapılmış gereken tavır verildiği destir, şiddet değil. Özgüncü ama bütün legal yolları denedik, dilekçeler yazdık, gösteriler, yürüyüşler, seçimler yaptık, projeler önerdik. Bütün bunların hepsini tek tek yaptık ve sonra kendimizi mücadelede hayızladık. Şimdi de savayıyoruz.

Konuşurken sürekli "biz" diyor-sunuz. "Biz" derken gücünüzü nereden alıyorsunuz? EZLN hangi ideolojii temsil ediyor?

Meksikalı devrimci hareketlere karşı her zaman "uluslararası komün-

nizm tarafından finanse ediliyor" suçlaması yapıldı. Oysa şimdi uluslararası komünizm de yok artık... Hiçbir yere dayanmıyoruz, biz Meksikalıyız başka bir şey değil. Ülkede sosyal ve politik adaletin yokluğu EZLN'i oluşturan küçük bir grüç haline getirdi. Marksizm-Leninizm, sosyal demokrasi ve Zapatizmin de uyum halinde olduğu büyük bir mücadele alanı üzerinde şekilleniyor ideolojimiz.

Eylem için neden yılbaşını seçtiniz?

1 Ocak günü yürüyüşüne giren NAFTA anlaşmasıyla birlikte sistemden oturalımise için ortaya konan bedel yerli halkın sosyal bir grup olarak yok olmasıydı. Kapitalistler yeni makineleri kullandıkları başlıklarında geriye kalan fazlalık biz yeriller olacağız. Oysa yapamaz istiyoruz. Taleplerimizi söyleme hakkımız var. Hükümetin anlaşması yokluğu köylülerin dayattığı topraksızlaşma ve işsizlik katliamları daha kötü bir şey, bundan kötüsü olmaz. Bunun bilekleri tüm yerilleri birlikte hareket ettirdi. Hepimizi öldürmezler, kimin Zapata-tista olup olmadığını nasil bilecekler. Bunun içkence yaparak ortaya çıkaramazlar. Biz halkın tepkisi olacağız.

San Cristobal de las Casas Belediye'sinin işgal edilmesinden

ken, ABD tek başına Bağdat'ı bombalamak da dahil istediği her şeyi BM kararları şeklinde irak halkına dayatıyor.

Ekonomik ambargonun uzatılıp uzatılmaması tartışmalarını sürdüren emperyalist devletlerin göçden kaçırıldığı, daha doğrudan açığa gözmezen geldikleri bir gerekçelik de, irak halkının içinde bulunduğu durum.

Ekonomik ambargo nedeniyle gıda ve ilaç yoksulluğundan çoğunluğu çocuk olmak üzere binlerce insan ishal, zatürrie gibi hastalıklarla insan an yüz yüzü. Yalnızca bir ay içinde (Kasım '92) üç bini çocuk olmak üzere 3700 insan hastalıklardan öldü. Ambargonun ilk gününden bu yana 150 bin kişi ilaç yoksulluğundan

sonra ne olacak?

Orduyun saldırısını bekliyoruz. Faaliyetimiz sadece askeri alana bağlı değil. Halka sorunun politik olduğunu anlatmak önemlidir. Biz eylemlerimizle bunu anlatmayı hedefliyoruz. Başarabilecek miyiz? Halkın hükümet ve bize karşı yaklaşımları bunun cevabını belirleyecektir. Düğmeye basıp bomba atmak, sorun böyle görülmeli. Çünkü bunlar bu kadar basit değil.

Haik eyleminizi şu ana kadar nasıl karşıladı?

İnsanlar sağken durmuş. Çünkü bizler anlatıyoruz, bizden bir şeyler duyuyorlar, ardından hükümet açıklamaları yapan radyodan da başka şeyler duyuyorlar. Biz insan yemiyoruz. Göğümüzde de çok gerçek kazımadık. Diktatörölü istemiyoruz. Tersine halkın iradesini yansıtan parti kazanıyor. Şu an ilk etapta, Nasil devam edeceği de halkın tepkisine bağlı. Yolumuz, yaptıklarımız varın yanlış olsun. Ama haklılığa dayanıyor, bunu biliyoruz. Başka bir olanak olmasaydı onı denedik. Siz gazeteciler bu yolun mümkün olan tek yolu olduğunu anlayabilecek misiniz? Bunu tüm samimiyetinizle yazacak misiniz? Şöyle söyleyecekler siziz: Bu aşak kurdu, çünkü Zapatistalar buradaydı. Bunlara aldınmayın, sorunları ve doğruları yazın. O

BM emperyalizmin hizmetinde

Körfez savagından bugüne Irak'a karşı uygulanan ekonomik ambargonun süresinin bir kez daha uzatılıp uzatılmayacağı konusunda özümlüdeki günlerde Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi'nde tartışılacak.

BM Güvenlik Konseyi "telle imha silahlarının ortadan kaldırılması, Irak topraklarının ve hava sahasının denetim altına alınması..." farfanyla Irak'a karşı ekonomik ambargo kararını aldı. ABD emperyalizminin bölgedeki çıkarlarını korumaktan başka bir misyon yokkeniyordu. ABD emperyalizmi şimdi de Ortadoğ'daki dengeleri gözetenek ambargonu uzattırmak istiyor. Ve cabalarına bu önüne sürüyor.

Irak, BM'nin aldığı kararlara dönem dönem direnerek de olsa uyay-

ken, ABD tek başına Bağdat'ı bombalamak da dahil istediği her şeyi BM kararları şeklinde irak halkına dayatıyor.

Ekonomik ambargonun uzatılıp uzatılmaması tartışmalarını sürdüren emperyalist devletlerin göçden kaçırıldığı, daha doğrudan açığa gözmezen geldikleri bir gerekçelik de, irak halkının içinde bulunduğu durum.

Ekonomik ambargo nedeniyle gıda ve ilaç yoksulluğundan çoğunluğu çocuk olmak üzere binlerce insan ishal, zatürrie gibi hastalıklarla insan an yüz yüzü. Yalnızca bir ay içinde (Kasım '92) üç bini çocuk olmak üzere 3700 insan hastalıklardan öldü. Ambargonun ilk gününden bu yana 150 bin kişi ilaç yoksulluğundan

ve beslenemediğinden hayatını kaybettili. İşte irak gerçeğinin farklı bir yüzü. Emperyalistler körfez savagının bitiminden beri 4 kez bombaladıkları Irak'a ekonomik ambargo adı altında farklı ve daha uzun vadeli bir katliamı sürdürmeye devam ediyorlar.

Emperyalizmin bu oyununu boş karmakşın yolu 32 sayımızda belirttiğimiz gibi "Dünya halkları, emperyalizmin haklarını onurunu ve uluslararası hukuka ayakta kalma adına saldırılarına karşılık durdurmak için başta BM olmak üzere hiçbir uluslararası kurumdan medet ummaz. Bu saldırılarına karşı direnebilecek tek şey halkların meşruluğu tartışmaz direnme haklarını kullanmasından" geçiyor. O

Grup Yorum elemanı Kemal Sahir Gürel gözaltında

Grup Yorum elemanı Kemal Sahir Gürel, 15 Ocak 1994 tarihinde Kapıkule'de gözaltına alınarak, Edirne Tazirle Mücadele Şubesi'ne götürüldü.

Her konseri polis tarafından engellenmeye çalışılan, elemanları sık sık gözaltına alınıp işkence edilen Grup Yorum'un 1992 yılında Denizlide verdiği bir konser sonrasında haklarında dava açılmıştı. Konserde "bölcük propaganda" yapıldığı ileri sürülerek açılan dava sonunda, Kemal Sahir Gürel ve Elif Sumru Gürel 1 yıl 8'er ay hapis ve 42'er milyon lira para cezası verildi.

Verilen bu cezaya gerekçe olarak gösterilen kanıtlar, konserin bant çözümleriydi. Oysa bant çözümlerinin kanıt sayılamayacağı emvur burjuva hukukunun bile kabul ettiği bir yargılamaya prensipiydi. Mahkeme bu prensibi dikte etmedi. Yargılama Yorum elemanlarından savunma alma gereği de dıymadan hızla bitirildi. Açılan davada grupları ki kişilerin seçilerek ceza verilmesinin de hiçbir nesnel gerekçesi yoktu. Özellikle bu son durum, davanın polisin istek ve gayretleriyle açıldığı ve ceza verilmesinin sağlandığı gerçeği gözler önüne seriyordu.

Yorum'a verilen ceza çeşitli demokratik kitle örgütleri ve sanatçıların tarafından kinandı, protesto edildi. Grup Yorum elemanları da, verilen bu cezadan mevrut olmadıkları gerekçesiyle cezaevine yatmak üzere teslim olmayacaklarını açıkladılar.

19 Ocak günü Ortaköy Kültür Merkezi'nde bir araya gelen bazı DKÖ temsilcileri ve sanatçıları, Kemal Sahir Gürel'in gözaltında işkence görmesinden endişeli olduklarını söyleyerek, gözaltında tutulmasını protesto ettilerini bir basın bildirisiyle açıkladılar. OKM, Grup Yorum, Özgürlük Türkiye, AGHS, Tavrı dergisi, FOSEM, TİYAD, DLK, İYO-DE, BEMSEN, TÜM GIDA-SEN, Genç Ekin Sanat Merkezi, Fevzi Kurtuluş ve Necmettin Çobanoğlu imzalarının bulunduğu basın açıklamasında "Grup Yorum elemanı Kemal Sahir Gürel şu anda Tazirle Mücadele Şubesi'nde işkence altında. Neden? Çünkü Kemal Sahir Gürel emgen sınıflara "potansiyel suçu", "terörizm" grubu ilan edilmiş bir müzik grubunun elemanı. Çünkü Kemal Gürel halkların sesi soluğu olmuş, halkların kardaşlığını ve özgürlüğünü savunmış, söy-

lediği türküleriyle onların acılarını, sevinçlerini dile getiren bir müzik grubunun elemanı." denildi ve Yorum elemanlarına verilen cezaların mevrut ve haksız olmadığı belirtilerek Kemal Sahir Gürel'in serbest bırakılması istendi.

Ozan Fevzi Kurtuluş da "Grup Yorum bir tohumdur. O toprağa düştüğüdür. Kök çok derindedir. Yorum'u kimse tüketemez. Bu ülkenin bağrından her zaman yeni Yorum'lar çıkacaktır." diyerek Yorum'a her zaman destek olacağını söyledi.

Evet, Grup Yorum'u susturmayacağı güçleri yetmeyecek. Çünkü o halkların sesidir. Gözaltı ve işkence, tutuklamalar Yorum için yeni değildir. Devrimci sanatçı yaman bir bedeli olarak tüm baskılara göğüs geren Yorum, bundan sonra da, Bar Kar Makası gibi yollara devam edecek, türküleri halkların kardaşlığıdır. ☺

Fevzi Kurtuluş tahliye edildi

DISK'e bağlı Tekstil İşçileri Sendikası'nın düzenlemesi olduğu peşinde bölcüklük propagandası yaptığı iddiasıyla tutulmuş olan Fevzi Kurtuluş 17 Ocak günü çıkarıldığı 3 Nolu DGM'ce tahliye edildi. Mahkemeyi

dayanışma ve destek için gelen işçiler ve aileleri yanında Grup Özgürlük Türkiye, OKM ve sanatçıları üzerinde etirilen baskılardan nasibini fazlasıyla alan Grup Yorum üyeleri birlikte yaklaşık 50 kişi izledi. Yapıldığı savunmada, bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizme inancı olan bir halk sanatçısı olduğunu vurgulayan Kurtuluş, iddianamenin asılsız ve yalanlarla dolu olduğunu belirtti. Türkiye söylemek için gittiği etniklikte yaşanan olayları ve yaptıklarını tüm gerçekliğiyle dile getiren Fevzi Kurtuluş sanık kürsüsünde yargılanan değil, yargılanıyordu.

Pr. Sultan'dan Nazım Hikmet'e, Ahmet Arif'ten Hasan Hüseyin'a, Rifat Ilgaz'dan İsmail Beşikçi'ye, Ruhi Su'dan Grup Yorum'a kadar ödenen bedellerini ve yaratılan

geleneklerin takipçisi olmaya çalışacağını belirten Kurtuluş, savunmasını "Çünkü biliyorum ki, Şakirpeşerim'i dediği gibi, 'Bir ülkenin türküleri yapıları, yasalardan yapılarındın daha güçlüdür. 'Çünkü biliyorum ki 'Türküleri Susmaz, Halaşlar Süre'. Yine biliyorum ki 'Biz Halkın Haklıyız Kazanacağız' sözleriyle bitirdi. ☺

Kültür ve Sanatta Tavrı dergisinin Aralık-Ocak sayısı çıktı

Bu sayıda Onur Akman'ın, katilim sonrası Lice idencileri'ni anlattığı "İs karası kent resimleri" isimli yazı. Sağmacılar Cezaevi'ndeki devrimci tutukluların öyküsü bir dille hazırladıkları başarsızlıkla sonuçlanan özgürlük eylemlerini anlattığı "Özgürlük Tutkusu" isimli yazı, İbrahim Karaca'nın Filistin halkının kurtuluşuyla ilgili kaleme aldığı "Çünkü zalimlerin tarihi yoktur" adlı inceleme yazısı. Dino'ya hitaben yazdığı "Sen o resmi yapacağın Abidin" isimli şiiri, Törüs Gurbu işçilerinin anlattığı Sadık Çelik'in "Emek Tepesinde sözümler var" isimli yazı, Mehmet Ali Catapetene'nin "Tezek Emektir" isimli yazısı, yeraltı yaşamından bir kesitini anlattığı "Bizim Olacak Halkımız Olacak" yazısı; çeşitli şiirler, karikatürler, deneme yazıları ve haber-yorum köşesi bulunuyor. ☺

GÜN İZİ

Grup Yorum teslim olmadı

Grup Yorum teslim olmadı. Grup elemanlarından Kemal Sahir Gürel ve Elif Sumru Gürel, haklarında verilen tutuklamaya kararına uymadılar. Çünkü hakkı ve mevrut değildi bu karar. Yıllardır Grup Yorum'u engellemek, susturmak için her türlü baskı yöntemini kullanan emgen sınıflar, bu kez careyi (caresizliklerini) alelacele verimliliği bir tutuklamaya kararında buluyorlar. Üstelik kendi hukuklarını bile gönmeyip bant çözümlerini delil olarak kullanarak bu kararı veriyorlar. Kaldı ki, böylesi bir hukuk dışılığı içinde, verilen bu ceza hukukun sınırlarında olmayabilir, emgenlerin kendi iktidarlarını korumak için çıkardıkları yasalara itirilmiş bir hukuk anlayışı anti-demokratiktir ve mevrut görülemez. Devrimci sanatçıları anti-demokratik hiçbir karara uymak zorunda değillerdir.

Baskıların, anti-demokratik uygulamaların, keyfîliklerin giderek arttığı bir dönemde, tüm demokratik muhalefet odaklarını indirilmesi çalışıldığı, en küçük demokratik hakkın kullanılmasız hale geldiği dönemlerde demokrasi mücadelesi verenler her zamankinden daha fazla mevrutluğu savunmak zorundadır. Grup Yorum için mevrutluk; halkların bağımsızlığı ve özgürlüğü düşüncesiyle hayata kök salması bir mücadelenin içinde, emekçi sınıfların yanında yer almaktır. Onlar böylesi bir mevrutluk hareket ettiler. Faşizmin hukuku ve yasaları, onun yasal ya da yasal olmayan sınırlamaları hiçbir zaman demokrasi mücadelesinin üzerinde belirleyici olamaz. Tam tersine demokrasi mücadelesi; bu hukuk dışılıklara, keyfîliklere, anti-demokratik uygulamalara rağmen ona karşı mücadele etmektedir zaten. Ve bu mücadelenin içindekiler de, azınlıksız, saldırıya uğramış, muhalefet olan herkesi ezmeye koyulmuş bir düzenin bu hukuk dışılığı, anti-demokratik yasalara dayansa bile mevrut görmek zorunda değildir.

Kemal Sahir Gürel ve Elif Sumru Gürel işte bu nedenle teslim olmadılar. Teslim olup parmaklıklar ardına gitmeyi kabul etmek, bu anti-demokratik uygulamaları onaylamak anlamına gelecekti.

Peki Grup Yorum kaçtı mı? Hayır! Grup Yorum sadece müziğiyle değil, hayatı bütün algılayış biçimiyle halkın yanında, mücadelenin içindeydi. Onlar davalarını ardına komsa bile zindanlara sığmaz. Grup Yorum'u halk damına besliyor. Mücadelenin bütün alanları, halkın safı için gerçek bir kolektifizmle Grup Yorum etkinliğini ortaya çıkarıyor. Grup Yorum bundan sonra da grevlerin, direnişlerin, işgallerin, hak alma mücadelesinin içinde yer almaya devam edecek. Hiçbir yasa, hiçbir ceza Yorum'u yolumdan döndüremez. ☺

"Halkın tepkisi olacağız"

■ **BÜTÜN YOLLARI DENEDİK, ŞİMDİ SAVAŞIYORUZ-** "Bütün legal yolları denedik, dilekçeler yazdık, gösteriler, yürüyüşler, seçimler yaptık, projeler önerdik. Tüm bunların hepsini tek tek yaptık ve sonra kendimizi mücadeleye hazırladık. Şimdi de savaşıyoruz." diyor EZLN lideri Marcos'la, hedefleri üzerine söyleşi...

■ **ATEŞKESE YANIT-** Salinas hükümetinin tek yanlı ateşkesine Zapatistaların yanıtı: "Taleplerimiz kabul edilinceye kadar silahlarımızı bırakmayacağız."

■ **SAVAŞANLAR YALNIZ DEĞİL-** Zapatistalara destek büyüyor. Başkent Mexico City'de 100 bin kişi "Viva Zapata" sloganlarıyla EZLN ve Zapatistalar için Başkanlık Sarayı'na yürüdü. Paris'teki Meksika Konsolosluğu 18 Ocak'ta işgal edilerek, Meksika hükümetine Kızıldeniz katliamının durdurulması için çağrı yapıldı.

Yazısı sayfa 22'de

"Adalet"sizliğin evrimi İstiklal mahkemelerinden DGM'lere

■ Ülkemizde, jandarmaların, polislin, özel timlerin terörünün yanında, "resmî" bir terör daha var; "hukuk terörü"... Bu terör bugün DGM'lerde somutlanıyor.

■ DGM'ler asıyor, ceza kesiyor, DKÖ'leri, sosyalist dergi ve gazeteleri adeta ortadan kaldırmaya çalışıyorlar. Bunları yaparken, ölçülerini hukuk değil, "devletin bekası", egemenlerin çıplak sınıf çıkarları. Bu yüzden keyfîlikte sınırsızdır.

■ Hukuk... Yalnız ülkemizde değil, tüm dünyada egemen sınıfların iradesini yansıtır. Hukuk savaşı da son tahlilde egemen sınıfların ezilenler arasında yüzyıllardır süren kavganın bir devamıdır.

Yazısı sayfa 12-14'te

Sosyalist basına, DKÖ'lere tahammülsüzlük BASKIN... GÖZALTI... KAPATMA... VE İŞKENCE

- Demokratik hakların kullanılmasına tahammülsüzlük iktidarın resmi politikası durumunda...
- Son iki haftada 10'dan fazla gazete ve dergi bürosu basıldı, 4 demek basılarak kapatıldı...
- Baskınları gözaltı ve işkence izliyor. Yalnızca Ankara'da 30'a yakın gözaltı var... Halkın Hukuk Bürosu avukatlarından Zeki Rüzgar da Ankara emniyetinde işkencede.

Yazısı sayfa 19'da

KÜLTÜR/SANAT

GRUP YORUM ÜYESİ KEMAL SAHİR GÜREL GÖZALTINDA

- Grup Yorum üyesi Kemal Sahir Gürel 15 Ocak'tan bu yana Edirne Terörle Mücadele Şubesi'nde gözaltında. Hakkında kesinleşmiş 1 yıl 8 ay hapis cezası olan Kemal Sahir Gürel cezaevine götürülmeyip, gözaltında tutuluyor.

- Türkülerini Tekstil İşçileriyle dayanışma gecesinde söylediği için tutuklanan ozan Fevzi Kurtuluş iki aylık tutukluluğunun ardından 17 Ocak'ta serbest bırakıldı.

Yazısı sayfa 23'te

İŞÇİLER

ÇALIŞMA YAŞAMINDA KADIN

- Kadın artık çalışma yaşamında daha fazla yer alıyor... Kimi işkollarında "kadın işgücü" patronların özel tercihi oluyor.

- Emekçi kadın ne kadar örgütlü? Bu sorunun yanısı kadın çalışma yaşamındaki yerinin gerisinde... Ülkemizdeki sendikali kadın işçi sayısı yaklaşık 300 bin.
- Kadını mücadelede etkili kılacak politikaların oluşturulması sarı sendikalardan beklenemez. Bu görev devrimci işçilerindir.

Yazısı sayfa 17'de